

care titulușurile îi numesc a lui David în izvodurile jidovești, grecești și letinești și într-alte mai multe, a cărora titulușuri nu să află; dară din înțelesul psalmului și din istoria lucrurilor întâmplate a nu avea alt alcătitoriu chiar să veade. Așa, Psalmul 109 a lui David a fi îl zice Domnul Hristos la Mateiu, cap 22, stih 44.

Întru acești psalmi au năravurile la evlavie să învață, au istoria lucrurilor întâmplate să aduce aminte, sau adeca tainele răscumpărării noastre mai nainte să vestesc; precum însuși Hristos ne învață zicând la Luca, cap 24, stih 44: „Toate ceale scrise în Leagea lui Moisi și în proroci și în psalmi, pentru Mine”.

În tot locul prorocul arată dragoste dumnezeiască, blândeate, evlavie și uitarea facerilor de rău cu pilda sa învață.

Mai easte să zicem pre scurt despre titulușuri, care mai la toți psalmii să pun înainte, ce crezământ au. Judecă cei învătați titulușurile și însămnările de Esdra a fi ținute și aceeași credință a avea, care o au psalmii, unde să cuprind în cea jidovească și în cea vechie a acelor 70 de tâlcuitori dascali. De aceea Augustin în Psalmul 64, zice: „Trăbuie să se cunoască cuvântul sfintei prorocii din însuși titulușul psalmului”. Ieronim, în predosloviai tâlcuirii psalmilor, aceale titulușuri le numeaște chei. Iară care psalmi de 70 de tâlcuitori dascali să află „Nescris deasupra”, deși sănt puse înaintea lor ceva titulușuri, despre aceștia Sfântul Ioan Gură de Aur și Teodoret să îndoiesc și a fi adaoși mai târziu de oarecarii sărguitori bărbați.

PSALTIREA PROROCULUI ȘI ÎMPĂRATULUI DAVID

PSALM 1

Dovedirea acestui psalm easte despre fericirea cea adevărată, carea întru această viață nu să poate înceape, nici în cea viitoare dobândi fără de adevărată dreptate. Acest psalm macar că nu-i scris deasupra la jidovi, tot să zice a lui David, ca și alții mulți; așa, Psalm 15, în Fapt. Apost., cap 2, stih 25.

Psalmul lui David, nescris deasupra la jidovi



ericit bărbatul carele n-au umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n-au stătut și pre scaonul pierzătorilor n-au

șezut.

Jos 2. Ci în leagea Domnului voia Lui, și în leagea Lui va cugeta zioa și noaptea.

Ieremi. 3. Și va fi ca un pom răsădit, lângă izvoarele apelor, carele rodul său va da în vreamea sa; și frunza lui nu va cădea, și toate oricătre va face vor spori.

16, 8 4. Nu așa necredincioșii, nu așa; ci ca praful ce-l spulberă vântul de pre fața pământului.

5. Pentru aceasta, nu vor înviia necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în sfatul dreptilor.

6. Că știe Domnul calea dreptilor, și calea necredincioșilor va peri.



entru ce s-au întărât neamurile și noroadele au cugetat cele deșearte? Stătut-au de față împărații pământului și boiaii s-au adunat întru una asupra Domnului și asupra unsului Lui:

*Fapte 4, 25

2. „Să rumpem legăturile lor și să lăpădăm de la noi jugul lor”.

3. Cel ce lăcuiaște în ceriuri va râde de dânsii și Domnul va batjocori pre ei.

4. Atunci, va grăi cătră dânsii întru iuțimea Sa, și întru mănia Sa va turbura pre ei.

5. Iară Eu sănt pus împărat de Dânsul preste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului. Domnul au zis cătră Mine: „Fiiul Mieu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut.

*Fapte 13, 33

6. * Ceare de la Mine și voiudă Tie neamurile moștenirea Ta și biruința Ta, marginile pământului.

*Evrei 1, 5

7. * Paște-vei pre dânsii cu toiaq de fier; cu vasele olariului vei zdrobi pre dânsii!”

5, 5

8. Și acum, împărați, înțeleageți, învătați-vă toți carii judecați pământul.

*Apoc. 2, 27

19, 15

PSALM 2

Adevărată prorocie easte despre împărația lui Hristos.

Psalmul lui David

PSALTIREA

9. Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați Lui cu cutrămur.

10. Luați învățătură, ca nu cândva să se mănie Domnul și să periți din calea cea dreaptă.

11. Când să va aprinde degrabă măniia Lui, fericiți toți carii nădăduiesc spre Dânsul.

PSALM 3

Acest psalm bine să întăleage despre Hristos, care din tot statul de oameni au avut împotrivi, care au murit pre cruce, au dormit și au adormit în mormânt.

Psalmul lui David, când au fugit de cătră fața lui Avesalom fiul său în pustie, 2 Împă. 15, 14

1.  oamne, căci s-au înmulțit cei ce mă năcăjesc; mulți să scoală asupra mea.

2. Multă zic sufletului meu: „Nu easte mântuirea lui intru Dumnezeul lui”.

3. Iară Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, mărire mea și Cela ce înaltă capul meu.

4. Cu glasul meu cătră Domnul am strigat și m-au auzit din muntele cel sfânt al Lui.

5. Și eu am adormit și am dormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

6. Nu mă voi teame de mii de noroade, carii împrejur mă împresoară; scoală, Doamne, mântuiaște-mă, Dumnezeul meu.

7. Că Tu ai bătut pre toți cei ce-mi vrăjmășuiesc mie în deșert; dinții păcătoșilor ai zdroboti.

8. A Domnului easte mântuirea, și preste nroful Tău blagoslovenia Ta. Slavă.

PSALM 4

Îndeamnă pre împotrivi săi și pre priiatini și pre alții toți să cinstească pre Dumnezeu; iară și iși ceare ajutoriu de la Dumnezeu. Să cuvine lui Hristos și besearică.

Întru sfârșit, în laude. Psalmul lui David

1.  ănd am strigat eu, auzitu-m-ai, Dumnezeul dreptății meale; intru necaz m-ai desfătat. Milostiveaște-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea.

2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă, pentru ce iubiți deșărtăciunea și căutați minciuna?

3. Și să știi că minunat au făcut Domnul pre cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi, când voi striga cătră Dânsul.

*Efesea. **4. Măniați-vă și nu greșiți; ceale ce ziceți în inimile voastre, intru așternuturile voastre vă umiliți.**

5. Jertviți jertva dreptății și nădăduiți spre Domnul.

6. Multă zic: „Cine va arăta noao ceale bune?” Însemnatu-s-ai preste noi lumina feații Tale, Doamne.

7. Dat-ai veselie în inima mea, din rodul grâului, al vinului și al untului delemn al lor s-au înmulțit.

8. Cu pace împreună mă voi culca și voi

adormi, că Tu, Doamne, deosebi intru nădeajde m-ai așezat.

PSALM 5

Roagă pre Dumnezeu ca pre cei buni cu ceale bune să-i dăruiască, iară pre cei răi cu reale să-i pedepsească.

Întru sfârșit, pentru cea moștenitoare.

Psalmul lui David

1.  raiurile meale ascultă-le, Doamne, întăleage strigarea mea.

2. La aminte glasul rugăciunii meale, Împăratul meu și Dumnezeul meu, căci cătră Tine mă voi ruga, Doamne.

3. Dimineață vei auzi glasul meu. Dimineață voi sta înaintea Ta și mă vei vedea.

4. Că Dumnezeu, Cel ce nu voiești fărădelege, Tu ești. Nu va lăcui lângă Tine cel ce vicleneaște,

5. Nici vor petreace călcătorii de leage în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pre toți cei ce lucreză fărădelege.

6. Piiarde-vei pre toți cei ce grăiesc minciună. Pre bărbatul săngurilor și vicleanul ureaște Domnul.

7. Iară eu intru mulțimea milii Tale voi intră în casa Ta; închina-mă-voiu spre sfântă besearica Ta, intru frica Ta.

8. Doamne, povătuiaște-mă intru dreptatea Ta pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea Ta calea mea.

9. Că nu easte în gura lor adevăr, inima lor e deșartă,* groapă deșchisă grumazul lor, cu limbile sale viclenii.

10. Judecă-i pre ei, Dumnezeule, cază din cugetele sale, după mulțimea păgânătăților lor leapădă-i pre dânsii, că Te-au amărât, Doamne.

11. Și să se veselească toți cei cei nădăduiesc intru Tine. În veac să vor bucura și Te vei sălășlui într-înșii; și să vor lăuda intru Tine cei ce iubesc numele Tău.

12. Că Tu vei blagoslovi pre cel drept, Doamne, că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pre noi.

PSALM 6

Să roagă lui Dumnezeu să-l mântuiască de boală și de păcat; după ce l-au auzit, batjocorează pre împotrivi.

Întru sfârșit, în laude, pentru a opta.

Psalmul lui David

1.  oamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți.

2. Miluiaște-mă, Doamne, că neputincios sănătate, vindecă-mă, Doamne, că s-au turburat oasăle meale.

3. Și sufletul meu s-au turburat foarte, și Tu, Doamne, până când?

4. Întoarce-Te, Doamne, izbăveaște sufletul meu, mântuiaște-mă pentru mila Ta.

5. Că nu easte intru moarte cel ce Te pomeneaște pre Tine, și în iad cine să va mărturisi Tie?

6. Ostenit-am intru suspinul meu, spăla-voiu în toate nopțile patul meu, cu lacramile meale așternutul meu voi uda.

7. Turburatu-s-ai de mânie ochiul meu, învechi-

*Rom.
3,13

tu-m-am întru toți vrăjmașii miei.

Mat. 7, 23 8. **Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădeleage, că au auzit Domnul glasul plângerii meale.**

Luca 13, 27 9. **Auzit-au Domnul cearerea mea, Domnul rugăciunea mea au priimit.**

10. **Să se rușineaze și să se turbure toți vrăjmașii miei; să se întoarcă și să se rușineaze foarte degrabă.**

PSALM 7

Să roagă pentru sine și împotriva lui Saul, ca pre el pentru nevinovăția sa să-l păzească Dumnezeu, iară pre Saul pentru îndărătniceie să-l pedepsească.

Psalmul lui David, carele l-au cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi, feciorul lui Iemini 2 Împărat. 16

1.  **oamne, Dumnezeul meu, spre Tine am nădăduit; mânăste-mă de toți cei ce mă goneșc și mă izbăveaște.**

2. **Ca nu cândva să răpească ca un leu sufletul meu, nefiind cel ce izbăveaște, nici cel ce mânăsteaște.**

3. **Doamne Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de easte nedreptate întru mânilor meale,**

4. **De am răsplătit celor ce răsplătesc mie reale,**

5. **Să caz, adecă, de la vrăjmașii miei desert; să gonească, adecă, vrăjmașul sufletul meu și să-l prință; și să calce în pământ viața mea, și mărirea mea în țărâna să o așeaze.**

6. **Scoală, Doamne, întru mânia Ta; înalta-Te întru hotările vrăjmașilor Tăi.**

7. **Și Te scoală, Doamne Dumnezeul meu, cu porunca carea ai poruncit.**

8. **Și adunare de noroade Te va încunjura.**

9. **Și pentru aceasta, la înălțime Te întoarce. Domnul va judeca pre noroade, judecă mie, Doamne, după dreptatea mea și după nerăutatea mea asupra mea.**

10. **Sfârșască-se răutatea păcătoșilor, și vei îndrepta pre cel drept,* Cel ce cerci inimile și rărunchii, Dumnezeule, cu dreptul.**

11. **Ajutoriul meu de la Dumnezeu, Cel ce mânăste pre cei drepti la inimă.**

12. **Dumnezeu e judecătoriu drept și tare și îndelung răbdătoriu, și neaducând mânie în toate zilele.**

13. **De nu vă veți întoarce, sabia Sa o va luci; arcul Său au încordat și l-au gătit pre el.**

14. **Și într-însul au gătit vasele morții; săgețile Sale celor arzători le-au lucrat.**

15.* **Iată, au chinuit nedreptate, zămislit-au dureare și au născut fărădeleage.**

16. **Groapă au săpat și o au deschis pre ea, și va cădea în groapa carea au făcut.**

17. **Întoarce-să-va durearea lui la capul lui; și pre creaștetul lui nedreptatea lui să va pogorî.**

18. **Mărturisi-mă-voiu Domnului după dreptatea Lui și voiu cânta numele Domnului Celui Înalt.**

*1 Para. 28, 9

Ieremia 11, 20

17, 10

20, 12

*Iov 15, 35

Isaiia 59, 4

PSALM 8

Laudă mărirea lui Dumnezeu pentru lucrurile Lui ceale minunate, pentru înălțarea omului, mai ales a lui Hristos. Acest psalm este proroacă.

Întru sfârșit, pentru teascuri. Psalmul lui David

1.  **oamne, Domnul nostru, cât e de minunat numele Tău în tot pământul.**

2. **Că s-au înălțat mare cuviință Ta mai presus de ceriuri.**

3. **Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă pentru vrăjmașii Tăi, ca să sfârami pre vrăjmașul și izbânditorul.**

4. **Că voi vedea ceriurile, lucrurile de-agetelor Tale, luna și stealele, care Tu ai intemeiat.**

5. **Ce easte omul, că-l pomenești pre el? Sau fiul omului, că-l cercetezi pre el?**

6.* **Micșoratu-l-ai pre dânsul puțin oarece decât îngerii, cu mărire și cu cinste l-ai încununat pre el, și l-ai pus pre dânsul preste lucrurile mâinilor Tale.**

*Evrei 2,7

7.* **Toate le-ai supus supt picioarele lui, oile și boii, toate. Și încă și dobitoacele câmpului.**

*Face. 1,28

8. **Pasările ceriului și peștii mării, ceale ce străbat cărările mărilor.**

1 Cori. 15,27

9. **Doamne, Domnul nostru, cât e de minunat numele Tău în tot pământul. Slava.**

PSALM 9

Multămeaște lui Dumnezeu, pentru că pre el și pre alii năcăjiți îi apără de asuprealele împotrivnicilor; să roagă ca totdeauna așea să facă pierzind pre cei necredincioși și pre cei credincioși lipsiți mânăindu-i; pentru aceea, acest psalm la jidovi în doao să împărteaște.

Cat. 2. Întru sfârșit, pentru ceale ascunse ale fiului lui. Psalmul lui David

1.  **ărturisi-mă-voiu Tie, Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile Tale.**

2. **Veseli-mă-voiu și mă voiul bucură întru Tine, cântă-voiu numele Tău, Înalte.**

3. **Când să va întoarce vrăjmașul meu înapoi, slăbi-vor și vor peri de cătră fața Ta.**

4. **Că ai făcut judecata mea și îndreptarea mea; săzut-ai pre scaun, Cela ce judeci dreptatea.**

5. **Certat-ai neamurile și au perit necredinciosul, numele lui l-ai stins în veac și în veacul veacului.**

6. **Vrăjmașului i-au lipsit sabiile întru sfârșit, și cetăți i-ai sfărâmat; perit-ai pomenirea lui cu sunet.**

7. **Și Domnul în veac rămâne; gătit-ai la judecată scaunul Său.**

8. **Și El va judeca lumea întru dreptate. Judeca-va norodul cu îndreptare.**

9. **Și S-ai făcut Domnul scăpare săracului, ajutoriu în vremi cuvioase, în năcazuri.**

10. **Și să nădăduiască spre Tine cei ce cunoșc numele Tău; că n-ai părăsit pre cei ce Te caută pre Tine, Doamne.**

PSALTIREA

- 11.** Cântați Domnului, Celui ce lăcuiaște în Sion, vestiți îtru neamuri isprăvile Lui!
- 12.** Că Cel ce caută săngiurile lor Ș-au adus aminte, n-au uitat strigarea săracilor.
- 13.** Miluiaște-mă, Doamne, vezi smerenia mea de cătră vrăjmașii miei, Cela ce mă înalță pre mine din porțile morții.
- 14.** Ca să vestesc toate laudele Tale, în porțile feții Sionului veseli-ne-vom de mântuirea Ta.
- 15.** Afundatu-s-au neamurile îtru stricăiu-ne carea au făcut, în cursa aceasta, carea au ascuns, s-au prins piciorul lor.
- 16.** Cunoaște-Să Domnul judecăți făcând; îtru faptele mâinilor Sale s-au prins păcătosul.
- 17.** Întoarcă-se păcătoșii la iad, toate neamurile, ceale ce uită pre Dumnezeu.
- 18.** Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul, răbdarea săracilor nu va peri până în sfârșit.
- 19.** Scoală-Te, Doamne, să nu să întărească omul, să se judece neamurile înaintea Ta.
- 20.** Pune, Doamne, dătătoriu de leage preste ei, să cunoască neamurile, că oameni sănt.
- 21.** Pentru ce, Doamne, stai departe, treci cu vedearea în vremi cuvioase îtru necazuri?
- 22.** (a) Când să mândreăste necredinciosul, să aprinde săracul; prindu-să îtru sfaturile care gândesc.
- 23.** Că să laudă păcătosul îtru poftele sufletului său, și cel ce face strâmbătate bine să cuvintează, întărătat-au pre Domnul
- 24.** Cel păcătos, după multimea mâniei lui nu va căuta, nu easte Dumnezeu înaintea lui.
- 25.** Spurcă-să căile lui în toată vreamea; leapădă-să judecătile Tale de cătră fața lui, preste toți vrăjmașii săi va stăpâni.
- 26.** Că au zis îtru inima sa: „Nu mă voi clăti din neam în neam fără de rău”.
- *Jos 27.* A căruia de blăstem gura lui easte plină, și de amărăciune și de vicleșug.**
- Roma 12, 3** **28.** Supt limba lui osteneală și dureare; șade intru pitulare cu cei bogăți îtru ascunsuri, ca să ucigă pre cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac să uită.
- 29.** Pândeăste îtru ascuns, ca leul în culcul său; pândeăste ca să apuce pre săracul; să apuce pre săracul când îl va trage pre el.
- 30.** În lațul său va smeri pre el, pleca-să-va și va cădea când va stăpâni el pre cei săraci.
- 31.** Că au zis îtru inima sa: „Uitat-au Dumnezeu, întors-au fața Sa, ca să nu vază până în sfârșit”.
- 32.** Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi până în sfârșit!
- 33.** Pentru ce au măriat necredinciosul pre Dumnezeu? Că au zis îtru inima sa: „Nu va întreba”.
- 22. (a)** În jidovie, de la stih 22, să înceape capul al zeacelea.

- 34.** Vezi, că Tu la dureare și la mânie pri-vesti, ca să-l dai pre el în mâinile Tale; Tie s-au lăsat săracul, sirimanului Tu fii ajutoriu.
- 35.** Zdrobeaște brațul celui păcătos și rău; căuta-să-va păcatul lui și nu să va afla.
- 36.** Domnul e împărat în veac și în veacul veacului; periți, neamuri, din pămânlul Lui!
- 37.** Pofta săracilor o ai auzit, Doamne, la gătirea inimii lor au luat aminte ureachia Ta.
- 38.** Judecă săracului și smeritului, ca să nu adaogă încă a să mări omul pre pământ.

PSALM 10

Pre sine să zice făr' de primejdie, și pre cei șieși aseamenea, pentru că nădăduiesc în Dumnezeu, iară cei necredincioși și păcătoși rău vor peri.

Întru sfârșit. Psalmul lui David

- 1.**  **pre Domnul am nădăduit, cum veți zice sufletului meu:** „Mută-te în munți ca o pasare”.
2. **Că, iată, păcătoșii au încordat arcul, gătit-au săgeți în tulbă, ca să săgeate îtru întunearec pre cei drepti la inimă.**
3. **Că ceale ce Tu ai săvârșit ei le-au stricat; dar dreptul ce au făcut?**
4.* Domnul în besearica cea sfântă a Sa, *Avac.
Domnul, în ceriu scaonul Lui; ochii Lui spre cel sărac privesc, geanele Lui întreabă pre fiii omenești. **2, 20**
5. **Domnul întreabă pre cel drept și pre cel necredincios, iară cel ce iubeaște nedreptatea ureaște sufletul Său.**
6. **Ploa-va preste cei păcătoși lațuri, foc și iarbă pucioasă și duh de vifor, partea păharului lor.**
7. **Că drept e Domnul și dreptăți au iubit, în dreptăți au văzut fața Lui. Slava.**

PSALM 11

Să roagă ca să se păzască, că împărația celor fără de leage toate le cuprinde; aceeași pofteaște celor lață drepti, cerând făgăduința lui Dumnezeu.

Întru sfârșit, pentru a opta. Psalmul lui David

- 1.**  **ântuaște-mă, Doamne, că au lipsit cel cuvios, că s-au împuținat adevărurile de cătră fiii omenești.**
2. **Deșarte au grăit fieștecare cătră vecinul său, buze vicleane în inimă, și în inimă au grăit reale.**
3. **Piiarde-va Domnul toate buzele ceale vicleane, limba cea mare grăitoare.**
4. **Pre cei ce au zis: „Limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sănt, cine easte noao Domn?”**
5. **„Pentru necazul săracilor și suspinul mișailor, acum Mă voi scula, zice Domnul, pune-Mă-voiu îtru mântuire, îndrăzni-voiu îtru el”.**

- 6.* Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit, ispitit pământ-30, 5**

tului, curătit de șeapte ori.

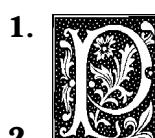
7. Tu, Doamne, vei păzi pre noi și ne vei feri de neamul acesta, și în veac.

8. Împrejur necredincioșii umblă; după înălțimea Ta, ai înmulțit pre fiii omenești.

PSALM 12

Roagă pre Dumnezeu să-l mântuiască de nepriatini, ca, de moarte scăpând, facerea Lui de bine să o laude.

Întru sfârșit. Psalmul lui David



1. **ână când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când intorci fața Ta de către mine?**

2. **Până când voi pune sfaturi în sufletul meu, dureri în inima mea, zioa și noaptea?**

3. **Până când să va înălța vrăjmașul meu asupra mea?**

4. **Caută, auzi-mă, Doamne Dumnezeul meu; luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm întru moarte.**

5. **Ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: „Întăritu-m-am asupra lui”. Cei ce mă necăjăsc să vor bucura de mă voi clăti.**

6. **Iară eu spre mila Ta am nădăduit, bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta, cântă-voiu Domnului, Celui ce au făcut bine mie, și voi canta numele Domnului Celui Înalt.**

PSALM 13

Pentru că s-au foarte înmulțit cei fără de leage, dorează venirea lui Hristos, ca pre un aducătoriu de mântuință celor buni.

Întru sfârșit. Psalmul lui David



1. **is-ai cel nebun întru inima sa: „Nu easte Dumnezeu”. Stricatu-s-ai și urăți s-ai făcut întru meșteșuguri, nu easte cel ce face bunătate, nu easte până la unul.**

2. **Domnul din ceriu au privit preste fiii oamenilor, ca să vază de easte cel ce înțelege sau cel ce caută pre Dumnezeu.**

3. **Toți s-au abătut, împreună netreabnici s-au făcut, nu easte cel ce face bunătate, nu easte până la unul.**

4. **Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădeleage? Cei ce mâncă pre norodul meu întru mâncare de pâine pre Domnul nu L-au chemat.**

5. **Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Domnul e în neamul dreptilor.**

6. **Sfatul săracului l-ați rușinat, iară Domnul nădeajdea lui easte.**

7. **Cine va da din Sion mântuire lui Israil? Când va întoarce Domnul robiia norodului Său, bucura-să-va Iacob și să va veseli Israil. Slavă.**

PSALM 14

Cum că pruncii și cei fără prihană vor dobândi pământul cel sfânt sau ceriul și odihna cea veacinică.

Întru sfârșit. Psalmul lui David



1. **oamne, cine va lăcui în lăcașul Tău? Sau cine să va sălașlui în muntele cel sfânt al Tău?**

2. **Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce grăiaște adevăr în inima sa.**

3. **Carele n-au viclenit în limba sa, și n-au făcut vecinului său rău, și ocară n-au luat spre cei de aproape ai săi.**

4. **Defăimează-să înaintea Lui cel ce viclenește; iar pre cei ce să tem de Domnul îi slăvește; cel ce să jură vecinului său și nu să leapădă.**

5. **Argintul său n-au dat în camătă, și daruri asupra celor nevinovați n-au luat.**

6. **Cel ce face aceasta nu să va clăti în veac.**

PSALM 15

Hristos roagă pre Dumnezeu Tatăl ca pre Dânsul Cel ce iubește pre cei buni și ureaște pre cei necredincioși să-L păzască, și îi mulțumește pentru că Îl va scula din morți și cu veacnică fericire Îl va dăru.

Scrisoarea stâlpului lui David



1. **ăzeaște-mă, Doamne, că spre Tine am nădăduit.**

2. **Zis-am Domnului: „Domnul meu ești Tu, că bunătățile meale nu-ți trăbuiesc”.**

3. **Sfintilor celor din pământul Lui, minunate au făcut Domnul toate voile Sale într-înșii.**

4. **Înmulțită-s-au slăbiciunile lor; după aceea au sărguit. Nu voiu aduna adunările lor din sânge, nici voiu pomeni numele lor prin buzele meale.**

5. **Domnul e partea moștenirii meale și a păharului meu. Tu ești Cel ce iarăși așeză moștenirea mea mie.**

6. **Funi au căzut mie întru cei putearnici ai miei, că moștenirea mea supt putearea mea easte.**

7. **Bine voiu cuvânta pre Domnul, Cel ce m-au înțeles pre mine, și încă și până în noapte m-au pedepsit rărunchii miei.**

8. * Mai nainte am văzut pre Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea easte, ca să nu mă clătesc.

*Fap.
2, 25

9. **Pentru aceasta, s-au veselit inima mea și s-au bucurat limba mea; și încă și trupul meu să va sălașlui spre nădeajde.**

10. * Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pre cel cuvios al Tău să vază stricăciune.

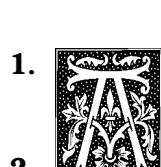
*Fap.
2, 31

11. **Cunoscute ai făcut mie căile vieții; umplemă-vei de veselie cu fața Ta? Frumseațe în dreapta Ta, până în sfârșit.**

13, 35

PSALM 16

Să roagă ca să nu să învingă întru izgoniri; împrotivnicii întru această viață să se fericească, iară el mărireala cea veacnică așteaptă.



1. **uzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cearerea mea, ascultă rugăciunea mea, nu întru buze vicleane.**

2. **De la fața Ta judecata mea să iasă.**

Rugăciunea lui David

PSALTIREA

Ochii miei vază dreptăți.

3. Cercat-ai inima mea, cercetatu-o-ai noaptea; cu foc m-ai lămurit, și nu s-au aflat întrumine nedreptate.

4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenesti, pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi năsilnice.

5. Săvârșeaște pașii miei întru cărările Tale, ca să nu să clătească pașii miei.

6. Eu am strigat că m-ai auzit, Dumnezeule; pleacă ureachiia Ta mie și auzi cuvintele meale.

7. Minunate fă milele Tale, Cel ce mantuiești pre cei ce nădăjduiesc spre Tine, de cei ce stau împotriva dreaptei Tale.

8. Păzeaște-mă, Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperemântul aripilor Tale mă vei acoperi.

9. De cătră fața necredincioșilor, carii m-au năcăjit pre mine, vrăjmașii miei sufletul meu au cuprins.

10. Grăsimea sa o au încuiat, gura lor au grăit cu mândrie.

11. Izgonindu-mă acum m-au încunjurat, ochii săi și-au pus ca să-i please în pământ.

12. Apucatu-mău ca un leu gata la vânat, și ca un puiu de leu ce lăcuiaște întru ascunsuri.

13. Scoală-Te, Doamne, întîmpină-i pre ei și-i împlinește; izbăveaște sufletul meu de cel necurat, sabia Ta de la vrăjmașii mâinii Tale.

14. Doamne, din puțin pre pământ, împărți-i pre ei în viața lor, și de ceale ascunse ale Tale s-au umplut pântecele lor, săturăto-s-au de fii și au lăsat rămășite pruncilor lor.

15. Iară eu întru dreptate mă voi arăta feații Tale, sătura-mă-voiu când mi să va arăta mărireia Ta. Slavă.

PSALM 17

Mulțămeaște că din mare deznădăjduire, carea poeticeaște o scrie, învingere și împărăția au dobândit. Multe dintre aceasta sângur lui Hristos să cuvin.

Cat. 3. Întru sfârșit, slugii Domnului, lui David, care au grăit Domnului cuvintele cântării aceștia în zioa în carea l-au izbăvit pre el Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor lui și din mâna lui Saul și au zis, 2 Împă. 22



1. ubi-Te-voiu, Doamne, vărtutea mea, Domnul easte întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

*Evrei 2. * Dumnezeul meu, ajutorul meu, și voiudinădju spre Dânsul.

3. Apărătorul meu și cornul mântuirii meale și sprijinitorul meu.

4. Lăudând, voiu chema pre Domnul, și de vrăjmașii miei mă voiu mântui.

5. Cuprinsu-m-au durerile morții; și râurile fărdelegii m-au turburat.

6. Durerile iadului m-au încungiurat, întimpinatu-m-au lațurile morții.

7. Si când mă năcăjiuam, am chemat pre

Domnul și cătră Dumnezeul meu am strigat.

8. Auzit-ai din besearica cea sfântă a Sa glasul meu; și strigarea mea înaintea Lui va intra în urechile Lui.

9. Si s-au călit și s-au cutrămurat pământul și temeliile munților s-au turburat și s-au călit; că S-au măniat pre dânsenele Dumnezeu.

10. Suitu-s-au fum întru mânia Lui și foc de la fața Lui să va aprinde; cărbuni s-au ațățat de la Dânsul.

11. Si au plecat ceriurile și s-au pogorât; și negură supt picioarele Lui.

12. Si S-au suit preste heruvimi și au zburat, zburat-ai pre aripile vânturilor.

13. Si au pus întunearec ascunderea Lui, împrejurul Lui, cortul Lui; întunecoasă apă în norii văzduhurilor.

14. Dintru strălucire înaintea Lui nori au trecut, grindină și cărbuni de foc.

15. Si au tunat din ceriu Domnul, și Cel Înalt Si-ai dat glasul Său.

16. Trimis-ai săgeți și i-au răsipit pre ei; și fulgere au înmulțit și i-au turburat pre ei.

17. Si s-au arătat izvoarăle apelor; și s-au descoperit temeliile lumii.

18. De certarea Ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei Tale.

19. Trimis-ai dintru înăltime și m-ai luat, rădicatu-m-au din ape multe.

20. Mântui-mă-va de vrăjmașii miei cei tari și de cei ce mă urăsc pre mine; că s-au mai întărit decât mine.

21. Întimpinatu-m-au ei în zioa răutății meale; și au fost Domnul întărirea mea.

22. Si m-ai scos întru lărgime; izbăvi-mă-va, că m-ai voit.

23. Si îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea; și după curăția mâinilor meale va răsplăti mie.

24. Că am păzit căile Domnului și n-am făcut păgânătate despre Dumnezeul meu.

25. Că toate judecățile Lui înaintea mea; și îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine.

26. Si voi fi fără prihană cu Dânsul; și mă voi păzi de fărădelegea mea.

27. Si-mi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea; și după curăția mâinilor meale înaintea ochilor Lui.

28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi.

29. Si cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic, Te vei îndărătnici.

30. Că Tu pre norodul cel smerit vei mântui și ochii mândrilor vei smeri.

31. Că Tu vei lumina, luminătorul meu, Doamne Dumnezeul meu, lumina-vei întunecul meu.

32. Că întru Tine mă voi izbăvi de ispă, și întru Dumnezeul meu voi treace zidul.

33. Dumnezeul meu, fără prihană e calea Lui, cuvintele Domnului cu foc lămurite; scutitoriu easte tuturor celor ce nădăjduiesc spre

Dânsul.

34. Că cine e Dumnezeu afară de Domnul?
Sau cine e Dumnezeu fără numai Dumnezeul nostru?

35. Dumnezeul, Ce mă încinge cu puteare și au pus fără prihană calea mea.

*2 Împă. **36.* Cel ce săvârșești picioarele meale ca ale cerbului și preste ceale înalte mă pui.**
22, 34

35. Carele înveți mâinile meale la războiu și ai pus arc de aramă brațele meale.

38. Și ai dat mie scuteală de mântuire; și dreapta Ta m-au sprijinit.

39. Și certarea Ta m-au îndreptat întru sfârșit, și certarea Ta aceasta mă va învăța.

40. Lărgit-ai pașii miei supt mine; și n-au slăbit urmele meale.

41. Goni-voiu pre vrăjmașii miei și voiu prinde pre dânsii; și nu mă voiu întoarce, până ce să vor sfârși.

42. Năcăji-voiu pre dânsii și nu vor putea să stea; cădea-vor supt picioarele meale.

43. Și m-ai încins cu puteare spre războiu; împiedecat-ai pre toți cei ce să scula asupra mea, supt mine.

44. Și al vrăjmașilor miei mi-ai dat mie dosul; și pre cei ce mă urăsc pre mine i-ai pierdut.

45. Strigat-au, și nu era cel ce mântuiaște, cătră Domnul, și nu i-au auzit pre ei.

46. Și-i voiu zdrumica pre ei ca pravul în fața vântului, ca tina ulițelor voiu ștearge pre dânsii.

47. Izbăvi-mă-vei de pricirea norodului; punemă-vei cap neamurilor.

48. Norodul pre carele n-am cunoscut mi-au slujit mie; întru auzul urechii m-au auzit.

49. Fiii străini au mințit mie; fiii străini s-au învechit și au șchiopat din cărările lor.

50. Viu e Domnul și bine e cuvântat Dumnezeu, și să Se înalte Dumnezeul mântuirii meale!

51. Dumnezeule, Cel ce dai izbăvire mie și ai supus noroade supt mine, izbăvitorul meu de vrăjmașii cei mănoși.

52. De la cei ce să scoală asupra mea mă vei înălța, de la omul nedrept mă vei izbăvi.

53.* Pentru aceasta, mă voiu mărturisi Tie întru neamuri, Doamne, și numelui Tău voiu cânta.

*2 Împă. **22, 50 Roma. 54. Cel ce mărești mântuirile împăratului și fac milă unsului Tău, lui David, și seminției lui până în veac. Slavă.**
15, 9

PSALM 18

Dumnezeu, și din făpturile lucrurilor celor cerești, și din leagea cea dumnezeiască, să cunoaște, pre Care cunoscându-L îl roagă ca lui toate căte cu neștiință sau cu știință au greșit să i le iarte.

Întru sfârșit. Psalmul lui David

1.  eriurile spun mărireia lui Dumnezeu, și facerea mâinilor Lui o vestează tăriiia.

2. Zioa zilii spune cuvânt și noaptea nopții vestează știință.

3. Nu sănt graiuri, nici cuvinte, ale căroră să nu să auză glasurile lor.

4.* În tot pământul au ieșit veastea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

*Rom.
10, 18
*Luca
24, 46

5.* În soare au pus lăcașul Său; și El, ca un mire ce iasă din cămara sa.

6. Bucura-să-va ca un uriaș să aleargă cale; din marginea ceriului ieșirea lui.

7. Și întimpinarea lui până la marginea ceriului; și nu easte cine să se ascunză de căldura lui.

8. Leagea Domnului fără prihană, carea întoarce sufletele; mărturia Domnului credincioasă, carea înțelepțeaște pruncii.

9. Dreptățile Domnului dreapte, ceale ce veselesc inima; porunca Domnului strălucită, carea luminează ochii.

10. Frica Domnului curată, carea rămâne în veacul veacului; judecățile Domnului adevărate, îndreptate împreună.

11. Dorite-s mai vârtos decât aurul și decât piatra scumpă mult, și mai dulci decât miiarea și fagurul.

12. Pentru că robul Tău păzește aceasta, și când păzește aceasta răsplătire e multă.

13. Greșealele cine le va priceape? De ceale ascunsă ale meale curățeaște-mă, și de ceale străine iartă pre robul Tău.

14. De nu mă vor stăpâni, atuncea fără prihană voiu fi; și mă voiu curăți de păcat mare.

15. Și vor fi întru bună plăceare cuvintele gurii meale; și cugetul inimii meale înaintea Ta pururea. Doamne, ajutorul meu și izbăvitorul meu!

PSALM 19

Rugăciune pentru împăratul când pornește la războiu, ca Dumnezeu să-i fie într-ajutoriu.

Întru sfârșit. Psalmul lui David

1.  uză-te Domnul în zioa necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob.

2. Trimiță ție ajutoriu dintru cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pre tine.

3. Pomenească toată jertva ta, și arderea cea de tot a ta să se îngrașe.

4. Dea ție Domnul după inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească.

5. Bucura-ne-vom de mântuirea Ta, și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

6. Plinească Domnul toate cearerile tale; acum am cunoscut că au mântuit Domnul pre unsul Său.

7. Auzi-l-va pre dânsul din ceriul cel sfânt al Său; întru puteri e mântuirea dreaptei Tale.

8. Aceștia în căruțe și aceștia pre cai, iar noi în numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.

9. Aceștia s-au împiedecat și au căzut, iară noi ne-am scusat și ne-am îndreptat.

10. Doamne, mântuaște pre împăratul și ne auzi pre noi ori în ce zi Te vom chema.

PSALM 20

Mulțumeaște că pre împăratul Hristos cu mare cinstă l-au împodobit și pre împotrívnicii lui mai pre urmă îi va piarde.

PSALTIREA

Întru sfârșit. Psalmul lui David

1.  oamne, întru putearea Ta să va veseli împăratul, și de mântuirea Ta să va bucura foarte.
2. Pofta inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pre dânsul.
3. Că l-ai întimpinat pre el cu blagosloveniile bunătății; pus-ai pre capul lui cunună de piață scumpă.
4. Viiată au cerșut de la Tine, și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.
5. Mare easte slava lui întru mântuirea Ta; mărire și mare cuviință vei pune preste el.
6. Că vei da lui blagoslovenie în veacul veacului; veseli-vei pre dânsul întru bucurie cu fața Ta.
7. Că împăratul nădăjduiaște spre Domnul, și întru mila Celui Înalț nu să va clăti.
8. Afle-se mâna Ta tuturor vrăjmașilor Tăi; dreapta Ta să afle pre toți cei ce Te urăsc pre Tine.
9. Că-i vei pune pre ei ca un cuptoriu de foc în vreamea feații Tale.
10. Domnul întru mănia Sa va turbura pre ei, și-i va mâncă pre ei focul.
11. Rodul lor de pre pământ îl vei piaarde, și sămânța lor din fiii oamenilor.
12. Că au plecat asupra Ta reale; cugetat-au sfaturi care nu vor putea să stea.
13. Că-i vei pune pre dânsii dos; întru cei rămași ai Tăi vei găti fața lor.
14. Înalță-Te, Doamne, întru putearea Ta; cântă-vom și vom lăuda puterile Tale. Slava.

PSALM 21

Hristos de pre cruce roagă pre Tatăl, pomenind ceale ce au pătimit, ca Lui să-I fie într-ajutoriu; după ce va înviia, laudele Lui în toată lumea le va vesti. Să cuvine celor deznădăjduiți întru beteșug.

Întru sfârșit, pentru sprijineala cea de dimineață.

Psalmul lui David

*Mate.
27, 46
Marco
15, 34



1.* umnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine, pentru ce m-ai lăsat? Departe de mântuirea mea cuvintele greșealelor meale.

2. Dumnezeul meu, striga-voiu zioa, și nu vei auzi, și noaptea, și nu spre nepriceapere mie.

3. Iară Tu în cel sfânt lăcuiești, lauda lui Israîl.

4. Spre Tine au nădăduit părinții noștri, nădăduit-au și i-ai izbăvit pre dânsii.

5. Cătră Tine au strigat și s-au mântuit, spre Tine au nădăduit și nu s-au rușinat.

6. Iară eu sănăt viarme și nu om; ocara oamenilor și defăimarea norodului.

7. Toți cei ce m-au văzut m-au batjocorit, grăit-au cu buzele, clătit-au cu capul:

*Mate.
27, 43
Marco
15, 34

8.* „Nădăduit-au spre Domnul, izbăvească-l pre dânsul, mântuiască-l, că-l voiaște pre el”.

9. Că Tu ești Cela ce m-ai tras din pântece, nădeajdea mea, de la țările maicii meale

spre Tine m-am aruncat din zgău.

10. Din pântecele maicii meale, Dumnezeul meu ești Tu; nu Te depărta de la mine.

11. Că necazul easte aproape, că nu easte cine să-mi ajute mie.

12. Încunjurat-m-au viței mulți, tauri grași m-au cuprins.

13. Deșchis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpeaște și răcneaște.

14. Ca apa m-am vărsat și s-au răsipit toate oasele meale.

15. Făcutu-s-au inima mea ca ceara ce să topeaște, în mijlocul pântecelui meu.

16. Uscatu-s-au ca un vas de lut vârtutea mea, și limba mea s-a lipit de grumazul meu, și în țărâna morții m-ai pogorât.

17. Că m-au încunjurat câini mulți; adunarea celor vicleani m-au cuprins.

18. Săpat-au mâinile meale și picioarele meale.

19. Numărat-au toate oasele meale; și aceia privia și să uita la mine.

20. Împărtit-au hainele meale loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorti.

21.* Iară Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine, spre sprijineala mea ia aminte. *Mate.
27, 35

22. Izbăveaște de sabie sufletul meu, și din mâna cîinelui pre cea una născută a mea. Ioan
19, 23

23. Măntuaște-mă din gura leului, și din coarnele inorogilor smerirea mea. 24

24.* Spune-voiu numele Tău fraților miei, în mijlocul adunării Te voi lăuda. *Evrei
2, 12

25. Cei ce vă teameti de Domnul, lăudați-L pre El; toată sămânța lui Iacob, slăviți-L pre Dânsul.

26. Teameti-vă de Dânsul, toată sămânța lui Israîl!

27. Că n-au defăimat, nici au lăpădat ruga săracului.

28. Nici au întors fața Sa de la mine; și când am strigat cătră Dânsul, m-au auzit.

29. De la Tine easte lauda mea, întru adunare mare mă voi mărturisi Tie, rugăciunile meale voi da înaintea celor ce să tem de Dânsul.

30. Mânca-vor săracii și să vor sătura, și vor lăuda pre Domnul cei ce-L caută pe Dânsul, vîi vor fi inimile lor în veacul veacului.

31. Aduce-ș-vor aminte și să vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.

32. Și să vor închina înaintea Lui toate moștenirile neamurilor.

33. Că a Domnului e împărația, și El stăpânește pre neamuri.

34. Mâncat-au și s-au închinat toți grașii pământului; înaintea Lui vor cădea toți cei ce să pogoră în pământ.

35. Și sufletul meu Lui viiază, și săminția mea va sluji Lui.

36. Vesti-să-va Domnului neamul cel ce vine, și vor vesti dreptatea Lui norodului ce să va naște, pre carele au făcut Domnul.

PSALM 22

Spune facerile de bine de la Domnul, pentru că prinț-În-

sul au fost odihniti, și totdeauna va fi.

Psalmul lui David

1.  omnul mă paște și nimica nu-mi va lipsi.

*Isaiia 40, 11
Ieremia 43 [23], 4
Iezechil 34, 11
1 Petr. 23

În locul păsunii, acolo m-au sălăsluit; la apa odihnii m-au hrănit, sufletul meu l-au întors.

- 2.*  3. Povățuitu-m-au pre cărările dreptății, pentru numele Lui.

2, 25 4. Că de voi și umbra în mijlocul umbrii morții, nu mă voi teame de reale, că Tu cu mine ești.

5. Toiagul Tău și varga Ta, aceasta m-au mângâiat.

6. Gătit-ai înaintea mea masă, împrotiva celor ce mă năcăjesc.

7. Uns-ai cu untdelemn capul meu, și păharul Tău e adăpându-mă ca un puternic.

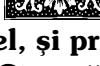
8. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții meale; și ca să lăcuiesc eu în Casa Domnului intru îndelungare de zile.

PSALM 23

Dumnezeu tot pământul ocârmuiăște, iară în numele Lui cel ceresc să vor sui cei fără prihană, pentru că Hristos biruind au deschis porțile.

Psalmul lui David, al uniia din sămbete

- 1.*  1 Domnului e pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce lăcuiesc într-însa.

2.  Acesta pre mări l-au intemeiat pre el, și pre răuri l-au gătit pre el.

3. Cine să va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

4. Cel nevinovat cu mâinile și curat la inimă, carele nu ș-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat intru vicleșug vecinului său.

5. Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

6. Acesta e neamul celor ce caută pre Domnul, a celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob.

7. Rădicați, boiați, porțile voastre, și vă rădicați porțile ceale veacnice, și va intra împăratul mărièrei.

8. Cine easte acesta, împăratul mărièrei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în războiu.

9. Rădicați, boiați, porțile voastre, și vă rădicați porțile ceale veacnice, și va intra împăratul mărièrei.

10. Cine easte acesta, împăratul mărièrei? Domnul puterilor, Acesta easte împăratul mărièrei. Slavă.

PSALM 24

Să roagă să se mantuiască de împrotivnici și, curățindu-să de păcate, el și norodul să scape.

Cat. 4. Întru sfârșit. Psalmul lui David

1.  ătră Tine, Doamne, am rădicat sufletul meu; Dumnezeul meu, spre Tine am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac.

2. Nici să-și râză de mine vrăjmașii miei, pentru că toți cei ce Te rabdă pre Tine nu să vor rușina.

3. Să se rușineaze cei ce fac fărădelege în deșert.

4. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață.

5. Îndepărtează-mă spre adevărul Tău și mă învață; că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pre Tine Te-am aşteptat toată zioa.

6. Adu-Ți aminte de îndurările Tale, Doamne, și de milele Tale, că din veac sânt.

7. Păcatele tinerețelor meale și ale neștiinței meale nu le pomeni.

8. După mila Ta pomeneaște-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne.

9. Bun și drept e Domnul; pentru aceasta leage va pune celor ce greșesc în cale.

10. Îndrepta-va pre cei blânzi la judecată, învăță-va pre cei blânzi căile Sale.

11. Toate căile Domnului, mila și adevărul, celor ce caută aşăzământul Lui și mărturiile Lui.

12. Pentru numele Tău, Doamne, și curățeaște păcatul meu, că mult easte.

13. Cine easte omul, cel ce să teame de Domnul? Leage va pune lui în calea care au ales.

14. Sufletul lui intru bunătăți să va sălăslui, și sămânța lui va moșteni pământul.

15. Întărire e Domnul celor ce să tem de Dânsul, și făgăduința Lui va arăta lor.

16. Ochii miei pururea spre Domnul, că El va scoate din laț picioarele meale.

17. Caută spre mine și mă miluaște, că unul născut și sărac sânt eu.

18. Necazurile inimii meale s-au înmulțit; din nevoile meale scoate-mă.

19. Vezi smerirea mea și osteneala mea, și lasă toate păcatele meale.

20.* Vezi pre vrăjmașii miei că s-au înmulțit, și cu urâciune nedreaptă m-au urât. *Ioan 15, 25

21. Păzeaște sufletul meu și mă izbăveaște, că să nu mă rușinez că am nădăjduit spre Tine.

22. Cei fără răutate și cei drepti s-au lipit de mine, că Te-am aşteptat, Doamne.

23. Izbăveaște, Dumnezeule, pre Israil din toate năcazurile lui.

PSALM 25

Să roagă ca nu el, fiind nevinovat, intră cei osindii să se socotească.

Întru sfârșit. Psalmul lui David

1.  udecă-mă, Doamne, că eu intru nerăutatea mea am umblat și spre Domnul nădăjduind nu voi slăbi.

2. Ispiteaște-mă, Doamne, și mă cearcă; aprinde rărunchii miei și inima mea.

3. Că mila Ta înaintea ochilor miei easte; și bine am plăcut intru adevărul Tău.

4. N-am șezut cu adunarea deșertaciunii, și cu călcătorii de leage nu voi intră.

5. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, și cu cei necredincioși nu voi sedea.

PSALTIREA

6. Spăla-voiu întru cei nevinovați mâinile meale și voiu încunjura jertvenicul Tău, Doamne.

7. Ca să auz glasul laudei Tale și să povestesc toate minurile Tale.

8. Doamne, iubit-am bună-cuvînta Casii Tale și locul lăcașului mărirei Tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul mieu, și cu bărbații săngiurilor vîiața mea.

10. Întru ale cărora mâini sănt fărădelegile; dreapta lor s-au umplut de daruri.

11. Iară eu întru nerăutatea mea am umblat, izbăveaște-mă, Doamne, și mă miluaște.

12. Piciorul mieu au stătut întru îndreptare, întru adunări bine te voiu cuvânta, Doamne.

PSALM 26

Cum că el nu să teame de nici o silnicie, numai de varămânea în Casa Domnului, adeca în besearică, și de-l va apăra Dumnezeu de strâmbătătile împotrivnicilor.

Psalmul lui David, mai nainte decât a să unge

1.  Domnul e luminarea mea și Mântuitorul mieu; de cine mă voiutteamă?

2. Domnul e scutitorul vieții meale; de cine mă voiu înfricoșă?

3. Când să vor apropiia asupra mea cei ce-mi fac rău, ca să mânânce cărnurile meale.

4. Cei ce mă năcăjăsc și vrăjmașii miei, aceia au slăbit și au căzut.

5. De s-ar rândui asupra mea tabără, nu să va înfricoșă inima mea.

6. De s-ar scula asupra mea războiu, întru aceasta eu nădăduiesc.

7. Una am cerut de la Domnul, aceasta voiucăuta, ca să lăcuiesc în Casa Domnului, în toate zilele vieții meale.

8. Ca să văz frumseațea Domnului și să cercetez besearica cea sfântă a Lui.

9. Că m-au ascuns în cortul Său, în zioarăotătilor meale; acoperit-m-au întru ascunsul cortului Său.

10. Pre piață m-au înălțat; și acum, iată, au înălțat capul mieu preste vrăjmașii miei.

11. Încunjurat-am și am jertvit în cortul Lui, jârtvă de laudă și de strigare glăsui-voiu și voiucântă Domnului.

12. Auzi, Doamne, glasul mieu cu carele am strigat; miluaște-mă și mă ascultă.

13. Tie au zis inima mea: „Pre Domnul voiucăuta”. Căutatu-Te-au pre Tine fața mea, fața Ta, Doamne, voiucăuta.

14. Să nu-ți întorci fața Ta de cătră mine, și să nu Te abați întru mânie de la robul Tău.

15. Ajutoriul mieu fii, să nu mă leapezi premine și să nu mă lași, Dumnezeule, Mântuitorul mieu.

16. Că tatăl mieu și mumă-mea m-au părăsit pre mine, iară Domnul m-au luat.

17. Leage pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, și mă îndrepteză în cărare dreaptă, pentru vrăjmașii miei.

18. Nu mă da pre mine în sufletul celor ce mă năcăjesc, că s-au sculat asupra mea mărturii

nedreapte și au mințit strâmbătate eiși.

19. Crez că voiucăuta bunătățile Domnului în pământul celor vii.

20. Așteaptă pre Domnul, îmbărbătează-te și să se întăreasă inima ta și așteaptă pre Domnul. Slavă.

PSALM 27

Hristos pofteaște de la Dumnezeu Tatăl să nu să fie în iad ca un păcătos, ci aceia pedepsindu-să, pre Dânsul și pre norodul lui Dumnezeu în veaci să-l fie. Taina Învierii Sale însămnează.

Psalmul lui David

1.  ătră Tine, Doamne, voiucăstra, Dumnezeul mieu, să nu taci de cătră mine; ca nu cândva să taci de cătră mine, și mă voiucăse-mă celor ce să pogoașă în groapă.

2. Auzi, Doamne, glasul rugăciunii meale, când mă rog cătră Tine, când râdic mâinile meale cătră besearica cea sfântă a Ta.

3. Să nu mă tragi pre mine cu cei păcătoși, și cu cei ce lucrează strâmbătate să nu mă pierzi.

4. Cu cei ce grăiesc pace cătră vecinii săi, iar ceale reale în inimile lor.

5. Dă-le lor, Doamne, după lucrurile lor și după vicleșugul izvodirilor lor.

6. După faptele mâinilor lor dă-le lor, răsplăteaște lor răsplătirea lor.

7. Că n-au înțeles spre lucrurile Domnului și spre lucrurile mâinilor Lui; surpă-vei pre dânsii și nu-i vei zidi.

8. Bine e cuvântat Domnul că au auzit glasul rugăciunii meale.

9. Domnul, ajutoriul mieu și scutitorul mieu; spre Dânsul au nădăduit inima mea și m-au ajutorat.

10. Si au înflorit trupul mieu, și din voia mea mă voiucă mărturisi Lui.

11. Domnul e întărire norodului Său și scutitorul măntuirilor unsului Său este.

12. Mântuiaște pre norodul Tău și blagosloeaște moștenirea Ta; și-i paște pre ei, și-i râdică pre ei până în veac.

PSALM 28

Îndeamnă pre cei drepti să măreasă pre Dumnezeu, Cel ce cu așa groaznic cuvânt, sau cu tunet, putearea Sa și-o arată. Să cuvine cuvântului lui Dumnezeu.

Psalmul lui David, de scoaterea cortului

1.  duceți Domnului, fiii lui Dumnezeu; aduceți Domnului pre fiii berbecilor.

2. Aduceți Domnului mărire și cinste, aduceți Domnului mărire numelui Lui; închînați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.

3. Glasul Domnului preste ape; Dumnezeul mărire au tunat, Domnul preste ape multe.

4. Glasul Domnului întru tărie; glasul Domnului întru mare cuvîntă.

5. Glasul Domnului, cel ce sfâramă chedrii; și va zdrobi Domnul chedrii Livanului.

6. Si-i va zdrumica pre dânsii ca pre vițelul Livanului, și cel iubit, ca fiul inorogilor.

7. Glasul Domnului, celui ce taie para focului.

8. Glasul Domnului, Celui ce clăteaște puștiul; și va clăti Domnul pustiiul Cadisului.

9. Glasul Domnului, Celui ce săvârșaște cerbii; și va descoperi dumbrăvile, și în besea-rica Lui tot carele grăiaște mărire.

10. Domnul potopul va lăcui; și va ședea Domnul Împărat în veac.

11. Domnul tărie norodului Său va da; Domnul va blagoslovi pre norodul Său cu pace.

PSALM 29

Mulțameaște lui Dumnezeu că l-au mântuit de primejdii și l-au ascultat. Să cuvine lui Hristos.

Întru sfârșit. Psalmul cântării înnoirei casii lui David

1.  nălța-Te-voiu, Doamne, că m-ai rădicat pre mine și i-ai veselit pre vrăjmașii miei asupra mea.

2. Doamne Dumnezeul meu, strigat-am cătră Tine și m-ai vindecat.

3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu; mântuitu-m-ai de cei ce să pogoară în groapă.

4. Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și vă mărturisiți pomenirei sfințeniei Lui.

5. Că iuțime e întru mânia Lui și viiață în voia Lui; seara să va sălășlui plângere, și dimineața bucurie.

6. Iară eu am zis întru prisosința mea: „Nu mă voiu clăti în veac”.

7. Doamne, întru voia Ta dă frumseații meale puteare, și Ti-ai întors fața Ta, și m-am făcut turburat.

8. Cătră Tine, Doamne, voi striga, și cătră Dumnezeul meu mă voi ruga:

9. „Ce folos este întru săngele meu, când mă pogor eu întru stricăciune? Au, doară, să va mărturisi Tie țărâna sau va vesti adevărul Tău?”

10. Auzit-au Domnul și m-au miluit; Domnul au fost ajutorul meu.

11. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie.

12. Ca să-Ti cânte Tie mărire mea, și nu mă voiu măhni; Doamne Dumnezeul meu, în veac mă voiu mărturisi Tie. Slavă.

PSALM 30

Rânduaște rugăciune împotriva primejdiielor și a îndemnărilor împotrivnicilor; laudă rânduiala lui Dumnezeu spre cei credincioși, și pre aceștia spre iubirea lui Dumnezeu îi îndeamnă, Care fiește căruia pentru faptele sale îi răsplăteaște. Să cuvine lui Hristos.

Întru sfârșit. Psalmul lui David, pentru spaimă

1.  pre Tine, Doamne, am nădăduit, să nu mă rușinez în veac, întru dreptatea Ta izbaveaște-mă și mă scoate.

2. Pleacă cătră mine ureachiia Ta, grăbeaște de mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitoru și spre casă de scăpare, ca să mă mântuiesc.

3. Că putearea mea și scăparea mea ești Tu, și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni.

4. Scoate-mă-vei din cursa aceasta carea au

ascuns mie, că Tu ești scutitorul meu, Doamne.

5.* În mâinile Tale voiu pune duhul meu; izbăvitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevăru lui.

*Luca 23, 46

6. Urât-ai pre cei ce păzesc desertăciunile în zădar; iar spre Domnul am nădăduit.

7. Bucura-mă-voiu și mă voiu veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenii mea; mântuit-ai din nevoi sufletul meu.

8. Și nu m-ai închis în mâinile vrăjmașilor: pus-ai în loc desfătat picioarele meale.

9. Miluiaște-mă, Doamne, că mă năcăjăsc; turburatu-s-ai întru mânie ochiul meu, sufletul meu și pânteccele meu.

10. Că s-au stins întru dureare viiața mea, și anii miei în suspinuri; slăbit-au întru săracie vărtutea mea, și oasele meale s-au turburat.

11. Despre toți vrăjmașii miei m-am făcut ocară, și vecinilor miei foarte, și frică cunoșcuților miei.

12. Cei ce mă vedea afară au fugit de la mine; uitat am fost ca un mort de la inimă; făcutu-m-am ca un vas pierdut.

13. Că am auzit ocara a multora din cei ce lăcuiesc împrejur, când să aduna ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.

14. Iară eu spre Tine, Doamne, am nădăduit; zis-am: „Tu ești Dumnezeul meu!

15. În mâinile Tale sorții miei!” Izbaveaște-mă din mâna vrăjmașilor miei și de cei ce mă gonesc.

16. Arată fața Ta preste robul Tău, mântuiaște-mă cu mila Ta, Doamne, să nu mă rușinez că Te-am chemat pre Tine.

17. Să se rușineaze necredincioșii și să se pogoară în iad.

18. Mute să se facă buzele ceale vicleane, care grăiesc asupra dreptului fără leage, cu mândrie și cu defăimare.

19. Cât e multă mulțimea bunătății Tale, Doamne, carea ai ascuns celor ce să tem de Tine; făcut-ai celor ce să nădăduiesc spre tine, înaintea fiilor omenești.

20. Ascunde-vei pre dânsii întru ascunsul feații Tale de turburarea oamenilor.

21. Acoperi-vei pre ei în cort, de îngrăirea împotrivă a limbilor.

22. Bine e cuvântat Domnul, că minunată au făcut mila Sa în cetatea îngrădirii.

23. Iară eu am zis întru spaima mea: „Lăpată săt de cătră fața ochilor Tăi”.

24. Pentru aceasta, ai auzit glasul rugăciunii meale, când am strigat cătră Tine.

25. Iubiți pre Domnul toți cuvioșii Lui, că adevărurile caută Domnul și răsplăteaște celor ce de prisosit fac mândrie.

26. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăduiți spre Domnul.

PSALM 31

Sânt fericiți cărora s-au iertat păcatele, pentru aceea cu pilda sa și cu a tuturor sfinților îndeamnă la această fericire, fieștecare să o cearce și dobito-

PSALTIREA

ceasca îndărătnicie să o lapede, că aceasta aduce pedeapsă, iară iertarea păcatelor, daruri.

Psalmul lui David, al înțeleagerii



1. **ericiți cărora s-au iertat fără-delegile și cărora s-au acoperit păcatele.**

2. **Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici easte în gura lui vicleșug.**

3. **Că am tăcut, învechit-s-au oasele meale, când strigam eu toată zioa.**

4. **Că zioa și noaptea s-au îngreoiat preste mine mâna Ta; întorsu-m-am spre chinuire, când s-au înfipăt mie ghimpul.**

5. **Fărădelegea mea am cunoscut, și păcatul meu n-am acoperit.**

*Isaiia 65, 24 **6.* Zis-am: „Mărturisi-voiu asupra mea fără-delegea mea Domnului”, și Tu ai lăsat păgânătatea inimii meale.**

7. **Pentru aceasta, să va ruga cătră Tine tot cuviosul în vreame bine cuviosă, însă în potop de ape multe, cătră dânsul nu să vor apropiia.**

8. **Tu ești scăparea mea de năcazul ce mă cuprinde; bucuria mea, izbăveaște-mă de cei ce m-au încunjurat.**

9. **„Întelepti-te-voiu și te voiu îndrepta în calea aceasta, în carea vei mearge; întări-voiu spre tine ochii Miei.**

10. **Nu fiți ca calul și mușcoiul, la carii nu easte priceapere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor vei strângă, ale celor ce nu să apropie cătră tine”.**

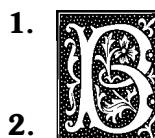
11. **Multe-s bătăile păcătosului; iară pre cel ce nădăduiaște spre Domnul mila îl va încunjura.**

12. **Veseliți-vă intru Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei drepti la inimă! Slava.**

PSALM 32

Îndeamnă pre cei drepti să laude pre Dumnezeu pentru lucrurile Lui care să văd, milostivirea spre oameni și purtarea de grija.

Cat. 5. Psalmul lui David, nescris deasupra la jidovi



1. **ucurați-vă, dreptii intru Domnul; celor drepti să cuvine lauda.**

2. **Mărturisiți-vă Domnului în alăută, în psaltire cu zeace strune cântați Lui.**

3. **Cântați Lui cântare noao, bine cântați Lui intru strigare.**

4. **Că drept e cuvântul Domnului, și toate lucrurile Lui intru credință.**

5. **Iubeaște milostenia și judecata Domnul; de mila Domnului e plin pământul.**

6. **Cu cuvântul Domnului ceruirile s-au întărit, și cu duhul gurii Lui toată putearea lor.**

7. **Adunând ca un foale apele mării, puind în vistierii adâncurile.**

8. **Să se teamă de Domnul tot pământul, și de Dânsul să se cutremure toți cei ce lă-**

cuiesc în lume.

9.* **Că El Însuși au zis, și s-au făcut, El au poruncit, și s-au zidit.**

10.* **Domnul răsipeaște sfaturile neamurilor și defaimă gândurile boiarilor.**

11. **Iară gândurile inimii Lui, în neam și în neam.**

12. **Fericit e neamul căruia easte Domnul Dumnezeul lui, norodul pre carele au ales, spre moștenire Lui și.**

13. **Din ceriu au privit Domnul, văzut-au pre toți fiii oamenilor.**

14. **Din lăcașul Său cel gata, privit-au spre toți cei ce lăcuiesc pământul.**

15. **Cel ce ai zidit deosebi inimile lor, Cel ce cunoști toate lucrurile lor.**

16. **Nu să măntuaște împăratul prin multă puteare, și uriașul nu să va măntui întru multimea vârtutei lui.**

17. **Mincinos e calul spre măntuire, și întru multimea puterii sale nu să va măntui.**

18. **Iată, ochii Domnului spre cei ce să tem de Dânsul, spre cei ce nădăduiesc întru mila Lui. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor și să-i hrănească pre dânsii în foamete.**

19. **Și sufletul nostru așteaptă pre Domnul, că ajutoriul și scutitoriul nostru easte.**

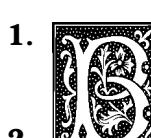
20. **Că întru Dânsul să va veseli inima noastră și întru numele cel sfânt al Lui am nădăduit.**

21. **Fie, Doamne, mila Ta spre noi, în ce chip am nădăduit spre Tine.**

PSALM 33

Să îndeamnă pre sine și pre alții a cinsti pre Dumnezeu cu evlavie, pentru că pre ai săi de toate răutățile îi apără, pre cei fără de leage îi piiarde.

Psalmul lui David, când și-au schimbat fața sa înaintea lui Avimeleh; și l-au slobozit pre dânsul și s-au dus



1. **ine voiu cuvânta pre Domnul în toată vreamea; pururea lauda Lui în gura mea.**

2. **Întru Domnul să va lăuda sufletul meu; auză cei blâzni și să se veselească.**

3. **Măriți pre Domnul cu mine; și să înăltăm numele Lui împreună.**

4. **Căutat-am pre Domnul și m-au auzit; și din toate necazurile meale m-au izbăvit.**

5. **Apropiiați-vă cătră Dânsul și vă luminați; și feațale voa[s]tre nu să vor rușina.**

6. **Săracul acesta au strigat, și Domnul l-au auzit pre dânsul; și din toate necazurile lui l-au măntuit.**

7. **Tăbărî-vă îngerul Domnului împrejurul celor ce să tem de Dânsul, și-i va izbăvi pre ei.**

8. **Gustați și vedeți că bun e Domnul; fericit bărbatul carele nădăduiaște spre Dânsul.**

9. **Teameți-vă de Domnul, toți sfintii Lui, că nu easte lipsă celor ce să tem de Dânsul.**

10.* **Bogații au sărăcit și au flămânzit; iară cei ce caută pre Domnul nu să vor lipsi de tot binele.**

*Face.

1, 7

*Iudit

16, 12

11. Veniți, fiilor, ascultați-mă pre mine; frica Domnului voiu învăță pre voi.

*1 Pet. 3, 10 **12.** * Cine easte omul cel ce voiaște vîiața, carele iubeaște să vază zile bune? Opreaște-ți limba ta de la rău, și buzele tale ca să nu grăiască vicleșug.

13. Fereaște-te de rău și fă bine; caută pacea și o urmează pre ea.

*Sira. 15, 19 **14.** Ochii Domnului* spre cei drepti, și urechile Lui spre rugăciunea lor.

Evrei 4, 13 **15.** Iară fața Domnului asupra celor ce fac reale, ca să piiarză de pre pământ pomenirea lor.

16. Strigat-au dreptii, și Domnul i-au auzit pre ei, și din toate năcazurile lor i-au izbăvit.

17. Aproape e Domnul de cei umiliți la inimă, și pre cei smeriți cu duhul va mântui.

18. Multe-s năcazurile dreptilor, și din toate acealea va izbăvi pre ei Domnul.

19. Păzeaște Domnul toate oasăle lor; nici unul dintr-însele nu să va zdrobi.

20. Moartea păcătosului e cumplită, și cei ce urăsc pre dreptul vor greși.

21. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi, și nu vor greși toți cei ce nădăduiesc spre Dânsul. Slava.

PSALM 34

Hristos împotrivnicilor lui Dumnezeu le pofteaște perire, iară Șieși mântuință. Acest psalm e prorocesc, Ioan 15. Să cucine celor drepti.

Psalmul lui David

1.  udecă, Doamne, pre cei ce-mi fac mie strâmbătate; dă războiu cu cei ce să oștesc asupra mea.

2. Apucă armă și pavăză, și Te scoală întru ajutoriul meu.

3. Varsă sabie și închide împotriva celor ce mă gonesc; zi sufletului meu: „Mântuirea ta sănăt Eu”.

*Jos 39, 19 **4.*** Să se rușineaze și să se înfrunteaze cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi și să se rușineaze cei ce-m gândesc mie reale.

5. Să fie ca pravul înaintea feații vântului, și îngerul Domnului năcăjindu-i pre ei; facă-să calea lor întunecare și lunecare, și îngerul Domnului gonindu-i pre dânsii.

6. Că în zădar au ascuns mie stricăciunea lațului său, în deșert au ocărât sufletul meu.

7. Să-i vie lui cursa, carea nu o știe; și prințătoarea, carea au ascuns, să-l prință pre el, și în laț să cază într-însul.

8. Iară sufletul meu să va bucura de Domnul, veseli-să-va de mântuirea Lui.

9. Toate oasăle meale vor zice: „Doamne, Doamne, cine e asemenea Ție? Cel ce izbăvești pre săracul din mâna celor mai tari decât el, și pre săracul și mișelul de la cei ce-l rănesc pre dânsul?”

10. Sculându-se asupra mea mărturii nedreapte, de ceale ce nu știuam m-au întrebăt.

11. Răsplătit-au mie reale pentru bune, și nerodire sufletului meu.

12. Iară eu, când mă supăra aceia, m-am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu, și rugăciunea mea în sânul meu să va înțoarce.

13. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, aşa bine am făcut spre plăceare; ca cum m-aș jeli și m-aș măhnii, aşa m-am smerit.

14. Si asupra mea s-au veselit și s-au adunat; adunatu-s-au preste mine bătăi și n-am știut.

15. Despărțitu-s-au și nu s-au umilit; ispititum-au, batjocoritum-au cu batjocură, scrâșnitau asupra mea cu dinții săi.

16. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea, de la lei pre cea una născută a mea.

17. Mărturisi-mă-voiu Ție întru adunare multă; întru norod greu Te voiu lăuda.

18.* Să nu să bucure de mine cei ce-mi vrăjmășuiesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc în zădar și fac semn cu ochii. *Ioan 15, 25

19. Că mie adeca ceale de pace îmi grăia, și spre mânie vicleșuguri gândeau.

20. Lărgit-au asupra mea gura sa; zis-au: „Bine, bine, văzut-au ochii noștri”.

21. Văzut-ai, Doamne, să nu tac; Doamne, nu Te depărta de la mine.

22. Scoală-Te, Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu și Domnul meu, spre îndreptarea mea.

23. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeul meu, și să nu să bucure de mine.

24. Să nu zică întru inimile lor: „Bine e, bine e sufletului nostru”; nici să zică: „Înghitit-l-am pre dânsul”.

25. Să se rușineaze și să se înfrunteaze împreună cei ce să bucură de realele meale; îmbrace-să întru rușine și înfruntare cei ce grăiesc mari asupra mea.

26. Să se bucură și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea; și să zică pururea: „Mărească-Se Domnul!” cei ce voiesc pacea robului Lui.

27. Si limba mea să va învăța dreptatea Ta, toată zioa lauda Ta.

PSALM 35

Bunătatea și facerea de bine a lui Dumnezeu o pună împotriva răutății necredincioșilor.

Întru sfârșit, slugii Domnului lui David

1.  is-au călcătoriul de leage ca să greșească, întru sine: „Nu easte frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui”.

2.* Că au viclenit înaintea lui, ca să afle fără-leagea lui și să urască. *Sus 13, 3

3. Grajurile gurii lui, fărădeleage și vicleșug; n-au vrut să priceapă ca să facă bine.

4. Fărădeleage au gândit întru așternutul său; stătut-au lângă toată calea nu bună, și răotatea n-au urât.

5. Doamne, în ceriu e mila Ta, și adevărul Tău până la nori.

6. Dreptatea Ta, ca munții lui Dumnezeu, ju-

PSALTIREA

decătile Tale, adânc mult; oamenii și dobitoacele vei mândui, Doamne.

7. Că ai înmulțit mila Ta, Dumnezeule, și fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdui.

8. Îmbăta-să-vor din grăsimea Casii Tale, și cu izvorul desfătăciunii Tale vei adăpa pre dânsii.

9. Că la Tine easte izvorul vieții, întru lumenă Ta vom vedea lumină.

10. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pre Tine, și dreptatea Ta, celor drepti la inimă.

11. Să nu-mi vie mie piciorul mândriei, și mâna păcătosului să nu mă clătească.

12. Acolo au căzut toți cei ce lucrează fără-deleage, scosu-s-au afară, și nu vor putea să stea. Slavă.

PSALM 36

Pentru că cei fără de leage să fericesc, nu trebuie a scădea de la evlavie, că cei buni daruri vor lua, iară cei necredincioși, pedeapse.

Psalmul lui David

1.  u răvni celor ce viclenesc, nici pizmui celor ce fac fără-deleage.

2. Căci ca iarba curând să vor usca, și ca verdeața buruienii degrab vor cădea.

3. Nădăjduiaște spre Domnul, și fă bunătate, și lăcuiaște pământul, și te vei paște întru bogăția lui.

4. Desfătează-te în Domnul, și-ți va da ție cearerile inimii tale.

5. Descopere spre Domnul calea ta, și nădăjduiaște întru Dânsul, și El va face.

6. Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și judecata ta ca amiazăzi.

7. Supune-te Domnului și-L roagă pre Dânsul; nu răvni celui ce-i sporeaște în calea sa, omului ce face călcare de leage.

8. Părăseaște-te de iuțime și lasă mânia; nu răvni ca să viclenești.

9. Că cei ce viclenesc de tot vor peri; iară cei ce așteaptă pre Domnul, aceia vor moșteni pământul.

10. Și încă puțin, și nu va fi păcătosul, și vei căuta locul lui, și nu-l vei afla.

*Mate. 5, 5 **11.* Iară cei blânzi vor moșteni pământul, și să vor desfăta întru mulțimea păcii.**

12. Pândi-va păcătosul pre cel drept, și va scârșni asupra lui cu dinții săi.

13. Iară Domnul va batjocori pre el; că mai nainte veade, că va veni zioa lui.

14. Sabie au zmult păcătoșii; întins-au arcul său ca să surpe pre sâracul și pre mișălul, ca să junghie pre cei drepti la inimă.

15. Sabii lor între în inimile lor, și arcele lor să se zdrobească.

16. Mai bine e puțin celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

17. Că brațele păcătoșilor să vor zdrobi, și întăreaște pre cei drepti Domnul.

18. Cunoaște Domnul căile celor fără prihană, și moștenirea lor în veac va fi.

19. Nu să vor rușina în vreamea cea rea, și în zilele foameții să vor sătura, că păcătoșii vor peri.

20. Iară vrăjmașii Domnului, îndatăși ce s-au mărit ei și s-au înălțat, stângându-să ca fumul s-au stâns.

21. Împrumutează-să păcătosul, și nu va plăti, iar dreptul să îndură și dă.

22. Că cei ce binecuvintează pre El vor moșteni pământul; iară cei ce-L bleastămă vor peri.

23. De la Domnul pașii omului să îndreptează; și calea Lui o va voi foarte.

24. Când va cădea, nu să va struncina, că Domnul întăreaște mâna lui.

25. Mai Tânăr am fost, și am și îmbătrânit, și n-am văzut pre dreptul părăsit, nici sămânța lui cerând pâini.

26. Toată zioa miluaște și împrumutează dreptul, și sămânța lui întru blagoslovenie va fi.

27. Fereaște-te de rău și fă bine, și lăcuiaște în veacul veacului.

28. Că Domnul iubeaște judecata și nu va părăsi pre cei cuvișoi ai Săi; în veac să vor păzi; iară cei fără de leage să vor goni, și sămânța celor necredincioși de tot se va piarde.

29. Iară dreptii vor moșteni pământul și să vor sălășlui în veacul veacului preste dânsul.

30.* Gura dreptului va deprinde înțelepciune, și limba lui va grăi judecată. *Pilde 31, 5

31.* Leagea Dumnezelui lui în inima lui, și nu să vor potici pașii lui. *Isaiia 26

32. Pândeaste păcătosul pre cel drept și caută să-l omoare pre el. 51, 7

33. Iară Domnul nu-l va lăsa pre el în mâinile lui, nici îl va osândi când să va judeca lui.

34. Așteaptă pre Domnul și păzeaște calea Lui; și Te va înălța ca să moștenești pământul; când vor peri păcătoșii vei vedea.

35. Văzut-am pre cel necurat prea înălțându-să și rădicându-se ca chedrii Livanului.

36. Și am trecut, și, iată, nu era; și l-am căutat pre el, și nu s-au aflat locul lui.

37. Păzeaște nerăutatea și vezi dreptatea; că este rămășiță omului făcătoriu de pace.

38. Iară cei fără de leage vor peri deodată, rămășițele celor necurați vor peri.

39. Iară mântuirea dreptilor de la Domnul, și scutitorul lor este în vreamea năcazului.

40. Și le va ajuta lor Domnul, și va izbăvi pre dânsii; și-i va scoate pre ei de la cei păcătoși, și-i va mândui pre ei, că au nădăduit spre Dânsul. Slavă.

PSALM 37

Roagă pre Dumnezeu ca pre dânsul, fiind greu bolnav pentru păcate, de priatini părăsit și de împotrivi nici supărat, să-l ajute și să-l însănătoșeaze.

Multe să cuvin lui Hristos.

**Cat. 6. Psalmul lui David, întru pomenire
pe[n]tru sămbăta**

*Sus 6, 1



- Doamne, nu cu mănia Ta să mă mustri pre mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți.**
Că săgețile Tale s-au înfipt în mine, și ai întărit preste mine mâna Ta, nu easte vindecare în trupul mieu de cătră fața măniei Tale.
3. Nu easte pace întru oasele meale de cătră fața păcatelor meale.
4. Că fărădelegile meale au covârșit capul mieu, ca o sarcină grea s-au îngreoiat preste mine.
5. Împuțitu-s-au și au putrezit ranele meale de cătră fața nebuniei meale.
6. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit; toată zioa măhnindu-mă umblam.
7. Că șealele meale s-au umplut de ocări, și nu easte vindecare în trupul mieu.
8. Năcăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii meale.
9. Doamne, înaintea Ta e toată dorirea mea, și suspinul mieu de la Tine nu s-au ascuns.
10. Inima mea s-au turburat, părăsitu-m-au vărtutea mea; și lumina ochilor miei, și aceasta nu easte cu mine.
11. Priatini miei și vecinii miei în preajma mea s-au apropiat și au stătut.
12. Si cei mai de aproape ai miei departe au stătut; și să siliia cei ce căuta sufletul mieu.
13. Si cei ce căuta ceale reale mie grăia deșertăciuni, și vicleșuguri toată zioa cugeta.
14. Iară eu ca un surd nu auziam, și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.
15. Si m-am făcut ca un om ce nu aude, și nu are în gura lui muștrări.
16. Că spre Tine, Doamne, am nădăduit, Tu vei auzi, Doamne Dumnezeul mieu.
17. Că am zis, ca nu cândva să se bucure mie vrăjmașii miei, și când s-au clătit picioarele meale, asupra mea mari au grăit.
18. Că eu spre bătăi gata sănt, și durearea mea înaintea mea easte pururea.
19. Că fărădelegea mea eu voiu vesti, și mă voi griji pentru păcatul mieu.
20. Iară vrăjmașii miei trăiesc, și s-au mai întărit decât mine; și s-au înmulțit cei ce mă urăsc fără dreptate.
21. Cei ce-mi răsplătesc mie reale pentru bune mă clevetiia, căci urmam bunătatea.
22. Nu mă lăsa, Doamne Dumnezeul mieu, nu Te depărta de la mine.
23. Ia aminte spre ajutoriul mieu, Doamne al măntuirii meale.

PSALM 38

Bolnav fiind, lăsind îndelungata tăceare, roagă pre Dumnezeu ca să-l iarde, și batăr scurtă vîiață să-i dea, carea să îngăduie omului.

Întru sfârșit, lui Iditum. Cântarea lui David

- 1.

is-am: „Păzi-voiu căile meale; ca să nu greșesc eu cu limba mea”.
Pus-am gurii meale pază când au stătut păcătosul împrotiva mea.

2.

3. Amuțit-am și m-am smerit, și am tăcut din bunătăți; și durearea mea s-au înnoit.

4. Înfierbântatu-s-au inima mea înlăuntrul mieu; și în cugetul mieu să va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea: „Spune-mi, Doamne, sfârșitul mieu.

6. Si numărul zilelor meale care easte, ca să știu de ce mă lipsesc eu”.

7. Iată, cu palme măsurate ai pus zilele meale, și statul mieu ca o nimică înaintea Ta.

8. Însă toate-s deșertăciune, tot omul ce vîiază.

9. Măcar că în chip treace omul, dar în zădar să turbură.

10. Strânge comori, și nu știe cui le adună pre eale.

11. Si acum, cine e răbdarea mea? Au nu e Domnul? Si statul mieu de la Tine easte.

12. De toate fărădelegile meale izbăveștemă, ocară celui fără minte m-ai dat.

13. Amuțit-am, și n-am deșchis gura mea, că Tu ai făcut, depărtează de la mine bătăile Tale.

14. Că de la tării măinii Tale eu m-am lipsit, întru muștrări pentru fărădelegi ai pedepsit pre om.

15. Si ai supțiiat ca un păiajin sufletul mieu; însă în deșert să turbură tot omul.

16. Auzi gura mea, Doamne, și rugăciunea mea ascultă, lacramile meale să nu le treci.

17. Că nemearnic sănt eu la Tine, și străin, ca și toți părinții miei.

18. Slăbește-mă, ca să mă odihnesc, mai înainte până ce mă voi duce, și mult nu voi fi.

PSALM 39

Hristos mulțameaște că pre Dumnezeu Tatăl totdeauna îl are de față, și ascultarea (carea mai mult o voiaște decât jârtva) o închină. Dară și acum să-l măntuiască, izgonind pre împotrivici. Acest psalm easte prorocesc. Eurei 10.

Întru sfârșit. Psalmul lui David

- 1.

șteptând, am aşteptat pre Domnul și au căutat spre mine.

- 2.

Si au auzit rugăciunea mea, și m-au scos din groapa ticăloșiei și din tina noroiului.

3. Si au pus pre piață picioarele meale, și au îndreptat pașii miei.

4. Si au băgat în gura mea cântare noao, cântarea Dumnezeului nostru.

5. Vedea-vor mulți și să vor teame, și vor nădăjdui spre Domnul.

6. Fericit bărbatul căruia easte numele Domnului nădeajdea lui, și n-au privit la deșertăciuni și la nebunii mincinoase.

7. Multe ai făcut Tu, Doamne Dumnezeul mieu, minurile Tale; și la gândurile Tale

PSALTIREA

nu easte cine să se aseamene Ție.

8. Vestit-am și am grăit: înmulțitu-s-au preste număr.

***Evrei 9. * Jârtva și prinosul n-ai voit, iară trupul 10, 5 mi-ai săvârșit.**

10. Arderile de tot și pentru păcat n-ai căutat; atuncea, am zis: „Iată, viu”.

11. În capul cărții scris easte pentru mine ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu, am voit, și leagea Ta în mijlocul pântecelui meu.

12. Bine am vestit dreptatea întru adunare mare, iată, buzele meale nu le voi opri, Doamne, Tu ai cunoscut.

13. Dreptatea Ta n-am ascuns în inima mea; adevărul Tău și mântuirea Ta am spus.

14. N-am ascuns mila Ta și adevărul Tău de cătră adunare multă.

15. Iară Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurăurile Tale de la mine; mila Ta și adevărul Tău pururea să mă sprijinească.

16. Că m-au cuprins reale, cărora nu easte număr, apucatu-m-au fărădelegile meale și n-am putut să văz.

17. Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu; și inima mea m-au părăsit.

***Jos 18. * Binevoaște, Doamne, ca să mă izbăvești; 69, 1 Doamne, ca să-mi ajuți mie, ia aminte.**

***Sus 19. * Să se rușineaze și să se înfrunteaze împreună cei ce caută sufletul meu, ca să-l ia 34, 3 Sus pre dânsul.**

34, 4 20. Să se întoarcă înapoi și să se rușineaze cei ce-mi voiesc mie reale.

21. Să-și poarte îndatăși rușinea lor cei ce zic mie: „Bine, bine”.

22. Să se bucure și să se veseliească de Tine toți cei ce Te caută, Doamne; și să zică pururea: „Mărească-Să Domnul!” cei ce iubesc mântuirea Ta.

23. Iară eu sărac sănt și mișăl; Domnul grijeaște de mine.

24. Ajutorul meu și scutitorul meu ești Tu, Dumnezeul meu, nu zăbovi. Slavă.

PSALM 40

Să roagă pentru cei ce fac bine celor năcăjiți, și pentru sine, căruia, bolnav fiind, împotrivnicii îi poftesc perire. Să cucine lui Hristos.

Întru sfârșit. Psalmul lui David

1.  ericit e cel ce să uită spre săracul și mișelul; în zioa cea rea va izbăvi pre el Domnul.

2. Domnul să-l păzească pre el, și să-l vioareze pre el, și să-l fericească pre pământ, și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui.

3. Domnul va ajuta lui pre patul durerii lui; tot așternutul lui l-ai întors întru boală lui.

4. Eu am zis: „Doamne, miluaște-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție”.

5. Vrăjmașii mei au zis reale mie: „Când va muri și va peri numele lui?”

6. Și intră să vază, în deșărt inima lui, adunat-au fărădelege lui și, ieșii afară și grăia împreună.

7. Asupra mea șoptiia toți vrăjmașii miei, asupra mea gândia reale mie.

8. Cuvânt fără de leage au pus asupra mea: „Au, doară, cel ce doarme nu va adaoge a să scula?”

9. * Pentru că omul păcii meale, spre carele am nădăjduit, cel ce mânâncă pâinile meale au mărit asupra mea vicleșug.

***Fapte 1, 16**

10. Iară Tu, Doamne, miluaște-mă și mă scoală și voi răsplăti lor.

11. Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit; că nu să va bucura vrăjmașul meu de mine.

12. Si pre mine pentru nerăutatea m-ai sprijinit, și m-ai întărit înaintea Ta, în veac.

13. Bine e cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, din veac și până în veac. Fie, fie!

PSALM 41

Să mângăie în izgonirea sa cu gândirea despre Dumnezeu și despre lucrurile ceale dumnezeiești, rugându-să să se întoarcă în pământul său, carea și nădăjduiaște.

Întru sfârșit. Spre înțeleagerea fiilor lui Core

1.  n ce chip dorește cerbul spre izvoarăle apelor, aşa dorește sufletul meu spre Tine, Dumnezeule.

2. Însărat-au sufletul meu spre Dumnezeul cel tare, cel viu; când voi veni și mă voi arăta feații lui Dumnezeu.

3. Făcutu-s-au lacrămile meale mie pâine zioa și noaptea; când mi să zicea mie în toate zilele: „Unde easte Dumnezeul tău?”

4. Aceasta mi-am adus aminte, și am vărsat spre mine sufletul meu, că voi treace în locul cortului celui minunat, până la Casa lui Dumnezeu.

5. În glasul bucuriei și al mărturisirii sunetului ce prăznuiaște.

6. Pentru ce ești măhnit, sufletul meu, și pentru ce mă turburi?

7. Nădăjduiaște spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feații meale și Dumnezeul meu.

8. Spre mine însumi sufletul meu s-au turburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul lordanului și al Ermoneului, din munte mic.

9. Adânc pre adânc chiamă, întru glasul jghiaburilor Tale.

10. Toate înălțările Tale și valurile Tale prezete mine au trecut.

11. Zioa va porunci Domnul mila Sa, și noaptea cântarea Lui de la mine.

12. Rugăciunea Dumnezeului vieții meale; zice-voiu lui Dumnezeu: „Sprijinitorul meu ești.

13. Pentru ce m-ai uitat? Si pentru ce măhnindu-mă umblu când mă năcăjeaște vrăjmașul?”

14. Când să sfaramă oasele meale, mă ocarea vrăjmașii miei.

15. Când zicea ei mie în toate zilele: „Unde easte Dumnezeul tău? Pentru ce ești măhnit, sufletul meu, și pentru ce mă turburi?”

16. Nădăjduiaște spre Dumnezeu, că mă voi

mărturisi Lui, mântuirea feații meale și Dumnezeul meu.

PSALM 42

Să roagă ca să se chiaime din izgonire la Ierusalim, să meargă la besearică.

Psalmul lui David, nescris deasupra la jidovi

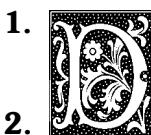


1. **U**de că mie, Dumnezeule, și aleagă judecata mea, de la neamul necuvios; de omul nedrept și viclean izbăveaște-mă.
2. **C**ă Tu ești, Dumnezeule, întărirea mea, pentru ce m-ai lepădat? Si pentru ce măhnindu-mă umblu când mă năcăjeaște vrăjmașul meu?
3. Trimite lumina Ta și adevărul Tău; aceasta m-au povățuit și m-au adus la muntele cel sfânt al Tău și la lăcașurile Tale.
4. Si voi întra la jertvenicul lui Dumnezeu, la Dumnezeul cel ce veselaște tinerețele meale.
5. Mărturisi-mă-voiu Tie întru alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu. Pentru ce ești măhnit, sufletul meu? Si pentru ce mă turburi?
6. Nădăduiaște spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui; mântuirea feații meale și Dumnezeul meu. Slava.

PSALM 43

Să ponosluiesc credințioșii că nu după pilda părinților săi să dau poftei celor necredințioși pentru credință, și roagă pre Dumnezeu să le fie într-ajutoriu. Să cuvine apostolilor și mucenicilor. Rom. 8.

Întru sfârșit, fiilor lui Core, spre înțeleagere



1. **U**mnezeule, cu urechile noastre am auzit; părinții noștri ne-au spus noao.
2. **L**ucruri care ai lucrat în zilele lor, în zilele ceale de demult.
3. Mâna Ta neamuri au pierdut și i-ai sădit pre dânsii; chinuit-ai noroade și le-ai gonit pre eale.
4. Că nu cu sabia lor au moștenit pământul, și brațul lor nu i-au măntuit pre ei.
5. Ci dreapta Ta și brațul Tău, și luminarea feații Tale, că bine ai voit întru dânsii.
6. Tu ești însuți împăratul meu și Dumnezeul meu, Cel ce poruncești mântuirile lui Iacob.
7. Întru Tine pre vrăjmașii noștri cu cornul vom împunge, și întru numele Tău de nimică vom face pre cei ce să scoală asupra noastră.
8. Pentru că nu spre arcul meu voiu nădădui, și sabia mea nu mă va măntui.
9. Că ne-ai măntuit pre noi de cei ce ne năcăjesc pre noi, și pre cei ce ne urăsc i-ai rușinat.
10. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată zioa, și întru numele Tău ne vom mărturisi în veac.
11. Iară acum, ne-ai lepădat și ne-ai rușinat pre noi? Si nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre.
12. Întorsu-ne-ai pre noi înaintea vrăjmașilor noștri; și cei ce ne urea pre noi ne-au jefuit loruși.

13. Datu-ne-ai pre noi ca oile de mâncare, și în neamuri ne-ai răsipit.

14. Vândut-ai pre norodul Tău fără preț, și nu era mulțime întru strigările noastre.

15. Pusu-ne-ai pre noi ocară vecinilor noștri, batjocură și râs celor dimprejurul nostru.

16. Pusu-ne-ai pre noi spre pildă întru neamuri, clătire de cap întru noroade.

17. Toată zioa înfruntarea mea înaintea mea este, și rușinea obrazului meu m-au acoperit.

18. De cătră glasul celui ce ocăreaște și cleverteaște, de cătră fața vrăjmașului și a celui ce goneaște.

19. Aceastea toate au venit preste noi, și nu Te-am uitat pre Tine; și n-am făcut nedreptate întru așezământul de leage al Tău.

20. Si nu s-au depărtat înapoi inimile noastre, și ai abătut cărările noastre de la calea Ta.

21. Că ne-ai smerit pre noi în locul dosădirii, și ne-au acoperit pre noi umbra morții.

22. De am uitat numele Dumnezeului nostru, și de am întins mâinile noastre cătră Dumnezeu străin.

23. Au nu Dumnezeu va căuta aceastea? Că El știe ascunsurile inimii.

24.* Că pentru Tine ne omorâm toată zioa; *Roma. socotitu-ne-am ca niște oi de junghiiare. 8, 36

25. Deșteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te, și să nu ne leapezi până în sfârșit.

26. Pentru ce fața Ta întorci? Uiti săracia noastră și năcazul nostru.

27. Că s-au plecat în țărâna sufletul nostru: lipit-s-au de pământ pântecele nostru.

28. Scoală-Te, Doamne, ajută noao și ne izbăveaște pre noi pentru numele Tău!

PSALM 44

Verș de nuntă, care cântă însămnările, faptele ceale bune, vrednicile, darurile și împreunarea lui Hristos cu besearica.

Întru sfârșit, pentru cei ce să vor schimba, fiilor lui Core spre înțeleagere, Cântare pentru cel iubit



ăspuns-au inima mea cuvânt bun; grăiesc eu lucrurile meale împăratului.

2. Limba mea e trestie scriitorului ce scrie degrab.

3. Împodobbit cu frumseața mai mult decât fiii oamenilor; vârsatu-s-au dar în buzele tale; pentru aceasta te-au blagoslovit pre tine Dumnezeu în veac.

4. Încinge sabia ta preste coapsa ta, putearnice.

5. Cu podoaba ta și cu frumseața ta; și încordează și bine sporeaște și împărateaște.

6. Pentru adevărul și blândețea și dreptatea; și te va povățui minunat dreapta ta.

7. Săgețile tale ascuțite-s, putearnice, noroadele supt tine vor cădea, în inima vrăjmașilor împăratului.

8.* Scaonul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul dreptății, toiagul împăratiei Tale. *Evrei 8, 1

9. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea: pentru aceasta, te-au uns pre tine, Dumnezeule, Dumnezeul tău cu untuldelemn al [1, 8]

PSALTIREA

bucuriei mai mult decât pre părtașii tăi.

10. Smirna și stacti și casia din hainele tale, din palaturi de piluri; din carii te-au veselit featele împăraților întru cinstea ta.

11. Înainte au stătut împărăteasa de-a dreapta ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită.

12. Ascultă, fecioară, și vezi, și pleacă ureachia ta, și uită norodul tău și casa părintelui tău.

13. Și va pofti împăratul frumseața ta; că acesta easte domnul tău, și te vei încchina lui.

14. Și fata Tirului cu daruri; feații tale să vor ruga bogații norodului.

15. Toată mărirea featei împăratului din-lăuntru, cu lanțuri de aur înfăsurată, împodobită.

16. Aduce-să-vor împăratului fecioare în urma ei, ceale de aproape ale ei să vor aduce ție.

17. Aduce-să-vor întru veselie și bucurie.

18. Aduce-să-vor în besearica împăratului.

19. În locul părinților tăi s-au născut fiili tăi, pune-i-vei pre dânsii boiari preste tot pământul.

20. Pomeni-voiu numele tău în tot neamul și neamul.

21. Pentru aceasta, noroadele să vor mărturisi ție în veacul veacului.

PSALM 45

Cetatea lui Dumnezeu, sau besearica împotriva toatei silnicii easte întărătă, și fără de primejdie cu apărarea lui Dumnezeu.

Întru sfârșit, fiilor lui Kore, pentru ceale de taină

1.  **D**umnezeu easte scăparea noastră și putearea; ajutoriu întru năcăzurile ceale ce ne-au aflat pre noi foarte.

2. Pentru aceasta, nu ne vom teame când să va turbura pământul și să vor muta munții în inimile mărilor.

3. Sunat-au și s-au turburat apele lor, turburătu-s-au întru tăriia lui.

4. Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfârșit-au lăcașul Său cel prea înalt.

5. Dumnezeu în mijlocul ei, și nu să va clăti, ajuta-va ei Dumnezeu dimineața, de dimineață.

6. Turburătu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărații; dat-au glasul Său Cel Înalt, clătitu-s-au pământul.

7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

8. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile care au pus pre pământ, stricând războaiele până la marginile pământului.

9. Arcul va sfărâma, și va frângere arma, și pavazele va arde cu foc.

10. „Îndeletniciți-vă și cunoașteți că Eu sănă Dumnezeu; înălță-Mă-voiu întru neamuri, înălță-Mă-voiu pre pământ”.

11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob. Slava.

PSALM 46

Pre taote neamurile îndeamnă a lăuda pre Dumnezeu, care să poftesc să fie întru împreunarea israelitanilor celor sfinți și a beseariciei. Să cuvine beseariciei.

Cat. 7. Întru sfârșit, pentru fiili lui Core

1.  oate neamurile plesniți cu mâinile; strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie!

2.  Că Domnul easte Preaînalt, înfricoșat, Împărat mare preste tot pământul.

3. Supus-au noroade noao și neamurile supt picioarele noastre.

4. Ales-au noao moștenirea Sa, frumseața lui Iacob carea au iubit.

5.* Suitu-S-au Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță. *2 Împă. 6, 5

6. Cântați Dumnezeului nostru, cântați! Cântați Împăratului nostru, cântați!

7. Că easte Împărat a tot pământul Dumnezeu, cântați cu înțaleagere!

8. Împărațit-au Dumnezeu preste neamuri; Dumnezeu șeade pre scaonul cel sfânt al Său.

9. Boiarii noroadelor s-au adunat cu Dumnezeul lui Avraam; că ai lui Dumnezeu cei putearnici ai pământului foarte s-au înălțat.

PSALM 47

Cum că Dumnezeu foarte iubeaște Ierusalimul, că pre acesta cu prea mari învingeri, cu daruri și cu faceri de bine l-au împodobit, și de acolo milostivirea Sa în toate marginile pământului o au împărțit. Să cuvine beseariciei.

Psalmul cântării fiilor lui Kore, la a doao a sămbetii

1.  are e Domnul și lăudat foarte; în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui.

2.  Cu bucurie bine înrădăcinată a tot pământul, munții Sionului, coastele crivețului, cetatea Împăratului celui mare.

3. Dumnezeu în palaturile ei să cunoaște când sprijineaște pre ea.

4. Că, iată, împărații pământului s-au adunat, strânsu-s-au împreună.

5. Aceștia văzind așa s-au mirat, s-au turburat, s-au clătit, cutremur i-au cuprins pre ei.

6. Acolo sănă dureri ca a ceii ce naște; cu duh silnic va sfărâma corăbiile Tarsisului.

7. Precum am auzit, așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

8. Dumnezeu au întemeiat pre ea în veac, luat-am, Dumnezeule, mila Ta în mijlocul norodului Tău.

9. După numele Tău, Dumnezeule, așa și lăuda Ta preste marginile pământului; de dreptate plină e dreapta Ta.

10. Veselească-să muntele Sionului și să se bucure featele Iudeii pentru judecățile Tale, Doamne.

11. Încunjetați Sionul și-l cuprindeți pre el, povestiti în turnurile lui.

12. Puneți inimile voastre întru putearea lui și împărații casele lui ca să povestiți la alt neam.

13. Că Acesta easte Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului; Acesta va paște pre noi în veaci.

PSALM 48

Împrotiva morții și a iadului nimic nu folosesc bogățiile, săngură dreptatea poate mărtui dintr-acealea.

Întru sfârșit, fiilor lui Core

1.  uziți aceastea, toate neamurile; ascultați cei ce lăcuiți în lume.
2. Pământeanii și fiii oamenilor, împreună cu bogatul și săracul.
3. Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimii meale priceapere.
- *Psal. 4.* Pleca-voiu în pildă ureachia mea, deșchide-voiu în psaltire gândul mieu.
- Mateiu 5. Pentru ce mă tem în zioa cea rea? Fărădeleagea călcâiului meu mă va încunjura.
- 13, 35 6. Cei ce nădăduiesc spre putearea sa, și întru multimea bogăției lor să fălesc.
7. Fratele nu izbăveaște, au izbăvi-va omul? Nu va da lui Dumnezeu îmblânzire pentru sine.
8. Si prețul răscumpărării sufletului său; și s-au ostenit în veac, și va fi viu până la sfârșit.
9. Nu va vedea stricăciune, când va vedea pre cei înțelepti murind; împreună cel nebun și cel nepriceput vor peri.
10. Si vor lăsa străinilor bogăția sa și mormânturile lor, casele lor în veac.
11. Lăcașurile lor în neam și în neam; numitu-s-au numele sale pre pământuri.
12. Si omul în cinste fiind n-au priceput, alăturatu-s-au cu dobitoacele ceale fără minte și s-au asemănat lor.
13. Această cale a lor sminteală e lor, și după aceasta, în gurile lor bine vor voi.
14. Ca niște oi în iad s-au pus, moartea va paște pre dânsii.
15. Si vor stăpâni pre ei cei drepti dimineața; și ajutoriul lor să va învechi în iad, din slava sa s-au scos.
16. Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.
17. Să nu te temi când să va îmbogăți omul, sau când să va înmulți slava casii lui.
18. Căci, când va muri el, nu va lua toate, nici să va pogorî cu dânsul slava lui.
19. Că sufletul lui în viață lui să va blagoslovi; mărturisi-se-va și tie când vei face bine lui.
20. Întra-va până la neamul părintilor săi, până în veac nu va vedea lumină.
21. Si omul, întră cinste fiind, n-au priceput; alăturatu-s-au cu dobitoacele ceale fără minte și s-au asemănat lor. Slava.

PSALM 49

Hristos va mărtui pre oameni în judecata cea mai de pre urmă, nu pentru jertvele ceale junghiate, ci pentru evlavia sufletului, nevinovăția vieții și curăția dreptății.

Psalmul lui Asaf

1.  umnezeul Dumnezelor, Domnul au grăit și au chemat pământul. De la răsăriturile soarelui până la apusuri; din Sion e bună-cuviința frumseații Lui.
2.  Miluaște-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

Si după multimea îndurărilor Tale, ștearge fărădeleagea mea.

3. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea.

4. Foc înaintea Lui va arde, și împrejurul Lui vifor foarte.

5. Chema-va ceriul de sus și pământul, ca să aleagă pre norodul Său.

6. Adunați-I Lui pre cuvioșii Lui, pre cei ce aşază aşazământul de leage al Lui pentru jertve.

7. Si vor vesti ceriurile dreptatea Lui, că Dumnezeu judecătoriu easte.

8. „Aascultă, norodul Mieu, și voiu grăi ţie, Israile, și voiu mărturisi ţie: «Dumnezeu, Dumnezeul tău sănt Eu».

9. Nu pentru jertvele tale te voiu mustra, și arderile ceale de tot ale tale înaintea Mea sănt pururea.

10. Nu voiu priimi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi.

11. Că ale Meale sănt toate fiiarale țarinii, dobitoacele în munți și boii.

12. Cunoscut-am toate pasările ceriului, și frumseațea țarinii cu Mine easte.

13. De voiu flămâンzi, nu voiu zice ţie, că a Mea easte lumea și plinirea ei.

14. Au, doară, voiu mâncă carne de tauri, sau sânge de țapi voiu bea?

15. Jărtveaște lui Dumnezeu jârtvă de laudă și dă Celui Preaînalt rugile tale.

16. Si mă chiamă pre Mine în zioa necazului tău, și te voiu scoate și Mă vei proslăvi”.

17. Iară păcătosului au zis Dumnezeu: „Pentru ce tu povestești dreptățile Meale și iai aşazământul Mieu de leage prin gura ta?

18. Iară tu ai urât învățătura și ai lepădat cuvintele Meale înapoi.

19. De vedea furul, alergai cu el, și cu cel prea curvariu partea ta puneai.

20. Gura ta au înmulțit răutate, și limba ta au impletit vicleșuguri.

21. Șezând împrotiva fratelui tău ai clevetit, și împrotiva fiului maicăi tale ai pus sminteale, aceasta ai făcut și am tăcut.

22. Ai socotit fărădeleage, că voiu fi ţie asemenea; mustra-te-voiu și voiu pune înaintea feații tale păcatele tale.

23. Înțeleageți, dară, aceasta cei ce uitați pre Dumnezeu, ca nu cumva să răpească, și nu va fi Cel ce izbăveaște.

24. Jârtva laudii Mă va slăvi, și acolo e calea carea voiu arăta lui măntuirea Mea”.

PSALM 50

Să roagă ca întorcându-i-să lui Duhul Sfânt, să se curățască de uciderea lui Urie și de preacurvia cu Virsaveia. Nu pentru jertvele lui Moisi, ci pentru Hristos, Cel ce va să zidească besearica, a Căruia jertvă dreptății va fi plăcută.

Întru sfârșit. Psalmul lui David, când au intrat la dânsul Natan, prorocul, când intrase el la Virsaveia, muiarea lui Urie

1.  Miluaște-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

Si după multimea îndurărilor Tale, ștearge fărădeleagea mea.

PSALTIREA

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea,
și de păcatul mieu mă curăteaște.

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul mieu înaintea mea easte pururea.

5. Tie unuia am greșit, și rău înaintea Ta am
făcut; ca să Te* îndreptezi întru cuvintele Tale

*Rom. 3, 4 și să biruiești când vei judeca Tu.

6. Că, iată, întru fărădelegi m-am zemislit,
și în păcate m-au născut maica mea.

7. Că, iată, adevărul ai iubit; ceale nearătate
și ceale ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai
arătat mie.

Levi 14, 7 8. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
Numer. spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă
voiu albi.

19, 4 9. Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele ceale smerite.

10. Întoarce fața Ta de cătră păcatele meale,
și toate fărădelegile meale ștearge.

11. Inimă curată zideaște întru mine, Dumnezeule,
și duh drept înnoiaște întru ceale dinlăuntru ale meale.

12. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău
cel Sfânt nu-l lua de la mine.

13. Dă-mi mie bucuria măntuirii Tale, și cu
duh stăpânitoriu mă întăreăște.

14. Învăță-voiu pre cei fără de leage căile
Tale, și cei necredincioși la Tine să vor în-
toarce.

15. Izbăveaște-mă de săngiuri, Dumnezeule,
Dumnezelui măntuirii meale; bucura-să-va lim-
ba mea de dreptatea Ta.

16. Doamne, buzele meale vei deschide, și
gura mea va vesti lauda Ta.

17. Că de ai fi voit jârtvă, aş fi dat; arderile
de tot nu le vei binevoi.

18. Jertva lui Dumnezeu, duh umilit, inima
înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bunăvoieea Ta,
Sionului; și să se zideaște zidurile Ierusalimului.

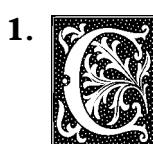
20. Atunci, bine vei voi jârtva dreptății, pri-
nosul și arderile de tot; atunci, vor pune pre
oltariul Tău viței. Slavă.

PSALM 51

*Doic blastămă mușcoii lui Saul, aceluia perire, iară și ești
mântuință vestind.*

*Întru sfârșit, înțeleagerii lui David, când au venit
Doic Idumeul, și au vestit lui Saul, și au zis lui:
„Venit-ai David în casa lui Avimeleh”*

(1 Împăraților 22, 9)



1. e te fălești întru răotate, pu-
tearnice? Fărădelegea toată zioa,
nedreptatea au gândit limba ta; ca
un brici ascuțit ai făcut vicleșug.

2. Iubit-ai răutatea mai mult decât bună-
tatea; nedreptatea, mai vârtos decât a grăi
dreptatea.

3. Iubit-ai toate cuvintele cufundării, limbă
vicleană.

4. Pentru aceasta, Dumnezeu te va sfă-
râma până în sfârșit, zmulge-te-va și te va muta
de la lăcașul tău și rădăcina ta din pă-

mântul celor vii.

5. Vedea-vor dreptii și să vor teame, și de
dânsul vor râde, și vor zice: „Iată, omul carele
n-au pus pre Dumnezeu ajutoriu lui și.

6. Ci au nădăduit spre mulțimea bogăției
sale și s-au întărit întru deșărtăciunea sa”.

7. Iară eu, ca un maslin roditoriu în Casa lui
Dumnezeu, nădăduit-am spre mila lui Dum-
nezeu, în veac și în veacul veacului.

8. Mărturisi-mă-voiu Tie în veac, că ai făcut,
și voiu aștepta numele Tău, că easte bun
înaintea cuviosilor Tăi.

PSALM 52

Că celor fără de leage nu easte număr, pentru aceaea
pofteaște venirea lui Hristos, care să mântuiască de aceia
pre cei buni.

Întru sfârșit, pentru Ma[e]let, înțeleagerii lui David



1.* is-au cel nebun întru inima sa: *Psal.
„Nu easte Dumnezeu”.

13, 1

2. Stricatu-s-au și urâți s-au făcut
întru fărădelegi; nu easte cel ce
face bine.

3.* Dumnezeu din ceriu S-au uitat preste fiii
oamenilor ca să vază de easte cel ce înțeleage sau cel ce caută pre Dumnezeu.

*Psal.

13, 2

4. Toți s-au abătut, împreună netreabnici
s-au făcut; nu easte cel ce face bine, nu easte
până la unul.

5. „Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează
fărădelege? Cei ce mânâncă pre norodul Mieu
întru mâncare de pâine?

6. Pre Domnul nu L-au chemat”; acolo s-au
temut de frică, unde nu era frică.

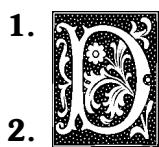
7. Că Dumnezeu au răsipit oasele celor ce
plac oamenilor; rușinatu-s-au, că Dumnezeu
i-au urgit pre dânsii.

8. Cine va da din Sion mântuire lui Israil?
Când va întoarce Dumnezeu robia norodului
Său, bucura-să-va Iacob și să va veseli Israil.

PSALM 53

Chiamă pre Dumnezeu împotriva vrăjmașilor, că după
cei va mântui, va vesti laudele lui.

*Întru sfârșit, întru cântările înțeleagerii lui
David, când au venit Zifei și au zis lui Saul:
„Au nu, iată, David s-au ascuns la noi?”*



umnezeule, întru numele Tău,
mântuiaște-mă; și întru putea-
rea Ta, mă judecă.

2. Dumnezeule, ascultă rugăciu-
nea mea, auzi graiurile gurii meale.

3. Că străinii s-au sculat asupra mea și cei
tari au căutat sufletul mieu; și n-au pus pre
Dumnezeu înaintea lor.

4. Că, iată, Dumnezeu ajută mie, și Domnul
easte sprijinitorul sufletului mieu.

5. Întoarce-va ceale reale vrăjmașilor miei;
întru adevărul Tău piiarde-i pre dânsii.

6. De bunăvoie voi jârtvi Tie; mărturisi-
mă-voiu numelui Tău, Doamne, că easte bun.

7. Că din tot năcazul m'ai izbăvit; și spre
vrăjmașii miei au privit ochiul mieu.

PSALM 54

Roagă pre Dumnezeu ca pre dânsul de priiatinii cei vicleani și fățurnici să-l păzască, și pre dânsii să-i pedepsască. Să cuvinte lui Hristos.

Întru sfârșit, întru cântări, înțeleagerii lui David



1. Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea, și nu treace cu vedearea ruga mea.

2. În aminte spre mine și mă ascultă; măhnitu-m-am întru îngrijarea mea și m-am turburat de cătră glasul vrăjmașului și de năcazul păcătosului.

3. Că au abătut asupra mea fărădeleage, și întru mânie au vrăjmășuit mie.

4. Inima mea s-a turburat întru mine, și frica morții au căzut asupra mea.

5. Teamere și cutremur au venit asupra mea, și m-au acoperit întunearecul.

6. Și am zis: „Cine-mi va da mie aripi ca de porumb și voi zbura și mă voi odihi?”

7. Iată, m-am îndelungat fugind și m-am sălașluit în pustie.

8. Așteptat-am pre Dumnezeu, Cel ce măntuiaște de slabirea sufletului și de vifor.

9. Potopeaște, Doamne, și împarti limbile lor; că am văzut fărădeleage și pricire în cetate.

10. Zioa și noaptea va încunjura pre ea preste zidurile ei; și fărădeleagea și osteneala în mijlocul ei și nedreptatea.

11. Și n-au lipsit din ulițile ei camăta și vicleșugul.

12. Că de m-ar fi ocărât vrăjmașul, aş fi răbdat.

13. Și cel ce mă ureaște, de ar fi grăit mari asupra mea, m-aș fi ascuns de dânsul.

14. Iară tu, omule, cel întocma la suflet, dirigătoriul meu și cunoscutul meu,

15. Carele împreună cu mine te-ai îndulcit cu mâncări; în Casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.

16. Să vie, dar, moartea preste ei, și să se pogoaără la iad de vii.

17. Că vicleșug easte în lăcașurile lor, în mijlocul lor.

18. Eu cătră Dumnezeu am strigat, și Domnul m-aузit pre mine.

19. Seara și dimineața și amiazăzi spunevoiu și voi vesti, și va auzi glasul meu.

20. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce să apropie de mine, că întru mulți era cu mine.

21. Auzi-va Dumnezeu și-i va smeri pre dânsii; Cel ce easte mai nainte de veaci.

22. Că nu easte lor schimbare, că nu s-au temut de Dumnezeu, întins-au mâna Sa spre răsplătire.

23. Spurcat-au aşzământul Lui, împărțită-s-au de mânia feații Lui și s-au apropiat inimile lor.

24. Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untildelemn, și acealea sănt săgetături.

25. * Aruncă spre Domnul grija ta, și El te va hrăni; nu va da în veac clătire dreptului.

*Mate. 6, 25

26. * Iară Tu, Dumnezeule, pogorî-i-vei pre dânsii în puțul stricăciunii.

*Luca

12, 22

27. * Bărbații săngiurilor și ai vicleșugului nu-și vor înjumătăța zilele sale; iară eu, Doamne, voi nădăjdui spre Tine.

*1 Petr.

5, 7

PSALM 55

Ceare de la Dumnezeu ca, după făgăduințale Sale, întărindu-l împotriva așa de mulți vrăjmași, să-i ajute, că după aceaea îl va mări pre Dânsul. Cat. 8.

Întru sfârșit, pentru norodul cel depărtat de la celele sfinte, lui David, întru scrisoarea stâlpului, când l-au prinț pre el cei de alt neam în Ghet 1 Împăraților 21, 12



1. Iluaște-mă, Dumnezeule, că m-ai călcăt omul; toată zioa dând războiu m-ai năcăjit.

2. Călcătu-m-ai vrăjmașii miei toată zioa; că mulți sănt cei ce să luptă cu mine de la înăltime.

3. Zioa nu mă voi teame, și eu voi nădăjdui spre Tine.

4. Întru Dumnezeu voi lăuda cuvintele meale, întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teame ce-mi va face mie trupul.

5. Toată zioa cuvintele meale au urât, împotriva mea toate gândurile lor spre rău.

6. Lăcui-vor și să vor ascunde, aceia călcăiul meu vor păzi, în ce chip au așteptat ei sufletul meu.

7. Pentru nimica vei măntui pre dânsii; întru mânie noroadele vei sfărâma.

8. Dumnezeule, viața mea am spus Tie; pus-ai lacramile meale înaintea Ta ca și în făgăduința Ta.

9. Întoarce-să-vor vrăjmașii miei înapoi; ori în ce zi Te voi chema, iată, am cunoscut că Dumnezelui meu ești Tu.

10. Întru Dumnezeu voi lăuda graiul, întru Domnul voi lăuda cuvântul.

11. Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teame ce-mi va face mie omul.

12. Întru mine sănt, Dumnezeule, rugăciunile care voi răsplăti laudei Tale.

13. Că ai izbăvit sufletul meu de moarte, ochii mei de lacrami și picioarele meale din alunecare; bine voi plăcea înaintea Domnului, în lumina celor vii.

PSALM 56

Ceare ajutoriu împotriva așea de îndărătnici pizmași, că înaintea tuturor îl va mări. Să cuvinte și lui Hristos.

Întru sfârșit, să nu strici lui David, întru scrisoarea stâlpului, când au fugit el de cătră fața lui Saul în peșteră



1. Iluaște-mă, Dumnezeule, miluaște-mă. Că spre Tine au nădăjduit sufletul meu.

2. Și în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va treace fărădeleagea.

PSALTIREA

- 3. Striga-voiu cătră Dumnezeul cel Preaînalt, Dumnezeul cel ce au făcut bine mie.**
- 4. Trimis-ai din ceriu și m-ai mântuit; dat-ai spre ocară pre cei ce mă calcă pre mine.**
- 5. Trimis-ai Dumnezeu mila Sa și adevărul Său, și au izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei, adormit-am turburat.**
- 6. Fiii oamenilor, dinții lor, arme și săgeți, și limba lor, sabie ascuțită.**
- 7. Înalță-Te preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pământul mărireia Ta.**
- 8. Cursă au gătit picioarelor meale, și au împilat sufletul meu.**
- 9. Săpat-ai înaintea feații meale groapă, și au căzut într-însa.**
- 10. Gata e inima mea, Dumnezeule, gata e inima mea; cântă-voiu și voi lauda întru mărireia mea.**
- 11. Deșteaptă-te, mărireia mea, deșteaptă-te, psaltire și alătă; deștepta-mă-voiu dimineața.**
- 12. Mărturisi-mă-voiu Tie întru noroade, Doamne, cântă-voiu Tie întru neamuri.**
- 13. Că s-au mărit până la ceriuri mila Ta, și până la nori adevărul Tău.**
- 14. Înalță-Te preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pământul mărireia Ta.**

PSALM 57

Cei necredincioși și fără de leage vor peri, iară cei credincioși și drepti rodurile faptelor sale vor lua, așea cât purtarea de grija și judecata lui Dumnezeu să se cunoască.

Întru sfârșit, să nu strici lui David întru scrierea stâlpului

- 1.  e grăiți, adeca, după adevăr dreptate, ceale dreapte judecați, fiii oamenilor.**
- 2. Pentru că în inimă fărădeleage lucrați pre pământ; nedreptate mâinile voastre împletește.**
- 3. Înstrăinatu-s-au păcătoșii din zgău, rătăcit-au din pântece, grăit-au minciuni.**
- 4. Mânia lor easte după asemănarea șarpe lui, ca a unii aspide surde, și-și astupă urechile sale.**
- 5. Care nu va auzi glasul vânătorilor, vânându-să să vânează de la cel înțelept.**
- 6. Dumnezeu va zdobi dinții lor și gura lor; mâsealele leilor au sfărâmat Domnul.**
- 7. De nimica să vor face ca apa ce treace; întinde-va arcul său până unde vor slăbi.**
- 8. Ca ceara ce să topește vor lipsi, căzut-au foc preste dânsii și n-au văzut soarele.**
- 9. Mai nainte până ce vor cunoaște spinii voștri ramurul (a); ca pre niște vii, ca întru mânie va înghiți pre dânsii.**
- 10. Veseli-să-va dreptul când va vedea izbândă; mâinile sale va spăla în sângele păcătosului.**
- 11. Si va zice omul: „Deaca easte, adeca, roadă dreptului, easte, dară, Dumnezeu judecându-i pre dânsii pre pământ”. Slavă.**
- 9. (a) Adeca: păducelul.**

PSALM 58

Ceare ajutoriu împotriva lui Saul și a curteanilor lui; carii dacă să vor pedepsi, putearea și darul lui Dumnezeu va cănta. Să cuvine lui Hristos.

Întru sfârșit, să nu strici lui David întru scrierea stâlpului, când au trimis Saul și au păzit casa lui, ca să-l omoară pre el (1 Împăraților 19, 11)

- 1.  coate-mă de la vrăjmașii miei, Dumnezeule, și de cei ce să scoală asupra mea mântuiaște-mă!**
- 2. Izbăveaște-mă de cei ce lucrează fărădeleage, și de bărbății sănguișorilor mă mântuiaște!**
- 3. Că, iată, au vânat sufletul meu, pusu-s-au asupra mea cei tari.**
- 4. Nici fărădeleagea mea, nici păcatul meu, Doamne; fără de neleguire am alergat și am îndreptat.**
- 5. Scoală-Te întru întâmpinarea mea și vezi; și Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil,**
- 6. Ia aminte a cerceta toate neamurile, să nu Te milostivești spre toți cei ce lucrează fărădeleage.**
- 7. Întoarce-să-vor cătră seară, și vor flămânci ca un câne, și vor încungiura cetatea.**
- 8. Iată, aceia vor răspunde cu gura sa; și sabie în buzele lor, că cine au auzit?**
- 9. Si Tu, Doamne, îți vei râde de dânsii, urgisi-vei toate neamurile.**
- 10. Putearea mea spre Tine voi păzi; că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu, mila Lui mă va întimpina.**
- 11. Dumnezeul meu va arăta mie întru vrăjmașii miei.**
- 12. Să nu-i omori pre dânsii, ca nu cândva să uite leagea Ta.**
- 13. Râsipeaște-i pre ei întru putearea Ta, și-i pogoră pre dânsii, scutitorul meu, Doamne.**
- 14. Păcatul gurii lor și cuvântul buzelor lor, și să se prină întru mândriia lor.**
- 15. Si din blestem și minciună să vor vesti întru sfârșit, întru mânia sfârșitului, și nu vor fi.**
- 16. Si vor cunoaște că Dumnezeu stăpânește pre Iacob și marginile pământului.**
- 17. Întoarce-să-vor cătră seară, și vor flămânci ca un câne, și vor încungiura cetatea.**
- 18. Aceia să vor răsipi să mânânce, iară de nu să vor sătura, vor și răpști.**
- 19. Iară eu voi lauda putearea Ta, și mă voi bucura dimineața de mila Ta.**
- 20. Că Te-ai făcut sprijinitorul meu și scăparea mea în zioa năcazului meu.**
- 21. Ajutoriul meu ești, Tie voi cânta; că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu, mila mea.**

PSALM 59

Norodul lui Dumnezeu ceare ajutoriu în meargerea împotriva idumeilor și a altor vecini. Să cuvine Apostolul.

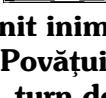
Întru sfârșit, celor ce să vor schimba, întru scrierea stâlpului lui David, spre învățătură, când au ars Mesopotamia Siriei și Siriia-Soval, și s-au intors Ioav, și au lovit Valea Sărilor, doao-sprăzeace mii, 2 Împă. 8, 1, 71; Paral. 18, 1

1.  **umnezeule, lepădatu-ne-ai pre noi și ne-ai surpat; mâniatu-Te-ai și Te-ai milostivit spre noi.**
2. **Cutremurat-ai pământul și l-ai turburat pre dânsul; vindecă sfărâmările lui, că s-au clătit.**
3. **Arătat-ai norodului Tău ceale năsilnice; adăpatu-ne-ai pre noi cu vinul umilintii.**
4. **Dat-ai celor ce să tem de Tine semn, ca să fugă de fața arcului.**
5. **Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi; mântuiaște-mă cu dreapta Ta și mă auzi.**
6. **Dumnezeu au grăit întru cel sfânt al Său: „Bucura-Mă-voiu și voiu împărți Sichima și Valea Lăcașurilor voiu măsura.**
7. **Al Mieu eastea Galaad, și al Mieu easte Manasi și Efraim, tăriia capului Mieu.**
8. **Iuda, împăratul Mieu, Moav, căldarea nădeajdii Meale.**
9. **Spre Idumeea voiu întinde încălțăminta Mea, Mie cei de alt neam s-au supus”.**
10. **Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povătui până la Idumeea?**
11. **Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lăpat dat pre noi? Și au nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre?**
12. **Dă-ne noao ajutoriu din năcaz, și deșartă easte mântuirea omului.**
13. **Întru Dumnezeu vom face puteare; și El va urgisi pre cei ce ne năcăjesc pre noi.**

PSALM 60

Ceare a să întoarce din izgonire și viață îndelungată, după ce va dobândi împărăția. Acest psalm cuvântă despre Hristos.

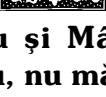
Întru sfârșit, întru cântările lui David

1.  **uzi, Dumnezeule, cearerea mea, ia aminte la ruga mea.**
2.  **De la marginile pământului cătră Tine am strigat; când s-au măhnit inima mea, pre piață m-am înălțat.**
3. **Povătuitu-m-ai că Te-ai făcut nădeajdea mea, turn de tărie de cătră fața vrăjmașului.**
4. **Lăcui-voiu întru lăcașul Tău în veaci; acoperi-mă-voiu întru acoperemântul aripilor Tale.**
5. **Că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile meale; dat-ai moștenire celor ce să tem de numele Tău.**
6. **Zile preste zile împăratului vei adaoge anii lui până la zioa neamului și a neamului.**
7. **Rămânea-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul Lui cine-l va căuta?**
8. **Așa voiu cânta numelui Tău în veaci, ca să dau eu rugile meale din zi în zi. Slavă.**

PSALM 61

Fiind el în purtarea de grija cea dumnezeiască, în zădar să izgoneaște. Mântuirea dreptilor e într-Acela, Care pre fieștecare după faptele lui îl dăruiaște.

Întru sfârșit, pentru Iditum. Psalmul lui David

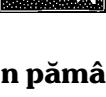
1.  **u nu lui Dumnezeu să va supune sufletul mieu, că de la Dânsul easte mântuirea mea?**
2.  **Pentru că El easte Dumnezeul mieu și Mântuitorul mieu, sprijinitorul mieu, nu mă voi clăti mai mult.**
3. **Până când vă punetei asupra omului? Ucideți toti voi ca pre un păreate povârnit și gard surpat.**
4. **Însă prețul mieu au sfătuit să-l leape; alergat-au cu seate, cu gura lor binecuvântă, și cu inima lor blăstăma.**
5. **Însă lui Dumnezeu te supune, sufletul mieu; că de la Dânsul e răbdarea mea.**
6. **Că El easte Dumnezeul mieu și Mântuitorul mieu, sprijinitorul mieu, nu mă voi muta.**
7. **Întru Dumnezeu easte mântuirea mea și slava mea; Dumnezeu, ajutorul mieu, și nădeajdea mea e spre Dumnezeu.**
8. **Nădăduiți spre Dânsul toată adunarea noroadelor, vărsați înaintea Lui inimile voastre; că Dumnezeu easte ajutorul nostru.**
9. **Însă deșărți săntii oamenilor, minciinoși oamenilor, în cumpene a face strâmbătate ei din deșărtăciune împreună.**
10. **Nu nădăduiți spre nedreptate și spre jăfuire, nu poftiți bogăția, de ar curge, nu vă lipiți inima.**
11. **Odată au grăit Dumnezeu, doao aceasta am auzit, că putearea easte a lui Dumnezeu, și a Ta e, Doamne, mila;* că Tu vei răsplăti fieștecăruia după faptele lui.**

*Mat.
16, 27
Roma.
2, 6
1 Cori.
3, 8
Galat.
6, 5

PSALM 62

În izgonire fiind, să măngâie lăudând pre Dumnezeu, nădăduind perirea împotrivnicilor și sfârșitul năcazurilor sale.

Psalmul lui David, când au fost el în pustia Idumeii. 1 Împăraților 22, 5

1.  **umnezeule, Dumnezelul mieu, cătră Tine mâne.**
2.  **Insetat-au de Tine sufletul mieu, de câte ori trupul mieu, Tie.**
3. **În pământ pustiu și neumblat și fără apă; aşa întru cel sfânt m-am arătat Tie, ca să văz putearea Ta și mărire Ta.**
4. **Că mai bună e mila Ta decât vietile, buzele meale Te vor lăuda.**
5. **Așa bine Te voiu cuvânta în viața mea; și în numele Tău voiu rădica mâinile meale.**
6. **Ca din seu și din grăsime să se umplă sufletul mieu; și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.**
7. **De mi-am adus aminte de Tine în așternutul mieu, în dimineți am cugetat spre Tine; că ai fost ajutorul mieu.**
8. **Și întru acoperemântul aripilor Tale mă voi bucura, lipit-ș-ai sufletul mieu după Tine, și pre mine m-au sprijinit dreapta Ta.**

PSALTIREA

9. Iară ei în deșert au căutat sufletul mieu, intră-vor în cele mai de jos ale pământului; da-să-vor în mânile sabiei, părți vulpilor vor fi.

10. Iară împăratul să va veseli de Dumnezeu, lăuda-să-va tot cel ce să jură întru El; că s-au astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

PSALM 63

Împrotiva aleșuirilor și a clevetirilor ceare ajutoriu, nădăduind că izvoditorii acestora să vor birui cu mare veselie a dreptilor.

Întru sfârșit. Psalmul lui David

1.



uzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog cătră Tine; de la frica vrăjmașului scoate sufletul meu.

2. Acopere-mă de adunarea celor ce viclenesc și de mulțimea celor ce lucrează nedrepitate.

3. Carii ș-au ascuțit ca o sabie limbile sale, tins-au arcul său, lucru amar, ca să săgeate întru ascunsuri pre cel nevinovat.

4. Fără veaste îl vor săgeta pre el și nu să vor teame; întărit-au loruși cuvânt viclean.

5. Vorbit-au ca să ascunză cursă, zis-au: „Cine-i va vedea pre dânsii?”

6. Iscodit-au fărădeleage, stinsu-s-au iscodind iscodiri.

7. Apropia-să-va omul și inima adâncă; și Să va înălța Dumnezeu.

8. Săgeata pruncilor s-au făcut rane lor, și au slăbit asupra lor limbile lor.

9. Turburatu-s-au toți carii i-au văzut pre dânsii, și s-au temut tot omul.

10. Și au povestit lucrurile lui Dumnezeu, și faptele Lui le-au înțeles.

11. Veseli-să-va cel drept întru Domnul și va nădăjdui spre Dânsul, și să vor lăuda toți cei drepti la inimă. Slava.

PSALM 64

Dumnezeu trebuie să se laude pentru a Sa facere de bine cu Sionul și cu tot neamul omenesc.

Cat. 9. Întru sfârșit. Psalmul cântării lui David, cântarea Ieremieie și a lui Lezechil și a nemerniciei norodului, când vrea să iasă din robiia Vavilonului

1.



ie să cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, și Tie să va da rugăciune în Ierusalim.

2. Auzi ruga mea, cătră Tine tot trupul va veni.

3. Cuvintele celor fără de leage ne-au biruit pre noi, și păgânătăile noastre Tu le vei curăti.

4. Fericit e pre carele ai ales și l-ai priimit, lăcui-va în curțile Tale.

5. Umplea-ne-vom de bunătățile Casii Tale; sfântă e besearica Ta, minunată întru dreptate.

6. Auzi-ne pre noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădeajdea tuturor marginilor pământului și a celor de pre mare, departe.

7. Cela ce gătești munții întru tăria Ta, întors fiind cu puteare; Cela ce turburi adâncul mării, sunetele valurilor ei cine le va suferi?

8. Turbura-să-vor neamurile și să vor spământa cei ce lăcuiesc pre margini de seamnele Tale; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli.

9. Cercetat-ai pământul și l-ai îmbătat pre dânsul; înmulțit-ai a-l îmbogăți pre el.

10. Râul lui Dumnezeu s-au umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că aşa e gătirea.

11. Brazdele lui îmbată-le, înmulțeaște roudurile lui, întru picăturile lui veseli-să-va răsăbind.

12. Blagoslovi-vei cununa anului bunătății Tale; și câmpii Tăi să vor umplea de grăsimi.

13. Îngrășa-să-vor ceale frumoase ale pustiei, și cu bucurie dealurile să vor încinge.

14. Îmbrăcatu-s-au berbecii oilor, și văile vor înmulții grâu, striga-vor pentru că vor cânta.

PSALM 65

Pre toți îndeamnă să laude și să cinstească pre Dumnezeu, carea lumea, mai ales pre norodul său, cu multe bunătăți au dăruit.

Întru sfârșit. Cântarea Psalmului Invierii

1. trigați Domnului tot pământul, cântați numelui Lui, dați mărire laudei Lui!

2. Ziceți lui Dumnezeu: „Câtu-s de înfricoșate lucrurile Tale! Întru mulțimea puterii Tale, minti-vor Tie vrăjmașii Tăi.

3. Tot pământul să se închine Tie, și să cânte Tie, să cânte, adeca, numelui Tău, Preaînalte!”

4. Veniți și veДЕti lucrurile lui Dumnezeu; cât e de înfricoșat în sfaturi, mai mult decât fiți oamenilor.

5. Cel ce întoarce marea în uscat; în râu vor treace cu piciorul, acolo ne vom veseli de Dânsul.

6. De Cel ce stăpâneaște întru putearea Sa veacul, ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce amărăsc să nu să înalțe întru sine.

7. Binecuvântați, neamuri, pre Dumnezelui nostru, și auzit faceți glasul laudei Lui.

8. Al Celui ce au pus sufletul meu întru viață și n-au dat spre clătire picioarele meale.

9. Că ne-ai cercat pre noi, Dumnezeule; cu foc ne-ai lămurit pre noi, precum să lămuireaște argintul.

10. Băgatu-ne-ai pre noi în cursă, pus-ai necazuri pre umărul nostru, rădicat-ai oameni pre capetele noastre.

11. Trecut-am prin foc și prin apă, și ne-ai scos pre noi întru răpaos.

12. Întra-voiu în casa Ta cu arderi de tot; da-voiu Tie rugăciunile meale, care le-au osăbit buzăle meale.

13. Și au grăit gura mea în necazul meu.

14. Arderi de tot cu măduhă voiu aduce Tie, cu tămâie și cu berbeci, aduce-Ț-voiu boi cu țapi.

15. Veniți de auziți, și voi u povesti voao,

toți cei ce vă teameți de Dumnezeu, câte au făcut sufletului meu.

16. Cătră Dânsul cu gura mea am strigat și L-am înălțat supt limba mea.

17. Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă auză Domnul.

18. Pentru aceasta, m-au auzit Dumnezeu, luat-au aminte glasul rugăciunii meale.

19. Bine e cuvântat Dumnezeu, Carele n-au depărtat rugăciunea mea și mila Sa de la mine.

PSALM 66

Roagă pre Dumnezeu ca să se facă cunoscut în toată lumea. Acesta e prorocesc despre creașterea și adunarea beseariciei.

*Întru sfârșit, întru laude.
Psalmul cântării lui David*



umnezeule, milostiveaște-Te spre noi și ne blagosloveaște, luminează fața Ta preste noi și ne miluaște!

2. Ca să cunoaștem pre pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.

3. Mărturisească-se Tie noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se Tie noroadele toate!

4. Veseliească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca noroadele întru dreptate și neamurile pre pământ vei povătu.

5. Mărturisească-se Tie noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se Tie noroadele toate; pământul ș-a dat rodul său.

6. Blagosloveaște-ne pre noi, Dumnezeule, Dumnezelui nostru. Blagosloveaște-ne pre noi, Dumnezeule; și să se teamă de Dânsul toate marginile pământului! Slava.

PSALM 67

Cântă beseariciei pentru învingerea vrăjmașilor, ca și în ieșirea din Egipt, că să va sui Hristos Dumnezeu la ceriu, și de acolo va trimite apostoli din toate neamurile să întoarcă limbile.

Întru sfârșit. Psalmul cântării lui David



1. ă Se scoale Dumnezeu și să se răsipească vrăjmașii Lui, și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pre Dânsul.

2. Precum să stinge fumul, să se stingă; cum să topeaște ceara de fața focului, aşa să piiară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu.

3. Și dreptii să se veseliească și să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfeteaze întru veselie.

4. Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui Lui; cale faceți Celui ce S-au suit preste apusuri, Domnul e numele Lui.

5. Și vă bucurați înaintea Lui, să se turbure de fața Lui, a Părintelui celor săraci și a Judecătoriului văduvelor.

6. Dumnezeu e în locul cel sfânt al Său, Dumnezeu face a lăcui pre cei ce sănăt intr-un fealiu în casă.

7. Scoțând pre cei din obezi cu vitejie, așijderea pre cei ce amărăsc, pre cei ce lăcuiesc în mormânturi.

8. Dumnezeule, când ieșiiai Tu înaintea norodului Tău, când treceai Tu în pustie.

9. Pământul s-au cutremurat, că ceriurile au picat de cătră fața Dumnezeului Sinaii, de cătră fața Dumnezeului lui Israil.

10. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale; și au slăbit, iară Tu o ai săvârșit pre dânsa.

11. Dobitoacele Tale lăcuiesc într-însa, gătitai întru bunătatea Ta săracului, Dumnezeule.

12. Domnul va da cuvânt celor ce binevestesc cu puteare multă.

13. Împăratul puterilor al celui iubit cu înfrumusețarea casii să împărăță prăzi.

14. De ați dormi în mijlocul hotărălor, aripile porumbiții sănăt cu argint poleite, între umerile ei cu strălucire de aur.

15. Când osibeaște Cel ceresc împărați preste dânsa, ca zăpada să vor albi în Selmon.

16. Muntele lui Dumnezeu, munte gras, munte încheiat, munte gras, pentru ce socotii munții cei închegați?

17. Muntele care bine au voit Dumnezeu a lăcui într-însul, pentru că Domnul va lăcui până în sfârșit.

18. Carul lui Dumnezeu cu miile înmulțit, mii de cei ce prisosesc; Domnul întru ei, în Sinai, în cel sfânt.

19. Suitu-te-ai la înălțime, robit-ai robime, luat-ai daruri întru oameni.

20. Pentru că pre cei ce nu să pleca a să sălășlui, Domnul Dumnezeu bine e cuvântat, bine e cuvântat.

21. Domnul din zi în zi să sporească noao, Dumnezelui măntuirilor noastre.

22. Dumnezelui nostru, Dumnezeu a măntui; și ale Domnului, ale Domnului sănăt ieșirile mortii.

23. Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor Săi, creaștetul părului celor ce umblă întru greșalele lor.

24. Zis-au Domnul: „Din Vasan Mă voiu întoarce, întoarce-Mă-voiu întru adâncurile mării.

25. Pentru că să se întingă piciorul tău în sânge, limba cânilor tăi din vrăjmașii de la dânsul”.

26. Văzutu-s-au umbletele Tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului mieu, ale Împăratului, Celui din cel sfânt.

27. Mai nainte au apucat boiarii țiindu-se de cei ce cântă, în mijlocul fecioarelor celor ce zicea în timpene.

28. Întru adunări binecuvântați pre Dumnezeu, pre Domnul din izvoarăle lui Israil.

29. Acolo Veniamin, cel mai Tânăr, întru spaimă, boiarii Iudii, povătitorii lor, boiarii lui Zavulon, boiarii lui Neftalim.

30. Porunceaste, Dumnezeule, puterii Tale; întăreaște, Dumnezeule, aceasta carea ai făcut întru noi.

31. De la besearica Ta, în Ierusalim, Tie vor aduce împărații daruri.

32. Ceartă fiiărăle trestiei, adunarea tau-rilor întru junincile noroadelor, ca să se în-

PSALTIREA

cuie cei ispiți cu argint.

33. Râsipeaște neamurile ceale ce voiesc războaie, veni-vor soli de la Eghipet; Etiopia mai nainte va apuca mâna ei la Dumnezeu.

34. Împărățiile pământului cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului.

35. Celui ce S-au suit peste ceriul ceriului, spre răsărituri.

36. Iată, va da glasul Său, glas de puteare; dați mărire lui Dumnezeu, peste Israil mare e cuviința Lui, și putearea Lui în nori.

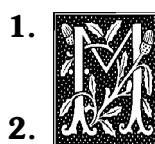
37. Minunat este Dumnezeu întru sfintii Săi, Dumnezeul lui Israil; însuși va da puteare și întărire norodului Său, bine e cuvântat Dumnezeu. Slavă.

PSALM 68

Să ponosluiaște Hristos că multe pătimeaște pentru râvna credinții. Cea de la Tatăl ajutoriu și pedeapsă jidovilor, că El îl va lăuda. Ioan, cap 2, stih 17; Rom. 10, 11

Întru sfârșit, pentru cei ce să vor schimba.

Psalmul lui David



1. ântuaște-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

2. Afundatu-m-am în noroiul adâncului și nu este stare.

3. Venit-am întru adâncurile mării și viforul m-au potopit.

4. Ostenit-am strigând, amortit-au grumazul meu, slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeul meu.

5. Înmulțit-s-au mai presus decât perii capului meu cei ce mă urăsc în zădar.

6. Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă gonia pre mine cu nedreptate; ceale ce n-am jăfuit atunci am plătit.

7. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceaperea mea, și greșealele meale de la Tine nu s-au ascuns. Să nu să rușineaze pentru mine cei ce Te așteaptă pre Tine, Doamne, Doamne al puterilor.

8. Nici să se înfrunteaze pentru mine cei ce Te caută pre Tine, Dumnezeul lui Israil.

9. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-ai rușinea obrazul meu.

10. Înstreinat am fost fraților mei, și nemearnic fiilor maicii meale.

*Ioan 2, 17 Roma. 15, 3 **11. Că râvna Căsii Tale m-au mâncat; și ocarile celor ce Te ocărasc pre Tine au căzut asupra mea.**

12. Si am acoperit cu post sufletul meu, și s-au făcut spre ocară mie.

13. Si am pus îmbrăcămîntea mea sac, și m-am făcut lor spre pildă.

14. Împrotiva mea limbuția cei ce sădea în porți, și împrotiva mea cânta cei ce bea vin.

15. Iară eu cu rugăciunea mea cătră Tine, Doamne, vreamea e de bunăvoință.

16. Dumnezeule, întru multimea milii Tale, auzi-mă, întru adevărul măntuirii Tale.

17. Măntuaște-mă de tină, ca să nu mă înfund; izbăveaște-mă de cei ce mă urăsc și de adâncurile apelor.

18. Ca să nu mă îneace pre mine viforul apei, nici să mă înghiță adâncul, nici să încriză preste mine puțul gura sa.

19. Auzi-mă, Doamne, că bună easte mila Ta; după multimea îndurărilor Tale cauță spre mine.

20. Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta, că mă năcăjesc, degrabă mă auzi.

21. Ia aminte spre sufletul meu, și-l măntuiaște pre el; pentru vrăjmașii mei, izbăveaște-mă.

22. Că Tu cunoști ocara mea și rușinea mea și înfruntarea mea.

23. Înaintea Ta săntoți cei ce mă năcăjesc, ocară au așteptat sufletul meu și ticăloșie.

24. Si am așteptat pre cel ce s-ar măhnii cu mine, și nu era, și pre cei ce m-ar măngăia, și n-am aflat.

25. Si au dat spre mâncarea mea fiiare, și spre seatea mea m-au adăpat cu oțet.

*Mat. 27, 48

26. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă și spre răsplătire și spre smintea lor.

*Rom. 11, 9

27. Întunece-să ochii lor ca să nu vază, și spinarea lor pururea o gârboveaște.

28. Varsă preste dânsii iuțimea Ta, și mâniia iuțimei Tale să-i cuprinză pre ei.

29. Facă-se curtea lor pustie, și în lăcașurile lor să nu fie lăcitorii.

*Fapt. 1, 20

30. Că pre carele Tu l-ai bătut, ei l-au gonit; și spre durearea ranelor meale au adaos.

31. Adaoge fărădelege spre fărădelegea lor; și să nu între întru dreptatea Ta.

32. Steargă-se din cartea celor vii, și cu cei drepti să nu să scrie.

33. Sărac și cu dureare sănt eu; măntuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

34. Lăuda-voiu numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-L-voiu pre El întru laudă.

35. Si va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul Tânăr, ce-i răsar coarne și unghi.

36. Vază săraci și să se veseliească; căutați pre Dumnezeu, și va fi viu sufletul vostru.

37. Că au auzit pre cei săraci Domnul, și pre cei în obezi ferecați ai săi nu i-au urgit.

38. Laude-L pre Dânsul cerurile și pământul, marea și toate câte să târasc într-însa.

39. Că Dumnezeu va măntui Sionul și să vor zidi cetățile Iudei.

40. Si vor lăcui acolo, și-l vor moșteni pre [dânsul, și semîntia robilor Tăi vor stăpâni pre] el, și pre cei ce iubesc numele Tău vor lăcui într-însul.

PSALM 69

Sieși și celor buni pofteaște ajutoriu, iară pizmașilor, ocară.

Întru sfârșit, lui David, spre pomenire, ca să mă măntuiesci, Doamne



umnezeule, spre ajutoriul meu ia aminte; Doamne, ca să-mi ajuți mie, grăbeaște.

Să se rușineaze și să se înfrunteaze cei ce caută sufletul meu.

3. Să se întoarcă înapoi și să se rușineaze

cei ce-mi voiesc mie reale.

4. Întoarcă-se îndatăși rușinându-se cei ce-mi grăiesc mie: „Bine e, bine e”.

5. Să se bucure și să se veseliească de Tine toți cei ce Te caută pre Tine, Dumnezeule, și să zică pururea: „Mărească-Să Domnul!”, cei ce iubesc mântuirea Ta.

6. Iară eu sărac sănăt și mișel, Dumnezeule, ajută-mi.

7. Ajutoriul meu și Izbașitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi. Slava!

PSALM 70

Bătrân fiind, ceare ajutoriu împotriva celor necredincioși, făgăduind veacnică mulțamire.

Cat. 10. Lui David. Psalmul fiilor lui Ionadov și al celor ce s-au robit mai întâi; nescris deasupra la jidovi



1. pre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac, intru dreptatea Ta izbăveaște-mă și mă scoate.

2. Pleacă cătră mine ureachia Ta și mă mântuaște.

3. Fii mie Dumnezeu scutitoru și spre locare ca să mă mântuiești.

4. Că întărirea mea și scăparea mea ești Tu.

5. Dumnezeul meu, izbăveaște-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de leage și a celui ce face strâmbătate.

6. Că Tu ești aşteptarea mea, Doamne, Doamne, nădeajdea mea din tinerețele meale.

7. Întru Tine m-am întărit din pântece, din zgăul maicii meale, Tu ești acoperitorul meu.

8. Întru Tine e lauda mea pururea, ca o minune m-am făcut multora, și Tu ești ajutoriul meu cel tare.

9. Să se umple gura mea de laudă, ca să laud mărireia Ta, toată zioa mare cuviința Ta.

10. Să nu mă leapezi în vreamea bătrânețelor; când va lipsi vîrtutea mea, să nu mă lași pre mine.

11. Că au zis vrăjmașii miei mie, și cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună,

12. Zicând: „Dumnezeu l-au părăsit pre dânsul, goniți-l și-l prindeți pre el, că nu este Cel ce izbăveaște”.

13. Dumnezeul meu, să nu Te depărtezi de la mine, Dumnezeul meu, spre ajutoriul meu ia aminte.

14. Să se rușineaze și să lipsească cei ce clevetesc sufletul meu, să se îmbrace cu rușine și cu înfruntare cei ce caută ceale reale mie.

15. Iară eu pururea voiu nădăjdui spre Tine, și voiadao spre toată lauda Ta.

16. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată zioa mântuirea Ta.

17. Că n-am cunoscut ceale din cărți; întra-voiu intru putearea Domnului, Doamne, aduce-m-voiu aminte de dreptatea Ta numai.

18. Dumnezeul meu, ceale ce m-ai învățat din tinerețele meale și până acum voi vesti munurile Tale.

19. Si până la bătrânețe și cărunteațe.

20. Dumnezeul meu, să nu mă părăsești.

21. Până voi vesti brațul Tău la tot neamul cel viitoriu.

22. Putearea Ta și dreptatea Ta, Dumnezeule, până la ceale înalte care ai făcut mie măriți, Dumnezeule, cine e asemenea Tie.

23. Câte ai arătat mie, necazuri multe și reale, și întorcându-Te m-ai inviat, și din adâncurile pământului m-ai scos.

24. Înmulțit-ai spre mine mărirea Ta și întorcându-Te m-ai măngăiat, și din adâncurile pământului iarăși m-ai scos.

25. Că eu mă voi mărturisi Tie întru noroade, Doamne, întru unealte de cântare, adevărul Tău, Dumnezeule, cântă-voiu Tie întru alăută, Sfântul lui Israîl.

26. Bucura-să-vor buzele meale când voiu cânta Tie, și sufletul meu care l-ai mantuit.

27. Si încă și limba mea toată zioa va cugeta dreptatea Ta, când să vor rușina și să vor înfrunta cei ce caută ceale reale mie.

PSALM 71

Că împărăția lui Hristos va fi dreaptă, pacinică, mare și fericită.

Spre Solomon. Psalmul lui David

1. umnezule, judecata Ta dă-o împăratului și dreptatea Ta fiului împăratului.

2. Să judece pre norodul Tău întru dreptate și pre săracii Tăi întru judecată.

3. Să ia munții pacea norodului, și dealurile dreptate.

4. Judeca-va pre săracii norodului; și va măntui pre fiii săracilor, și va smeri pre cel clevetitoriu.

5. Si va rămânea cu soarele, și mai nainte de luna neamului neamurilor.

6. Pogorî-să-va ca ploaia pre lână, și ca o picătură ce pică pre pământ.

7. Răsări-va în zilele lui dreptatea și mulțimea păcii, până ce să va lua luna.

8. Si va domni de la mare până la mare, și de la râuri până la marginile lumii.

9. Înaintea lui vor cădea etiopianii și vrăjmașii lui țărâna vor linge.

10. Împărații Tarsisului și ostroavele daruri vor aduce; împărații aravilor și Sava daruri vor aduce.

11. Si să vor încrina lui toate împărațiile pământului, toate neamurile vor sluji lui.

12. Că au izbăvit pre săracul de la cel puternic, și pre mișălul căruia nu era ajutoriu.

13. Nu să va îndura de cel sărac și mișăl, și sufletele săracilor va măntui.

14. De camătă și de strâmbătate va izbăvi sufletele lor și cinstit numele lui înaintea lor.

15. Si va fi viu, și să va da lui din aurul Araviei, și să vor ruga împrejurul lui pururea, toată zioa bine-l vor cuvânta pre dânsul.

16. Fi-va întărire pre pământ preste vârvurile munților, prea să va înălța mai presus de-

PSALTIREA

- cât Livanul rodul lui. **Și vor înflori din cetate ca iarba pământului.**
- 17. Fi-va numele lui binecuvântat în veaci, mai nainte de soare rămâne numele lui.**
- 18. Și să vor blagoslovi întru el toate sămințiile pământului, toate neamurile vor ferici pre el.**
- 19. Bine easte cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, Cel ce face minuni însuși.**
- 20. Și blagoslovit easte numele mărirei Lui, în veac și în veacul veacului.**
- 21. Și să va umplea de mărire Lui tot pământul. Fie, fie! Slava.**

PSALM 72

Cei buni, carii să turbură pentru că cei răi sănt fericiți în viața aceasta, să se mângeie din sfârșit, că pre fieștecarele îl așteaptă plata sa.

**Sfârșitu-s-au cântările lui David, fiului lui Iese.
Psalmul lui Asaf**

1.  **ât easte de bun Dumnezeul lui Israil celor drepti la inimă.**
2. **Iară mie puțin nu mi s-au alunecat picioarele, puțin nu s-au vărsat pașii miei.**
3. **Că am răvnit asupra celor fără leage, pacea păcătoșilor văzând.**
4. **Că nu easte privire spre moartea lor și întârire întru bătaia lor.**
5. **Întru ostenealele oamenilor nu sănt, și cu oamenii nu vor lua bătăi.**
6. **Pentru aceasta, i-au cuprins pre ei mândrii lor până în sfârșit; îmbrăcatu-s-au cu nedreptatea și cu păgânătatea lor.**
7. **Ieși-va ca din său nedreptatea lor; trecut-au întru dragostea inimii.**
8. **Gândit-au și au grăit întru vicleșug, nedreptate spre înăltime au grăit.**
9. **Pus-au asupra ceriului gura lor, și limba lor au trecut pre pământ.**
10. **Pentru aceasta, să va întoarce norodul meu aicea, și zile pline să vor afla întru dânsii.**
11. **Și au zis: „Cum au cunoscut Dumnezeu și de easte cunoștință întru Cel Înalt?”**
12. **Iată, aceștia păcătoșii și carii să îndestulează în veac au cuprins avuție.**
13. **Și am zis: „Au, doară, în deșărt am îndrepitat inima mea, și am spălat întru cei nevinovați mâinile meale?**
14. **Și am fost bătut toată zioa și mustrarea mea, în dimineți”.**
15. **De am grăit: „Voiu spune aşa”, iată, neamul fiilor Tăi am făgăduit.**
16. **Și am socotit că va cunoaște; osteneala easte înaintea mea.**
17. **Până ce voiu întra la sfîntitorul lui Dumnezeu și voiu înțeleage spre ceale de apoi ale lor.**
18. **Însă pentru vicleșugurile lor le-ai pus reale, oborâtu-i-ai pre ei când s-au înălțat.**
19. **Cum s-au făcut întru pustiire, îndatăși s-au stins, perit-au pentru fărădeleagea lor.**
20. **Ca visul celui ce să deșteaptă, Doamne,**

în cetatea Ta chipul lor de nimica îl vei face.

21. Că s-au aprins inima mea, și rărunchii miei s-au schimbăt.

22. Și eu am defăimat, și n-am cunoscut, dobitoc m-am făcut la Tine, și eu pururea cu Tine.

23. Ținutu-m-ai de mâna dreaptei meale, și în sfatul Tău m-ai povătuit, și cu mărire m-ai priimit.

24. Că ce-mi easte mie în ceriu? Și de la Tine ce am voit pre pământ?

25. Stins-au inima mea și trupul mieu, Dumnezeul inimii meale, și partea mea, Dumnezeule, în veac.

26. Că, iată, cei ce să depărtează pre sine de la Tine vor peri; pierdut-ai de la Tine pre tot cel ce curveaște.

27. Iară mie a mă lipi de Dumnezeu bine easte, a pune întru Domnul nădeajdea mea, ca să vestesc eu toate laudele Tale în porțile feații Sionului.

PSALM 73

Să ponosluiaște despre năcăzurile norodului Domnului și a beseariciei, rugându-să lui Dumnezeu ca să-i fie într-ajutoriu, precum odinioară.

Înțeleagerii lui Asaf

1.  **entru ce, Dumnezeule, ne-ai lepădat până în sfârșit? Iuțitu-s-au mâniia Ta preste oile păsunii Tale.**

2. Adu-Ți aminte de adunarea Ta, carea ai câștigat din început.

3. Mântuit-aiトイagul moștenirii Tale; muntele Sionului acesta, care ai lăcuit într-însul.

4. Râdică mâinile Tale preste mândriile lor întru sfârșit; câte au viclenit vrăjmașul întru cel sfânt al Tău.

5. Și s-au fălit cei ce Te urăsc pre Tine în mijlocul praznicului Tău.

6. Pus-au seamnele sale seamne, și n-au cunoscut că întru ieșire mai presus.

7. Ca întru o dumbravă de leamne, cu topoără au tăiat ușile lui deodată, cu săcure și cu bardă l-au surpat pre el.

8.* Ars-au cu foc sfîntitorul Tău; în pământ au spurcat lăcașul numelui Tău. *4 Împă. 25, 9

9. Zis-au întru inima lor rudeniile lor dimpreună: „Veniti și să stingem toate praznicele lui Dumnezeu de pre pământ!”

10. Seamnele lor n-am văzut, nu easte încă proroc, și pre noi nu ne va mai cunoaște.

11. Până când, Dumnezeule, va ocărî vrăjmașul? Va întărâta cel protivnic numele Tău până în sfârșit?

12. Pentru ce întorci mâna Ta? Și dreapta Ta din mijlocul sănului Tău, până în sfârșit?

13.* Iară Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac au făcut mântuire în mijlocul pământului. *Luca 1, 68

14. Tu ai întărit întru putearea Ta marea; Tu ai zdrobit capetele bălaurilor în apă.

15. Tu ai sfărâmat capul bălaurului, datu-l-ai pre el mâncare noroadelor arapilor.

16. Tu ai rumpt izvoarăle și păraiele, și ai uscat râurile Itamului.
17. A Ta este zioa și a Ta este noaptea; Tu ai săvârșit zorile și soarele.
18. Tu ai făcut toate ceale frumoase ale pământului; vara și primăvara Tu le-ai zidit pre eale.
19. Adu-Ți aminte de aceasta: vrăjmașul au ocărât pre Domnul și norodul cel fără minte au întărâtat numele Tău.
20. Să nu dai fiiarilor sufletul ce să mărturiseaște Tie, sufletele săracilor Tăi să nu le uiți până în sfârșit.
21. Caută spre aşzământul Tău, că s-au umplut cei întunecați ai pământului de casele fărădelegilor.
22. Să nu să întoarcă smerit și înfruntat; săracul și mișălul vor lăuda numele Tău.
23. Scoală-Te, Dumnezeule, aleage judecata Ta, adu-Ți aminte de ocara Ta cea de cătră cel nepriceput, toată zioa.
24. Nu uita glasul slugilor Tale; mândriia celor ce Te urăsc pre Tine s-au înălțat pururea. Slavă.

PSALM 74

Aici tot despre sine vorbeaște Hristos și despre putearea Sa a judeca, pentru carea și mulțameaște.

Întru sfârșit, să nu strici. Psalmul cântării lui Asaf

1.  ărturisi-ne-vom Tie, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom Tie și vom chema numele Tău.
2. Povesti-voiu toate minunile Tale. „Când voiu lăua vreame, Eu dreptate voiu judeca.
3. Topitu-s-au pământul și toți cei ce lăcuiesc pre dânsul, Eu am întărít stâlpii lui”.
4. Zis-am celor fără de leage: „Nu faceți fărădeleage!”, și celor ce greșesc: „Nu vă înălțați cornul!”
5. Nu vă rădicați asupra înălțimeei cornul vostru și nu grătiți împotriva lui Dumnezeu nedreptate!
6. Că nici de la răsărituri, nici de la apusuri, nici de la munți pustii, că Dumnezeu judecătoriu este.
7. Pre acesta smereastră și pre acesta înaltă, că păharul este în mâna Domnului cu vin neamestecat, plin de amestecătură.
8. Și au abătut din cesta în cesta, însă drojdiile lui nu s-au deșărtat, bea-vor toți păcătoșii pământului.
9. Iară eu mă voi bucura în veac, cântăvoiu Dumnezeului lui Iacob.
10. Și toate coarnele păcătoșilor voiu zdobi, și să va înălța cornul dreptului.

PSALM 75

Îndeamnă spre cinstea lui Dumnezeu, pentru veacnicul Lui, dar și ajutoriu spre besearică.

Întru sfârșit, întru cântări. Psalmul lui Asaf, cântare asupra asiriilor

1.  unoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israhil mare este numele Lui.
 2. Și s-au făcut în pace locul Lui și lăcașul Lui în Sion.
 3. Acolo au zdrobit tăriile arcelor, arma și pavăza și războiul.
 4. Luminezi Tu minunat din munții cei veacini; turburatu-s-au toți cei nepricepuți la inimă.
 5. Adormit-au cu somnul său, și n-au aflat nimica, toți bărbații bogăției în mâinile sale.
 6. De certarea Ta, Dumnezeul lui Iacob, adormit-au cei ce încălecăse pre cai.
 7. Tu înfricoșat ești, și cine va sta împotriva Tie? De atuncea e mânia Ta.
 8. Din ceriu auzită ai făcut judecată; pământ s-au temut și au alinat.
 9. Când Să va scula la judecată Dumnezeu ca să măntuiască pre toți blânzii pământului.
 10. Că gândirea omului să va mărturisi Tie, și rămășița gândului va prăznui Tie.
 11. Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezeului nostru; toți cei dimprejurul Lui vor aduce daruri.
 12. Celui înfricoșat și Celuia ce ia duhurile boiarilor, Celui groaznic mai vârtos decât împărații pământului.
- ## PSALM 76
- Să ponosluiaște că cu multe răutăți să asupreaste; dar totuși pre Dumnezeu cinsteaște și cu multe fapte îl îmblânzeaște.
- Întru sfârșit, pentru Iditum. Psalmul lui Asaf*
1.  u glasul mieu cătră Domnul am strigat, cu glasul mieu cătră Dumnezeu, și au căutat spre mine.
 2. În zioa necazului mieu spre Dumnezeu am căutat, cu mâinile meale noaptea înaintea Lui, și nu m-am amăgit.
 3. Lepădatu-s-au a să mângâia sufletul mieu; adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m-am veselit; gândit-am și au slăbit duhul mieu.
 4. Apucat-au înainte străji ochii miei, turburatu-m-am și grăit.
 5. Gândit-am la zilele ceale de demult și de anii cei veacini mi-am adus aminte.
 6. Și cugetam noaptea cu inima mea, chitiam și să măhnia duhul mieu.
 7. Au, doară, în veaci va lăpăda Domnul și nu va adaoge bine a voi încă?
 8. Au până în sfârșit mila Sa o va tăia? Sfârșit-au cuvânt din neam în neam.
 9. Au, doară, va uita a Să milostivi Dumnezeu? Sau va ținea întru mânia Sa îndurăriile Sale?
 10. Și am zis: „Acum am început, aceasta e schimbarea dreaptii Celui Preaînalt!”,
 11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-mi voiu aduce aminte din început de minunile Tale.
 12. Și voiu cugeta întru toate lucrurile

PSALTIREA

- Tale, și întru isprăvile Tale mă voi deprinde.
13. Dumnezeule, întru cel sfânt e calea Ta; cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Carele faci minuni.
14. Cunocută ai făcut întru noroade putearea Ta, măntuit-ai cu brațul Tău pre norodul Tău, pre fiilor lui Iacob și ai lui Iosif.
15. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele și s-au spăimântat; turburatu-său adâncurile.
16. Multimea sunetului apelor, glas au dat norii, că săgețile Tale trec, glasul tunetului Tău, în roată.
17. Luminat-au fulgerile Tale lumea, clătitu-său și s-au cutremurat pământul.
18. În mare căile Tale, și cărările Tale în ape multe, și urmele Tale nu să vor cunoaște.
- *Ieșire 14, 29 19. * Povățuit-ai ca pre niște oi pre norodul Tău, cu mâna lui Moisi și a lui Aaron. Slavă.

PSALM 77

Cântă ceale ce să zicea că s-au întâmplat în norodul cel de demult, certând să nu urmeaze îndărăptnicia mai marilor săi, pentru carea Dumnezeu au lăpădat pre neamul lui Efraim și au ales pre Iuda, rădicând pre David craiu.

Cat. 11. Înțeleagerii lui Asaf



1. uați aminte, norodul meu, la leagea mea, plecați urechiia voastră spre graiurile gurii meale.
2. Deșchide-voiu în pildă gura mea; spune-voiu vorbele ceale din început.
3. Câte am auzit și le-am cunoscut pre eale, și părinții noștri ne-au povestit noao.
4. Nu s-au ascuns de la fiilor lor întru alt neam.
5. Vestind laudele Domnului și puterile Lui și minunile Lui, carele au făcut.
6. Si au rădicat mărturie întru Iacob, și leage au pus în Israil.
7. Câte au poruncit părinților noștri, ca să le areate pre eale fiilor săi, ca să cunoască alt neam.
8. Fiii cei ce să vor naște și să vor scula, și le vor spune fiilor săi.
9. Ca să puie întru Dumnezeu nădeajdea lor, și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, și poruncile Lui să le caute.
10. Ca să nu fie ca părinții lor, rudă întoartă și amărătoare.
11. Rudă carea nu s-au îndreptat inima sa, și nu s-au încredințat cu Dumnezeu duhul său.
12. Fiii lui Efrem, încordând și săgetând cu arcele, întorsu-său în zioa de războiu.
13. N-au păzit aşăzământul lui Dumnezeu, și în leagea Lui n-au vrut să umble.
14. Si au uitat facerile de bine ale Lui și minunile Lui, care au arătat lor.
15. Înaintea părinților lor, care au făcut minuni în pământul Egiptului, în câmpul Taneos.
- *Ieșire 14, 22 16. * Desfăcut-au marea și i-au trecut pre ei, pus-au apele ca un foale.

17. Si i-au povățuit pre dânsii în nor zioa, și toată noaptea întru lumină de foc.
18. * Desfăcut-au piața în pustie, și i-au adăpat pre ei, ca întru adânc mult. *Ieșire 17, 6
19. Si au scos apă din piață, și au pogorât ca niște râuri ape. Psalm 104, 40
20. Si au adaos încă a greși Lui; amărât-au pre Cel Preaînalt în loc fără de apă.
21. Si au ispitit pre Dumnezeu întru inimile lor a ceare bucate sufletelor lor.
22. Si au grăit împotrivă lui Dumnezeu și au zis: „Au, doară, va putea Dumnezeu să gătească masă în pustie?
23. Pentru că au lovit piața și au curs apă, și păraiale s-au umplut de apă.
24. Au, doară, și pâine poate să dea? Sau să gătească masă norodului Său?”
25. * Pentru aceasta, au auzit Domnul și au mai răbdat; și foc s-au aprins întru Iacob, și mânie s-au suit preste Israil. *Nume. 11, 1
26. Căci n-au crezut întru Dumnezeu, nici au nădăjduit spre mântuirea Lui.
27. Si au poruncit norilor deasupra, și ușile ceriului au deșchis.
28. * Si le-au ploat lor mană să mănânce, și pâine cerească le-au dat lor. *Ieșire 16, 4
29. * Pâine îngerească au mâncat omul, bucate le-au trimis lor din destul. *Nume. 11, 7
30. Rădicat-au austru din ceriu, și au adus întru putearea Sa vântul Liviei. Ioan 6, 31
31. Si au ploat preste dânsii ca pulberea cărnuri, și ca năsipul mării pasări zburătoare. 1 Cori. 10, 3
32. Si au căzut în mijlocul taberii lor, împrejurul lăcașurilor lor. Nume. 11, 31
33. Si au mâncat și s-au săturat foarte, și pofta lor le-au adus lor; nu s-au lipsit de pofta lor.
34. * Încă mâncare fiind în gura lor, și mânia lui Dumnezeu s-au suit preste dânsii. *Nume. 11, 33
35. Si au ucis mai mulți ai lor; și pre cei aleși ai lui Israil i-au împiedecat.
36. Întru toate aceastea au mai greșit încă; și n-au crezut întru minunile Lui.
37. Si s-au stins întru deșertaciune zilele lor, și anii lor cu degrab.
38. Când ii ucidea pre dânsii, atuncea căuta pe El, și să intorcea și mâneca la Dumnezeu.
39. Si s-au adus aminte că Dumnezeu ajutorul lor este, și Dumnezeu cel Preaînalt Izbăvitorul lor este.
40. Si L-au iubit pre Dânsul în gura lor, și cu limba lor au mințit Lui.
41. Si inima lor nu era dreaptă cu Dânsul, nici s-au încredințat întru aşăzământul de leage al Lui.
42. Iară El este îndurat și curățeaște păcatele lor, și nu va strica.
43. Si va înmulții a întoarce mânia Sa, și nu va aprinde toată iutimea Sa.
44. Si s-au adus aminte că trup sănt, duh ce treace și nu să întoarce.
45. De câte ori L-au amărât pre Dânsul în pus-

tie, mânniatu-L-au pre Dânsul în pământ fără apă.

46. **Și s-au întors și au ispitit pre Dumnezeu, și pre Cel Sfânt al lui Israil L-au întărâtat.**

47. **Și nu ș-au adus aminte de mâna Lui în zioa în carea i-au izbăvit pre ei din mâna celui ce-i năcăjii.**

48. **Cum au pus în Eghipet seamnele Sale și minunile Sale în câmpul Taneos.**

*Ieșire 7, 20 **49.* Și au întors în sânge râurile lor și fântânilor lor ca să nu bea.**

Ieșire 8, 16 **50. Trimis-au asupra lor muște câinești, și i-au mâncat pre ei, și broaște, și i-au stricat pre dânsii.**

24 **51. Și au dat păliciunii rodurile lor, și oste-nealele lor lăcustelor.**

52. Bătut-au cu grindină viile lor, și duzii lor cu brumă.

*Ieșire 9, 25 **53.* Și au dat la grindină dobitoacele lor, și avearea lor focului.**

54. Trimis-au asupra lor iuțimea mâniei Sale, mânie și iuțime și necaz, trimitere prin îngeri răi.

55. Cale au făcut cărării mâniei Sale, și n-au cruțat de moarte sufletele lor, și dobitoacele lor în moarte le-au închis.

*Ieșire 12, 29 **56.* Și au bătut pre tot cel întâiu născut în pământul Eghipetului, începătura a toată osteneala lor în lăcașurile lui Ham.**

57. Și au rădicat ca pre niște oi pre norodul Său, și i-au dus pre ei ca o turmă în pustie.

*Ieșire 14, 27 **58.* Și i-au povătuit spre nădeajde și nu s-au înfricoșat, și pre vrăjmașii lor i-au acoperit marea.**

59. Și i-au băgat pre dânsii în muntele sfîneniei Sale, muntele acesta, care l-au căstigat dreapta Lui.

*Isus N. 13, 7 **60.* Și au gonit de la fața lor neamuri, și le-au dat cu sorti lor pământul, cu fune de împărțire.**

61. Și au aşazat întru lăcașurile lor semințiiile lui Israil.

62. Și au ispitit și au amărât pre Dumnezeul cel Preaînalt, și mărturiile Lui nu le-au păzit.

63. Și s-au lepădat ca și părinții lor, întorsu-s-au întru arc strâmb.

64. Și L-au mânniat pre Dânsul în dealurile lor, și întru ceale cioplite ale lor L-au întărâtat pre El.

65. Auzit-au Dumnezeu și au trecut cu vedearea, și au urgit foarte pre Israil.

*1 Împă. 4, 4 **66.* Și au lăpădat cortul Silomului, lăcașul în care au lăcuit întru oameni.**

Ieremi. 6, 13 **67. Și au dat în robie tăria lor, și frumseațea lor în mâinile vrăjmașilor.**

68. Și au închis în sabie pre norodul Său, și moștenirea Sa o au trecut cu vedearea.

69. Pre tinerii lor i-au mâncat focul, și fecioarele lor nu s-au jălit.

70. Preoții lor în sabie au căzut, și văduvele lor nu vor plângă.

71. Și s-au deșteptat ca cel ce doarme

Domnul, ca un tare și amețit de vin.

72. Și au lovit pre vrăjmașii Săi dinapoi, ocără veacnică le-au dat lor.

73. Și au lepădat lăcașul lui Iosif, și semințiiia lui Efrem n-au ales.

74. Și au ales semințiiia Iudii, muntele Sionului, care l-au iubit.

75. Și au zidit ca a inorogului sfînențiiia Sa pre pământ, întemeiatu-o-au pre dânsa în veac.

76. Și au ales pre David sluga Sa, și l-au luat pre el de la turmele oilor, de la ceale făcătoare l-au luat pre dânsul.

77. Ca să pască pre Iacob, sluga Sa, și pre Israil, moștenirea Sa.

78. Și i-au păscut pre dânsii întru nerăutatea inimii Sale, și întru priceaperile mâinilor Sale i-au povătuit pre dânsii. Slavă.

PSALM 78

Norodul plângă necurăția cetății și a beseariciei, și tăiarea carea s-au făcut întru ai săi, și pofteaște aseamenea pedeapsă neamurilor, făgăduind laude lui Dumnezeu.

Psalmul lui Asaf

1. **Q** umnezeule, venit-au neamurile în moștenirea Ta, spurcat-au sfântă besearica Ta.

2. **P**us-au Ierusalimului ca o păzitoare de poame; pus-au stârvurile robilor Tăi măncări pasărilor ceriului, trupurile celor cuvișoși ai Tăi fiiarălor pământului.

3. **V**ărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului, și nu era cine să-i îngroape.

4. **F**ăcutu-ne-am ocără vecinilor noștri, batjocură și râs celor dimprejurul nostru.

5. **P**ână când, Doamne, Te vei mâniia, până în sfârșit? Să va aprinde ca focul râvna Ta?

6.* **V**arsă mâniia Ta preste neamurile care nu Te cunosc, și preste împărațiile care numele Tău n-au chemat.

*Ieremi. 10, 24

7. **C**ă au mâncat pre Iacob, și locul lui l-au pustiit.

8.* **S**ă nu pomenești fărădelegile noastre ceale de demult; degrab să ne întâmpine pre noi îndurările Tale, Doamne, că am săracit foarte.

*Isaia 64, 9

9. **A**jută noao, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru mărire numelui Tău, Doamne, izbăveaște-ne pre noi și curăteaște păcatele noastre, pentru numele Tău.

10. **C**a nu cândva să zică neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?” Și să se cunoască întru neamuri, înaintea ochilor noștri,

11. **I**zbândă săngelui robilor Tăi celui vărsat; să între înaintea Ta suspinul celor ferecați.

12. **D**upă mărire brațului Tău, păzeaște pre fiili celor omorâți.

13. **R**ăsplăteaște vecinilor noștri de șapte ori în sănul lor ocara lor, cu carea Te-au ocărât pre Tine, Doamne.

14. **I**ară noi, norodul Tău și oile păsunii Tale, mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeule, în veac, în neam și în neam vom vesti lauda Ta.

PSALTIREA

PSALM 79

Norodul fiind batjocorit de împotrivi, să roagă să-și întoarcă Dumnezeu mânia, și ca pre cei ce i-au scos din Egipt să-i apere, mai ales pre fiul dreaptii Sale, adecă, pre Hristos și mădularile lui Hristos.

*Întru sfârșit, pentru cei ce să vor schimba,
mărturiia lui Asaf. Psalmul pentru asiriiani*



1. Cela ce paști pre Israil, ia aminte,
Cela ce povătuiești ca pre o oaie
pre Iosif.
2. Cela ce șezi pre heruvimi,
arată-Te, înaintea lui Efrem și Veniamin și
Manasi.
3. Deșteaptă putearea Ta și vino ca să ne
mântuiestești pre noi.
4. Dumnezeule, întoarce-ne pre noi și arată
fața Ta, și ne vom mântui.
5. Doamne, Dumnezel puterilor, până când
Te vei mânia spre ruga robilor Tăi?
6. Hrăni-ne-vei pre noi cu pâine de lacrămi
și ne vei adăpa cu lacrămi întru măsură.
7. Pusu-ne-ai pre noi întru prigonire vecinilor
noștri, și vrăjmașii noștri ne-au batjocorit pre
noi.
8. Doamne, Dumnezel puterilor, întoarce-ne
pre noi și arată fața Ta și ne vom mântui.
9. Viia din Eghipet ai mutat, gonit-ai nea-
murile și o ai răsădit pre ea.
10. Cale ai făcut înaintea ei, și ai sădit rădă-
cinile ei și au umplut pământul.
11. Acoperit-ai munții umbra ei, și mlădițele
ei chedrii lui Dumnezeu.
12. Întins-ai vițele sale până la mare, și până
la râuri odraslele sale.
13. Pentru ce ai surpat gardul ei, și o culeg
pre ea toți cei ce trec pre cale?
14. O au stricat pre ea vierul din pădure, și
porcul sălbatec o au păscut pre ea.
15. Dumnezel puterilor, întoarce-Te, dară,
și caută din ceriu și vezi, și cercetează viia
aceasta.
16. Si o săvârșeaște pre ea, pre carea o au
sădit dreapta Ta; și spre fiul omenesc, pre
carele ai întărit Tie.
17. Si nu ne vom depărta de la Tine; viia-ne-vei
pre noi și numele Tău vom chema.
18. Doamne Dumnezel puterilor, întoarce-ne
pre noi și arată fața Ta și ne vom mântui.

PSALM 80

Sărbează facerea de bine a mântuinții din Egipt, apoi însămnează pre Dumnezeu, zicând: „De nu-L vor asculta pre Dânsul, nevoie va veni preste dânsii, iară de-L vor asculta, fericire”.

Întru sfârșit, pentru teascuri. Cântarea lui Asaf



1. Ucurăți-vă lui Dumnezeu, ajutoriului nostru; strigați Dumnezeului lui Iacov.
2. Luați psalmi și dați tâmpănă,

psaltire înfrumusetată cu alăută.

3. Trâmbiți în lună noao cu trâmbiță, în zioa cea binevestită a sărbătorii voastre.

4. Că porunca lui Israil easte și judecata
Dumnezeului lui Iacov, * mărturie în Iosif au
pus lui, când au ieșit el din pământul Egiptului, limba carea n-au știut au auzit:

*Face.
41, 29

5. „Scos-ai de supt sarcină spinarea lui;
mâinile lui în coșniță au slujit.

*Ieșire
17, 5

6. * Întru necaz M-ai chemat și te-am izbăvit;
auzit-te-am întru ascundere de vifor, cerca-
tu-te-am la Apa Prigonirii.

*Ieșire
20, 3

7. Ascultă, norodul Mieu, și voi mărturisi
ție, Israile, de mă vei asculta pre Mine,

8. * Nu va fi întru tine Dumnezeu nou, nici
te vei închina la dumnezeu străin.

*Ieșire
20, 3

9. Că Eu sănt Domnul Dumnezel tău, Cel
care te-am scos din pământul Egiptului; lăr-
geaște gura ta și o voiu umplea pre ea.

10. Si n-au ascultat norodul Mieu glasul Mieu,
și Israile nu s-au uitat la Mine.

*Fapt.
14, 15
Varuh
3, 13

11. * Si i-am slobozit pre dânsii după mește-
șugirile inimilor lor, mearge-vor întru mește-
șugurile lor.

12. De M-ar fi ascultat norodul Mieu, Israile
de ar fi umblat în căile Meale,

13. Întru nimica aş fi smerit pre vrăjmașii lor,
și asupra celor ce-i necăjiia pre dânsii aş fi
pus mâna Mea”.

14. Vrăjmașii Domnului au mințit Lui, și va
fi vreamea lor în veac.

15. Si i-au hrănit pre ei din grăsimea grâului,
și cu miiare din piatră i-au săturat pre dânsii.
Slava.

PSALM 81

Celor ce nedrept judecă cu perire le amenință, poftind
venirea lui Hristos, care aceasta curând va face.

Cântarea lui Asaf



umnezeu au stătut întru adu-
narea dumnezelor, și în mijloc
pre dumnezei va judeca.

2. Până când judecați nedreptate,
și feațele păcătoșilor le luati înainte?

3. Judecați smeritului și săracului; pre cel
smerit și pre cel sărac îndreptați.

4. * Scoateți pre cel sărac și pre cel mișăil,
din mâna păcătosului izbăviți-l pre dânsul.

*Pilde
24, 11

5. N-au cunoscut, nici au priceput, întru
întunearec umblă; clătească-se toate temeliile
pământului.

6. * Eu am zis: „Dumnezei sănteți și fiii Celui
Preaînalt toți”.

*Ioan
10, 34

7. Iară voi ca niște oameni muriți, și ca unul
din boiai cădeți.

8. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul,
că Tu vei moșteni întru toate neamurile!

PSALM 82

Ismailteanilor, aravilor și celor la lați, carii pre dânsii urmează împotriva beseariciei, le pofteaște perire.

Acest psalm e prorocesc

Cântarea psalmului lui Asaf

umnezeule, cine să va asemăna
Ție? Să nu taci, nici să Te îm-
blânzești, Dumnezeule!

2. Că, iată, vrăjmașii Tăi s-au în-
tărâtat, și cei ce Te urăsc pre Tine au rădicat
capul.

3. Asupra norodului Tău au meșteșugit gând,
și s-au sfătuit împotriva sfinților Tăi.

4. Zis-au: „Veniți și să-i piiardem pre dânsii
din neam, și să nu să mai pomenească numele
lui Israel încă!”

5. Că s-au sfătuit întru unire dimpreună,
împotriva Ta aşazământ au pus lăcașurile
idumeilor și ismailteanii.

6. Moav și agareanii, Gheval și Amon și Amal-
lic, cei de alt neam cu cei ce lăcuiesc în Tir.

7. Că și Asur au venit împreună cu dânsii,
făcutu-s-au spre ajutoriu fiilor lui Lot.

Jude. 8. Fă-le lor ca lui Madiam și Sisarii, ca lui
7, 22 **Iavim la râul Chison.

**Jude. 9. Perit-au în Aendor; făcutu-s-au ca guno-
4, 15 iul pământului.

Jude. 10. Pune pre boiarii lor ca pre Oriv și Ziv și
4, 24 Zeveia și Salmana.

7, 25 11. Pre toți boiarii lor carii au zis: „Să moște-
8, 21 nim noao jertvenicul lui Dumnezeu”.

12. Dumnezeul mieu, pune-i pre ei ca o roată,
ca trestiia înaintea feații vântului.

13. Ca focul carele arde pădurea, ca văpaia
carea arde munții.

14. Așa vei goni pre dânsii întru vîforul Tău,
și întru mâniia Ta vei turbura pre ei.

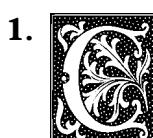
15. Umple feațele lor de ocară și vor căuta
numele Tău, Doamne.

16. Să se rușineaze și să se turbure în veacul
veacului, și să se înfrunteaze și să piiară.

17. Si să cunoască că numele-Ți easte
Domnul; Tu însuți, Cel Preaînalt, preste tot
pământul!

PSALM 83

Din izgonire suspină spre beserică, ca într-aceaea să poată
cinsti pre Dumnezeu. Fericiti sănt cei cei ce nu să lipsesc
de ținearea credinții.

Întru sfârșit, pentru teascuri, fiilor lui Core

1. âtu-s de iubite lăcașurile Tale,
Doamne al puterilor, dorește și
să sfârșește sufletul mieu spre
curțile Domnului.

2. Inima mea și trupul mieu s-au bucurat de
Dumnezeul cel viu.

3. Că pasărea ș-au aflat eiși casă, și
turturaoa cuib eiși, unde-și va pune puii săi.

4. Oltarele Tale, Doamne al puterilor,
Împăratul mieu și Dumnezeul mieu.

5. Fericiti carii lăcuiesc în Casa Ta, în veacii
veacilor Te vor lăuda.

6. Fericit e bărbatul căruia easte ajutoriul
lui de la Tine; suișuri în inima sa au pus în
Valea Plângerii, în locul carele au pus.

7. Că blagoslovenie va da cel ce pune leage,
mearge-vor din puteare în puteare, arăta-Să-va
Dumnezeul dumnezelor în Sion.

8. Doamne Dumnezeul puterilor, auzi rugă-
ciunea mea, ascultă Dumnezeul lui Iacob.

9. Scutitorul nostru, vezi, Dumnezeule, și
caută la fața unsului Tău.

10. Că mai bună easte o zi în curțile Tale
decât mii.

11. Ales-am a fi lepădat în Casa Dumnezeului
mieu, mai vârtos decât a lăcui în lăcașurile
păcătoșilor.

12. Că mila și adevărul iubeaște Domnul;
Dumnezeu dar și mărire va da.

13. Domnul nu va face lipsiți de bunătăți pre
cei ce umblă întru nerăutate, Doamne Dumne-
zeul puterilor, fericit e omul cel ce nădădu-
iaște întru Tine.

PSALM 84

Să roagă ca să placă acelora, pre carii i-au măntuit din
robiia Egiptului. Să cuvine lui Hristos.

Întru sfârșit, fiilor lui Core

1. ine ai voit, Doamne, pământului
Tău, întors-ai robimea lui Iacob.

2. Lăsat-ai fărădelegile norodului
Tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai
de cătră iuțimea mâniei Tale.

4. Întoarce-ne pre noi, Dumnezeul mântuirii-
lor noastre; și-Ți întoarce mânia Ta de la noi.

5. Au, doară, în veaci Te vei mânia spre noi,
sau vei tinde mânia Ta din neam în neam?

6. Dumnezeule, Tu întorcându-Te vei învia
pre noi, și norodul Tău să va veseli de Tine.

7. Arată noao, Doamne, mila Ta și mântuirea
Ta o dă noao.

8. Auzi-voiu ce va grăi întru mine Domnul
Dumnezeu, că va grăi pace preste norodul Său.

9. Si preste cei cuvioși ai Săi, și preste cei
ce-și întorc inima spre Dânsul.

10. Însă aproape e de cei ce să tem de Dânsul
mântuirea Lui, ca să se sălășluiască mărire în
pământul nostru.

11. Mila și adevărul s-au întâmpinat, drepta-
tea și pacea s-au sărutat.

12. Adevărul din pământ au răsărit, și drept-
atea din ceriu au privit.

13. Că Domnul va da bunătate, și pământul
nostru își va da rodul său.

14. Dreptatea înaintea Lui va mearge, și va
pune în cale pașii Săi. Slavă.

PSALM 85

Hristos să roagă Tatălui ca să-L apere de împotrivici,
că-L vor cinsti toate neamurile.

Cat. 12. Rugăciunea lui David

1. leacă, Doamne, ureachiia Ta și mă
auzi, că sărac și lipsit sănt eu.

2. Păzeaște sufletul mieu, că
cuvios sănt; mântuaște pre ro-
bul Tău, Dumnezeul mieu, pre cel ce nădă-
duiaște spre Tine.

PSALTIREA

**3. Miluiaste-mă, Doamne, că cătră Tine
voiu striga toată zioa, veseleaște sufletul
robului Tău, că cătră Tine am râdicat sufletul
mieu.**

*Ioil **4.* Că Tu, Doamne, ești bun și bland și
mult milostiv tuturor celor ce Te chiamă
pre Tine.**

**5. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia
aminte glasul cearerii meale.**

**6. În zioa necazului mieu am strigat cătră
Tine, că m-ai auzit.**

**7. Nu easte aseamenea Tie întru dumnezei,
Doamne, și nu easte după faptele Tale.**

**8. Toate neamurile câte ai făcut vor veni
și să vor încrina înaintea Ta, Doamne, și
vor slăvi numele Tău.**

**9. Că mare ești Tu și Cel ce faci minuni,
Tu ești Dumnezeu însuți.**

**10. Povătuiaște-mă, Doamne, în calea Ta și
voiu mearge întru adevărul Tău; veselească-să
inima mea, ca să se teamă de numele Tău.**

**11. Mărturisi-mă-voiu Tie, Doamne Dum-
nezeul mieu, cu toată inima mea, și voiu
slăvi numele Tău în veac.**

**12. Că mila Ta mare e spre mine, și ai izbăvit
sufletul mieu din iadul cel mai de jos.**

**13. Dumnezeule, călcătorii de leage s-au
sculat asupra mea și adunarea celor tari au
căutat sufletul mieu și nu Te-au pus pre Tine
înaintea lor.**

**14. Și Tu, Doamne Dumnezeul mieu, ești
îndurat și milostiv, îndelung răbdătoriu și
mult milostiv și adevărat.**

**15. Caută spre mine și mă miluiaste, dă
tării Ta slugii Tale.**

**16. Și mântuaște pre fiiul slujnicii Tale, fă
cu mine semn spre bine, și să vază cei ce
mă urăsc și să se rușineaze; că Tu, Doamne,
mi-ai ajutat mie și m-ai mândgăiat.**

PSALM 86

Că Sionul, adeca besearica va fi mărită, și numărul
cetăeanilor lui făr' de număr și fericit.

Psalmul e prorocesc.

Fiior lui Core. Psalmul cântării

**1.  emeliile lui, în munții cei sfinti;
iubeaște Domnul porțile Sionului
mai mult decât toate
sălașele lui Iacob.**

**2. Prea slăvite s-au grăit pentru Tine
cetatea lui Dumnezeu.**

**3. Aduce-m-voiu aminte de Raav și de
Vavilon; de cei ce mă cunosc pre mine.**

**4. Și, iată, cei de altă seminție și Tirul și
norodul arapilor, aceștia s-au născut acolo.**

**5. „Maică Sionului”, va zice omul, și om
s-au născut într-însul, și însuși Cel Preaînalt
l-au intemeiat pre dânsul.**

**6. Domnul va povesti în scriptura noro-
adelor și a boiarilor acestora ce s-au născut
într-însul.**

**7. Precum acelora ce să veselesc, tuturor
le easte lăcașul la Tine.**

PSALM 87

Hristos, fiind batjocorit de nepriatini și de priatini părăsit, ajutoriul Tatălui ceare. Să cuvine bolnavilor și năcăjiților.

*Cântarea psalmului fiilor lui Core, întru sfârșit;
pentru Malet, ca să răspunză cuvântul priceaperii
lui Etam Israelteanul*

**1.  oamne, Dumnezeul măntuirii
meale, zioa am strigat și
noaptea înaintea Ta.**

**2. Să între înaintea Ta rugăciu-
nea mea, pleacă ureachiia Ta spre gura mea.**

**3. Că s-au umplut de reale sufletul mieu,
și viața mea de iad s-au apropiat.**

**4. Socotit am fost cu cei ce să pogoară în
groapă; făcutu-m-am ca un om neajutorit,
întru cei morți slobod.**

**5. Ca niște răniți ce dorm în mormânt, de
carii nu Ti-ai mai adus aminte; și ei de la
mâna Ta s-au lepădat.**

**6. Pusu-m-au în groapa cea mai dedesupt,
întru ceale întunecate și în umbra morții.**

**7. Asupra mea s-au întărit mâniia Ta, și
toate valurile Tale le-ai adus preste mine.**

**8. Depărtat-ai pre cunoștuții miei de la
mine, pusu-m-au urâciune loruși.**

**9. Datu-m-am și n-am ieșit, ochii miei au
slăbit de săracie.**

**10. Strigat-am cătră Tine, Doamne, toată
zioa, întins-am cătră Tine mâinile meale.**

**11. Au, doară, morților vei face minuni, sau
doftorii vor scula și să vor mărturisi Tie?**

**12. Au, doară, va spune cineva în mormânt
mila Ta, și adevărul Tău întru pierzare?**

**13. Au cunoaște-să-vor întru întunecare
minunile Tale, și dreptatea Ta în pământ
uitat?**

**14. Și eu cătră Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întim-
pina.**

**15. Pentru ce, Doamne, leapezi sufletul
miei, întorci fața Ta de la mine?**

**16. Sărac sănt eu și întru osteneale din tine-
reațale meale; și înăltându-mă m-am smerit
și m-am măhnit.**

**17. Preste mine au venit mâniile Tale, înfri-
coșările Tale m-au turburat.**

**18. Încunjuratu-m-au ca apa; toată zioa
m-au cuprins împreună.**

**19. Depărtat-ai de la mine pre priiatenul și
pre vecinul și pre cunoștuții miei din tică-
loșie. Slavă.**

PSALM 88

Cântă milostivirile Domnului, putearea, făgăduințale, care
lui i le-au făgăduit. Apoi să ponosluiaște că, după atâtea
făgăduință, Hristos să întârzie, norodul său, casa sa și familia
sa neamurilor străine să sloboade, rugându-să ca să-și aducă
aminte de dânsul.

A înțeleagerii lui Etam Israelteanul



ilele Tale, Doamne, în veac voiulăuda.

2. În neam și în neam voiulă vesti adevărul Tău în gura mea.

3. Că ai zis: În veac mila să va zidi, în ceriuri să va găti adevărul Tău.

4. „Pus-am aşăzământ de leage celor aleși ai miei;* juratu-M-am lui David, slugii Meale, până în veac voiulă găti sămânța ta.

5. „Si voiulă zidi în neam și în neam scaonul tău”.

6. Mărturisi-vor ceriurile minunile Tale, Doamne, pentru că adevărul Tău intru adunarea sfintilor.

7. Că cine în nori să va întocmi cu Domnul, să va asemăna Domnului intru fiii lui Dumnezeu?

8. Dumnezeu, Cel ce să proslăveaște în sfatul sfintilor, mare și înfricoșat este preste toți cei dimprejurul Lui.

9. Doamne Dumnezeul puterilor, cine e aseamenea Tie? Tare ești, Doamne, și adevărul Tău împrejurul Tău.

10. Tu stăpânești putearea mării, și pornirea valurilor ei Tu o potolești.

11. Tu ai smerit ca pre un rănit pre celândru, intru brațul puterii Tale ai răsipit pre vrăjmașii Tăi.

Face. 12. Ale Tale sănt ceriurile și al Tău este pământul; lumea și plinirea ei Tu ai intemeiat, miazănoaptea și marea Tu ai zidit.

13. Tavorul și Ermonul intru numele Tău să vor bucura, brațul Tău e cu puteare.

14. Să se întăreasă mâna Ta, înalță-se dreapta Ta, dreptatea și judecata e gătirea scaonului Tău.

15. Mila și adevărul vor mearge înaintea feații Tale, fericit e norodul carele știe strigare.

16. Doamne, intru lumina feații Tale vor mearge, și intru numele Tău să vor bucura toată zioa, și intru dreptatea Ta să vor înalță.

17. Că lauda puterii lor Tu ești, și intru bunăvredarea Ta să va înalță cornul nostru.

18. Că a Domnului e sprijineala, și a Sfântului lui Israil, împăratului nostru.

19. Atuncea ai grăit în vedenii fiilor Tăi și ai zis: „Pus-am ajutoriu spre cel tare, înalțat-am pre cel ales din norodul Mieu.

2 Împă. 20. Aflat-am pre David, sluga Mea, cu undelemn sfânt al Mieu l-am uns pre el.

16, 1 21. Pentru că mâna Mea va ajuta lui, și brațul Mieu va întări pre dânsul.

Fapte 22. Nu să va folosi vrăjmașul intru el, și fiul fărădelegii nu va adaoge a-i face lui rău.

23. Si voiulă tăia de la fața lui pre vrăjmașii lui, și pre cei ce-l urăsc pre el ii voiulă înfrângere.

24. Si adevărul Mieu și mila Mea cu dânsul; și intru numele Mieu să va înalță cornul lui.

25. Si voiulă pune în mare mâna lui și în râuri dreapta lui.

26. Acela mă va chema pre mine: «Tatăl mieu ești Tu, Dumnezeul mieu și sprijinitorul mântuirii meale».

27. Si Eu întâiau născut voiulă pune pre dânsul, înalt mai mult decât împărații pământului.

28. În veac voiulă păzi lui mila Mea, și aşă-

zământul de leage al Mieu credincios lui.

29. Si voiulă pune în veacul veacului sămânța lui, și scaonul lui în zile ceriului.

30. De vor lăsa fiii lui leagea Mea, și după judecățile Meale nu vor umbla,

31. De vor spurca dreptățile meale, și poruncile Meale nu le vor păzi,

32. Certă-voiu cu toiacă fărădelegile lor, și cu bătăi strâmbătățile lor.

33. Iară mila Mea nu o voiulă răsipi de la dânsii, nici voiulă face strâmbătate intru adevărul Mieu.

34. Nici voiulă spurca aşăzământul Mieu, și ceale ce ies prin buzele Meale nu le voiulă defăima.

35. Odată M-am jurat intru cel sfânt al Mieu, au minți-voiu lui David? Sămânța lui în veac va rămânea.

36.* Si scaonul lui ca soarele înaintea Mea, și ca luna săvârșită în veac, și martor în ceriu credincios”. *2 Împă. 7, 16

37. Iară Tu ai lepădat și ai urgăsit, zăbovit-ai pre unsul Tău.

38. Surpat-ai aşăzământul robului Tău, spurcat-ai în pământ sfîntenia lui.

39. Stricat-ai toate gardurile lui, pus-ai tăriile lui frică.

40. Jăfuitu-l-ai pre el toți cei ce călătoria în cale, făcutu-s-au ocară vecinilor săi.

41. Înalțat-ai dreapta celor ce-l năcăjesc pre dânsul; veselit-ai pre toți vrăjmașii lui.

42. Întors-ai ajutorul sabiei lui, și nu l-ai apărat pre el în războiu.

43. Stricatu-l-ai din curătenia lui, scaonul lui în pământ l-ai surpat.

44. Micșorat-ai zilele vremii lui; vărsat-ai preste dânsul rușine.

45. Până când, Doamne, Te întorci până în sfârșit, să va aprinde ca focul mâniia Ta?

46. Adu-Ți aminte ce este statul mieu, că au, doară, în desert ai zidit pre toți fiii oamenilor?

47. Cine este omul carele va fi viu și să nu vază moartea? Să-și izbavească sufletul său din mâna iadului?

48.* Unde sănt milele Tale ceale din început, Doamne, care Te-ai jurat lui David intru adevărul Tău? *2 Împă. 7, 12

49. Adu-Ți aminte, Doamne, de ocară robilor Tăi, carea am ținut în sânul mieu a multe neamuri.

50. Cu carea au ocărât vrăjmașii Tăi, Doamne, cu carea au ocărât schimbarea unsului Tău.

51. Bine este cuvântat Domnul în veac! Fie, fie! Slava.

PSALM 89

Viața oamenilor e deșartă și trecătoare; pentru aceea roagă pre Dumnezeu ca batăr de ei să-și aducă aminte, și lucrurile lor să le îndrepteze și să le săvârșească.

Rugăciunea lui Moisi, omul lui Dumnezeu

1. oamne, scăpare Te-ai făcut noao în neam și neam.

2. Mai nainte de s-au făcut munții, și s-au zidit pământul și lumea, și din veac și până în veac Tu ești.

PSALTIREA

3. Nu întoarce pre om întru smerenie, și ai zis: „Întoarceți-vă, fiii oamenilor!”
4. Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca zioa de ieri care au trecut.
5. Și straja în noapte, urgisire anii lor vor fi; dimineața ca iarba va treace.
6. Dimineața va înflori și va treace; de cu seară va cădea, învârtoșa-să-va și să va usca.
7. Că ne-am sfârșit întru iuțimea Ta, și întru mâniia Ta ne-am turburat.
8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul nostru întru luminarea feații Tale.
9. Că toate zilele noastre s-au împuținat, și întru mâniia Ta ne-am stins.
- *Sira. 10.*** Anii noștri ca un păiajin s-au socotit, zilele anilor noștri întru dânsii șaptezeci de ani.
11. Iară de vor fi în puteri, optzeci de ani, și ce e mai mult decât aceștia, osteneală și dureare.
12. Că au venit blândeate preste noi și ne vom pedepsi.
13. Cine știe putearea iuțimei Tale? Și de frica Ta mâniia Ta să o numere?
14. Dreapta Ta aşa cunoscută o fă mie, și pre cei ferecați cu inima întru înțelepciune.
15. Întoarce-Te, Doamne, până când? Și Te umileaște spre robii Tăi.
16. Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta, Doamne, și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele noastre.
17. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pre noi, anii întru carii au văzut reale.
18. Și caută spre robii Tăi și spre lucrurile Tale, și îndreptează pre fiii lor.
19. Și fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi, și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează spre noi și lucrul mâinilor noastre îndreptează.

PSALMUL 90

Cei ce sănt în scutința lui Dumnezeu de toate primejdiiile și de împotrivnici sănt făr' de grija.

Lauda cântării lui David, nescris deasupra jidovi

1.  El ce lăcuiaște în ajutoriul Celui Preaînalt, întru acoperemântul Dumnezeului ceriului să va sălășlui.
2. Zice-va Domnului: „Sprijinitoriul mieu ești, scăparea mea, Dumnezeul mieu, și voiu nădăjdui spre Dânsul”.
3. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul turburătoriu.
4. Că spatele Sale va umbri ție, și supt aripile Lui vei nădăjdui.
5. Cu armă te va încungiura adevărul Lui; nu te vei teame de frica de noapte.
6. De săgeata ce zboară zioa, de lucrul ce umblă întru întunearec, de întâmplare și de dracul cel de amiazăzi.
7. Cădea-va despre laturea ta o mie, și zeace mii de-a dreapta ta, și spre tine nu să va apropierea.
8. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.
9. Că Tu, Doamne, nădeajdea mea; pre Cel Prea-

înalt ai pus scăpare ție.

10. Nu vor veni cătră tine reale, și bătaie nu să va apropiia întru lăcașul tău.

11.* Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale. *Mat. 4, 6

12. Pre mâini te vor rădica, ca nu cândva să împiiadeci de piață piciorul tău.

13. Preste aspidă și vasilisc vei încăleca, și vei călca preste leu și preste bălaur.

14. „Că spre Mine au nădăjduit și-l voi ibăvi pre el, acoperi-l-voiu pre el, că au cunoscut numele Mieu.

15. Striga-va cătră Mine și-l voiibiu auzi pre el, cu dânsul sănt în necaz; scoate-l-voiu pre dânsul și-l voiibiu mări.

16. Cu lungime de zile îl voiibiu umplea pre el, și voiibiu arăta lui mântuirea Mea”. Slavă.

PSALM 91

Dumnezeu e vreadnic de laudă, pentru că toate ale Lui sănt mari, pre cei răi să-i piară și pre cei buni să-i ție.

Cat. 13. Psalmul cântării la zioa sămbetii

1.  ine e a să mărturisi Domnului și a cânta numelui Tău, Preaînalte.

2. A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

3. În psaltire cu zeace strune, cu cântare în alăută.

4. Că m-ai veselit, Doamne, întru făptura Ta, și întru lucrurile mâinilor Tale mă voiibiu bucura.

5. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, foarte s-au adâncat gândurile Tale.

6. Bărbatul cel nepricoput nu va cunoaște, și cel neînțelegătoriu nu va înțeleage aceastea.

7. Când au răsărit păcătoșii ca iarba și s-au ivit toți cei ce fac fărădeleage.

8. Ca să piară în veacul veacului, iară Tu Preaînalt ești în veac, Doamne.

9. Că, iată, vrăjmașii Tăi, Doamne, că, iată, vrăjmașii Tăi vor peri; și să vor răsipi toți cei ce lucrează fărădeleage.

10. Și să va înălța ca al inorogului cornul mieu, și bătrâneatele meale în untdelemn gras.

11. Și au privit ochiul mieu întru vrăjmașii miei, și întru cei vicleani ce să scoală asupra mea va auzi ureachia mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori, ca chedrul cel din Livan să va înmulți.

13. Răsădiți fiind în Casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

14. Încă să vor înmulți întru bătrâneate unse, și bine pătimind vor fi, ca să vestească.

15. Că drept e Domnul Dumnezeul nostru, și nu este nedreptate întru Dânsul.

PSALM 92

Măreaște vrednicia lui Dumnezeu și leagea.

În zioa cea mai înainte de sămbătă, când s-au lăcuit pământul, lauda cântării lui David

1.  omnul au împărațit, întru podobă S-au îmbrăcat; îmbrăcat-S-au Domnul întru puteare și S-au încins.

2. Pentru că au întărit lumea, carea

nu să va clăti.

3. Gata e scaonul Tău de atunci, din veac ești Tu.

4. Râdicat-au râurile, Doamne, râdicat-au râurile glasurile sale.

5. Râdica-vor râurile valurile sale, de glasuri de ape multe.

6. Minunate-s înăltările mării, minunat e intru ceale înalte Domnul.

7. Mărturiile Tale s-au încredințat foarte, Casii Tale să cuvine sfîntenie, Doamne, intru lungime de zile.

PSALM 93

Să roagă ca pre cei mândri și necredincioși să-i pedepsescă, și aceasta șieși și norodului lui Dumnezeu făgăduiaște.

Psalmul lui David, a patra a sămbetii

1.  umnezeul izbândirilor, Domnul Dumnezeul izbândirilor cu îndrăzneală au stătut.

2. Înalță-Te, Cel ce judeci pământul, răsplăteaște răsplătirea celor mândri.

3. Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii să vor făli?

4. Vor spune și vor grăi nedreptate, vor grăi toți cei ce lucrează fărădelege?

5. Pre norodul Tău, Doamne, au împilat, și moștenirea Ta o au dosădit.

6. Pre văduvă și pre sărac au omorât, și pre nemearnici au ucis.

7. Și au zis: „Nu va vedea Domnul, nici va priceape Dumnezeul lui Iacob”.

8. Înțeleageți, dar, cei neînțelepti intru norod și cei nebuni, înțeleptiți-vă vreodata!

9. Cel ce au sădit ureachiau nu aude? Sau Cel ce au zidit ochiul au nu priveaște?

10. Cel ce pedepseaște neamurile au nu va cerceta? Cel ce învață pre om minte,

11. Domnul, cunoaște gândurile oamenilor că sănt deșearte.

12. Fericit e omul pre carele vei certa, Doamne, și din leagea Ta vei învăța pre el.

13. Ca să-l îmblândești pre el din zilele cele reale, până ce să va săpa păcătosului groapă.

14. Că nu va lepăda Domnul pre norodul Său, și moștenirea Sa nu va părăsi.

15. Până ce dreptatea Sa va întoarce la judecată și cei ce să țin de dânsa toți cei drepti la inimă.

16. Cine să va scula cu mine asupra celor ce viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine asupra celor ce lucrează fărădelege?

17. De nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puțin nu s-ar fi sălășluit în iad sufletul meu.

18. De am zis: „S-ai clătit piciorul meu”, mila Ta, Doamne, mi-au ajutat mie.

19. După mulțimea durerilor meale în inima mea, măngâierile Tale au veselit sufletul meu.

20. Să nu fie împreună cu Tine scaonul fărădelegii, cel ce zideaște osteneala preste poruncă.

21. Vâna-vor asupra sufletului dreptului și sânge nevinovat vor osândi.

22. Și s-au făcut mie Domnul spre scăpare,

și Dumnezeul meu spre ajutoriul nădejdii meale.

23. Și va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor; și după răutatea lor va piaarde pre dânsii Domnul Dumnezeu. Slava.

PSALM 94

Îndeamnă ca pre Hristos, Dumnezeul, și împăratul să-L cinstescă și de Dânsul să asculte, și pentru facerea de bine cea de demult a zidirii, și pentru întruparea Sa, ca nu precum părinții săi după ce au ieșit din Egipt să-și încuie șieși intrarea la odihnă.

Evrei, cap 3, stih 7 și cap 4, stih 3.

Lauda cântării lui David, nescris deasupra la jidovi

1.  eniți să ne bucurăm Domnului, și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.

2.  Să întâmpinăm fața Lui intru mărturisire și în psalmi să strigăm Lui.

3. Că Dumnezeu mare easte Domnul și împărat mare preste tot pământul.

4. Că în mâna Lui sănt marginile pământului și înăltările munților ale Lui sănt.

5. Că a Lui easte marea, și El o au făcut pre ea, și uscatul mânile Lui l-au zidit.

6. Veniți să ne încinăm și să cădem Lui, și să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-au făcut pre noi.

7. Că El easte Dumnezeul nostru, și noi norodul păsunii Lui și oile mânii Lui.

8.* Astăzi, de veți auzi glasul Lui: „Să nu vă învârtoșați inimile voastre,” *Evrei 3, 7

9. Că intru întărâtare, precum în zioa ispitirii în pustie, 4, 7

10. Unde M-au ispitit părinții voștri, ispititul M-ă și au văzut lucrurile Meale!

11.* Patruzeci de ani am urât pre neamul acesta; și am zis: «Pururea rătăcesc cu inima». *Nume. 14, 23

12. Și ei n-au cunoscut căile Meale, * că M-am jurat intru mânii Mea: «De vor intra intru odihna Mea!»” *Evrei 4, 3

PSALM 95

Toate le pornește spre cinstea Domnului Hristos, Care va judeca drept pre oameni.

Lauda cântării lui David, când s-au zidit casa după robie; nescris deasupra la jidovi

(1 Paralipomen 15)

1.  ântați Domnului cântare noao, cântați Domnului tot pământul!

2.  Cântați Domnului, binecuvântați numele Lui, binevestiți din zi în zi mântuirea Lui!

3. Vestiți intru neamuri mărirea Lui, în toate noroadele minunile Lui!

4. Că mare e Domnul și lăudat foarte, înfricoșat este, mai presus decât toți dumnezeii.

5. Că toți dumnezeii păgânilor sănt draci, iară Domnul ceriurile au făcut.

6. Mărturisire și frumseațe easte înaintea Lui, sfîntenie și mare cuviință intru sfîntirea Lui.

7. Aduceți Domnului moștenirile neamurilor, aduceți Domnului mărire și cinste, aduceți

PSALTIREA

Domnului mărire numelui Lui.

8. Râdiți jertve și întrați în curtile Lui, închinăți-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.

9. Să se clătească de fața Lui tot pământul; spuneți întru neamuri că Domnul au stătut împărat.

10. Pentru că au întărît lumea, care nu să va clăti, judeca-va noroade întru dreptate.

11. Să se veseliească ceriurile și să se bucure pământul, clătească-să marea și plinirea ei, bucura-să-vor câmpii și toate ceale ce sănt întru dânsii.

12. Atuncea să vor bucura toate leamnele pădurii de fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul.

13. Judeca-va lumea întru dreptate, și noroadele întru adevărul Său.

PSALM 96

Îndeamnă pre oameni și pre îngerii a cinsti pre Domnul Hristos, Care, în venirea Sa cea mai de pre urmă, va rușina pre închinătorii idolilor și pre cei buni îi va lumina. Evrei, cap 1

Psalmul lui David, când pământul lui i s-au aşăzat, nescris deasupra la jidovi

1.  omnul au împărătit, să se bucure pământul, veseliească-să ostrove multe.

2. Nor și negură împrejurul Lui, dreptatea și judecata easte îndreptarea scaonului Lui.

3. Foc înaintea Lui va mearge și va arde împrejur pre vrăjmașii Lui.

4. Strălucit-au fulgerile Lui lumii, văzut-au și s-au clătit pământul.

5. Munții ca ceara s-au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pământul.

6. Vestit-au ceriurile dreptatea Lui și au văzut toate noroadele mărire Lui.

7. * Să se rușineaze toți cei ce să încchină celor ciopliti, cei ce să fălesc în idolii săi.

Leviți 8. Încchinăți-vă Lui toți îngerii Lui; auzit-au și 26, 1 s-au veselit Sionul.

*Ieșire

20, 4

Leviți

26, 1

2 Leage

5, 8

Evrei

1, 6

9. Si s-au bucurat featele jidovimii pentru judecătile Tale, Doamne.

10. Că Tu, Domnul cel Preainalt preste tot pământul, foarte Te-ai prea înălțat mai presus decât toți dumnezeii.

11. Cei ce iubiți pre Domnul, urâți ceale reale, păzeaște Domnul sufletele cuviosilor Săi; din mâna păcătosului va izbăvi pre dânsii.

12. Lumină au răsărit dreptului, și celor drepti cu inima, veselie.

13. Veseliți-vă, dreptii întru Domnul, și vă mărturisiti pomenirii sfînteniei Lui. Slava.

PSALM 97

Îndeamnă a lăuda pre Dumnezeu, Care pre Hristos tuturor îl va arăta și printre-Însul va judeca lumea.

Psalmul lui David

1.  ântați Domnului cântare noao; că minunate au făcut Domnul!

2. Mântuitu-l-au pre el dreapta Lui și brațul cel sfânt al Lui.

3. Cunoscută au făcut Domnul măntuirea Sa,

înaintea neamurilor au descoperit dreptatea Sa.

4. Pomenit-au mila Sa lui Iacob, și adevărul său casii lui Israil.

5.* Văzut-au toate marginile pământului măntuirea Dumnezeului nostru. *Isaiia 52, 10

6. Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați și vă bucurați și cântați.

7. Cântați Domnului cu alăută, cu alăută și glas de psalm, cu trâmbițe ferecate și cu glas de trâmbiță de corn.

8. Strigați înaintea împăratului, Domnului, clătească-să marea și plinirea ei, lumea și toți cei ce lăcuiesc într-însa.

9. Râurile vor bate cu mâna deodată, munții să vor bucura de fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul.

10. Judeca-va lumea întru dreptate și noroadele cu îndreptare.

PSALM 98

Pre Hristos ca pre Domnul îl laudă, și pre Acesta a-L rugă, și urmele Lui a le cinsti îndeamnă cu pilda lui Moisi, a lui Aaron și a lui Samuil.

Psalmul lui David

1.  omnul au împărătit, să se mână noroadele; Cela ce șade pre he-ruvimi, clătească-să pământul!

2. Domnul în Sion easte mare și înalt easte preste toate noroadele.

3. Mărturisească-se numelui Tău celui mare, că înfricoșat și sfânt easte; și cinstea împăratului judecata iubeaște.

4. Tu ai gătit îndreptările; judecata și dreptatea întru Iacob Tu ai făcut.

5. Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru, și vă închinăți așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

6. Moisi și Aaron, întru preoții Lui, și Samuil, întru cei ce chiamă numele Lui.

7. Chemat-au pre Domnul, și El i-au auzit pre ei, în stâlp de nor au grăit cătră dânsii.

8. Că păzii mărturiile Lui și poruncile Lui, care le-au dat lor.

9. Doamne Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pre ei; Dumnezeule, Tu milostiv Te-ai făcut lor și izbândind spre toate izvodirile lor.

10. Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru, și vă închinăți în muntele cel sfânt al Lui, că sfânt e Domnul Dumnezel nostru!

PSALM 99

Pre toți chiamă la laudele și la cinstea lui Dumnezeu.

Psalmul lui David, spre mărturisire

1.  trigați lui Dumnezeu, tot pământul, slujiți Domnului întru veselie!

2. Întrați înaintea Lui întru bucurie, cunoașteți că Domnul acesta easte Dumnezel nostru, El ne-au făcut pre noi, și nu noi.

3. Iară noi, norodul Lui și oile păsunii Lui, întrați în porțile Lui întru mărturisire, în curțile Lui, întru laude, mărturisiti-vă Lui!

4. Lăudați numele Lui, că e bun Domnul; în veac e mila Lui, și până în neam și în neam adevărul Lui!

PSALM 100

Arată lui Dumnezeu vîiața sa cea înainte bine petrecută, mărind darul Lui. (După jidovii carii aceasta zic, făgăduiaște că vîiață bună va viețui.)

Să cuvine lui Hristos.

Psalmul lui David



1. **M**ilă și judecată voiu cântă Tie, Doamne.

2. Cântă-voiu și voiu înțeleage în cale fără prihană; când vei veni la mine?

3. Umblat-am întru nerăutatea inimii meale, în mijlocul casii meale.

4. N-am pus înaintea ochilor miei lucru fără de leage; pre cei ce făcea călcări de leage i-am urât.

5. Nu s-au lipit de mine inimă îndărătnică; pre cel ce să abate de la mine, pre cel rău nu l-am cunoscut.

6. Pre cel ce clevetia întru ascuns pre vecinul său, pre acela am gonit.

7. Cu cel mândru cu ochiul și cu cel nesătios la inimă, cu acela n-am mâncat.

8. Ochii miei preste credincioșii pământului, ca să şază ei împreună cu mine. Cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujia.

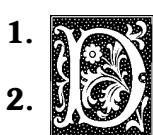
9. Nu va lăcui în mijlocul casii meale cel ce face mândrie; cel ce grăiaște nedreptăți nu s-au îndreptat înaintea ochilor miei.

10. În dimineți am ucis pre toți păcătoșii pământului; ca să pierz din cetatea Domnului pre toți cei ce lucrează fărădeleage. Slavă.

PSALM 101

Foarte întristat fiind, să roagă lui Hristos, făcătoriului ceriului și pământului, ca, fiindu-l milă de Sion, dintr-acela să zidească besearică, în carea să se adune noroadele, și împărații să cinstescă pre Dumnezeu.

Cat. 14. Rugăciunea săracului când să măhneaște și înaintea Domnului varsă rugăciunea sa



1. **D**oamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la Tine să vie.

2. Să nu întorci fața Ta de la mine, ori în ce zi mă năcăjăsc, pleacă către mine ureachiia Ta.

3. Ori în ce zi Te voiu chema, degrabă mă auzi.

4. Că s-au stins ca fumul zilele meale, și oasele meale ca uscăciunea s-au uscat.

5. Rănit am fost ca iarba și s-au uscat inima mea; că mi-am uitat a mâncă pâinea mea.

6. De glasul suspinului meu, s-au lipit osul meu de carne mea.

7. Asemănătu-m-am cu pelicanul de pustie, făcute-m-am ca corbul de noapte, în loc nelăcuit.

8. Priveghiiat-am și m-am făcut ca o pasăre ce easte osebită pre casă.

9. Toată zioa m-au ocărât vrăjmașii miei, și cei ce mă lauda asupra mea să jura.

10. Că cenușă ca pâinea am mâncat, și beutura mea cu plângere am amestecat.

11. De către fața iuțimeei Tale și a mâniei Tale, că înălțându-mă m-am surpat.

12. Zilele meale ca umbra s-au plecat; și

eu ca iarba m-am uscat.

13. Iară Tu, Doamne, în veac rămâi, și pomenirea Ta în neam și în neam.

14. Tu, sculându-Te, vei milui Sionul; că vreamea e a Te milostivi spre el, că au venit vreamea.

15. Că bine au voit robii Tăi pietrile lui, și de tărâna lui le va fi milă.

16. Si să vor teame neamurile de numele Domnului, și toți împărații pământului de mărirea Ta.

17. Că va zidi Domnul Sionul și să va arăta întru mărirea Ta.

18. Căutat-au spre rugăciunea celor smeriți, și n-au defăimat cearerea lor.

19. Să se scrie aceasta întru alt neam, și norodul ce să zideaște va lăuda pre Domnul.

20. Că au privit dintru înăltîmea cea sfântă a Lui, Domnul din ceriu pre pământ S-au uitat.

21. Ca să auză suspinul celor ferecați, să dezleage pre fiii celor omorâți.

22. Ca să vestească în Sion numele Domnului și lauda Lui în Ierusalim.

23. Când să vor aduna noroadele dimpreună și împărații ca să slujască Domnului.

24. Răspuns-au Lui în calea tăriei Lui; Împuținarea zilelor meale spune-mi.

25. Nu mă duce pre mine întru jumătățarea zilelor meale, în neamul neamurilor, anii Tăi.

26. Întru început, Tu, Doamne, pământul ai întemeiat, și lucrurile mânărilor Tale sănt ceriurile.

27. Acealea vor peri, iară Tu vei rămânea; și toți ca o haină să vor învechi, și ca un veșmânt vei învăli pre ei și să vor schimba.

28. Iară Tu același ești și anii Tăi nu vor lipsi.

29. Fiii robilor Tăi vor lăcui și sămânța lor în veac să va îndrepta.

PSALM 102

Să îndeamnă pre sine, pre îngeri, și toate a vesti nenumăratele faceri de bine ale lui Dumnezeu.

Psalmul lui David



1. **S**inecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, și toate ceale din-lăuntrul meu numele cel sfânt al Lui.

2. Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui.

3. Pre Cel ce curăteaște toate fărădelegile tale, pre Cel ce vindecă toate boalele tale;

4. Pre Cel ce izbăveaște din stricăciune vîiața ta, pre Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări;

5. Pre Cel ce umple de bunătăți pofta ta; înnoi-să-vor ca ale vulturului tinereatele tale.

6. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li să face strâmbătate.

7. Cunoscute au făcut căile Sale lui Moisi, fiilor lui Israil voile Sale.

8.* Îndurat și milostiv e Domnul, îndelung răbdătoriu și mult milostiv.

9. Nu până în sfârșit să va iuți, nici în veac să va mâniia.

10. Nu după fărădelegile noastre au făcut noao, nici după păcatele noastre ne-au răsplă-

*Ieșire
34, 6
Numer.
14, 11

PSALTIREA

tit noao.

11. Că după înălțimea ceriului de la pământ au întărít Domnul mila Sa spre cei ce să tem de El.

12. Pre cât sănt departe răsăriturile de apusuri, depărtat-au de la noi fărădelegile noastre.

13. În ce chip miluaște tatăl pre fii au miluit Domnul pre cei ce să tem de Dânsul.

14. Că El au cunoscut zidirea noastră; adusu-Ş-au aminte că țărâna săntem.

15. Omul, ca iarba zilele lui, ca floarea câmpului, aşa vor înflori.

16. Că duhul au trecut într-însul, și nu va fi, și nu-și va mai cunoaște încă locul său.

17. Iară mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce să tem de Dânsul.

18. Si dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc aşăzământul de leage al Lui.

19. Si-si aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pre eale.

20. Domnul în ceriu au gătit scaonul Său, și împărăția Lui pre toți stăpâneaște.

21. Binecuvântați pre Domnul, toți îngerii Lui, cei puternici la vărtute, carii faceți cuvântul Lui, a auzi glasul cuvintelor Lui.

22. Binecuvântați pre Domnul, toate puterile Lui, slugile Lui, carii faceți voia Lui.

23. Binecuvântați pre Domnul, toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al mieu, pre Domnul. Slava.

PSALM 103

Laudă pre Dumnezeu pentru zidire și pentru purtare de grije.

Psalmul lui David, pentru facerea lumii

1.  inecuvintează, suflete al mieu, pre Domnul; Doamne Dumnezelul mieu, măritu-Te-ai foarte.

2. Întru mărturisire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca cu o haină;

3. Cel ce întinzi ceriul ca o piiale, Cel ce acoperi cu ape ceale mai pre deasupra ale lui;

4. Cel ce pui norii suirea Ta, Cel ce umbli preste aripile vânturilor;

5.* Cel ce faci îngerii Tăi duhuri, și slugile Tale pară de foc.

6. Cel ce intemeiezi pământul preste întărirea lui; nu să va pleca în veacul veacului.

7. Adâncul, ca o haină e îmbrăcămintea lui, preste munți vor sta ape.

8. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău să vor înfricoșa.

9. Să suie munții și să pogoașă câmpii, în locul în care le-ai intemeiat pre eale.

10. Hotar ai pus, care nu-l vor treace, nici să vor întoarce să acopere pământul.

11. Cel ce trimiți izvoară în văi; prin mijlocul munților vor treace ape.

12. Adăpa-vor toate hiiarăle câmpului, aștepta-vor colunii întru seacea lor.

13. Preste acealea pasările ceriului vor lăcui, din mijlocul pietrilor vor da glas.

14. Cel ce adăpi munții din ceale mai pre deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale să va sătura pământul.

15. Cel ce răsare iarba dobitoacelor și pășune spre slujba oamenilor.

16. Ca să scoată pâine din pământ, și vinul veselăsește inima omului.

17. Ca să veselăsească fața cu untdelemn, și pâinea inima omului întăreasă.

18. Satura-să-vor leamnele câmpului, chedrii Livanului, care ai răsădit, acolo pasările să vor încuiba.

19. Lăcașul erodiuilui povătuiaște pre eale, munții cei înalți, cerbilor, piastra, scăparea iepurilor.

20. Făcut-au luna spre vremi, soarele și-au cunoscut apusul său.

21. Pus-au întunecare și s-au făcut noapte; întru aceaea vor treace toate fiiarăle pădurii.

22. Puii leilor răgnind, ca să apuce și ca să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

23. Răsărit-au soarele și s-au adunat; și în culcușurile sale vor zacea.

24. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.

25. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru întălepciune le-ai făcut; umplutsau pământul de zidirea Ta.

26. Marea aceasta e mare și largă; acolo jiganii, cărora nu easte număr.

27. Jivini mici cu mari; acolo corăbiile umblă.

28. Bălaurul acesta, pre carele ai zidit a-l batjocori pre el, toate cătră Tine așteaptă să le dai lor hrană la bună vreme.

29. Dându-le Tu lor, vor aduna; deșchizând Tu mâna Ta, toate să vor umplea de bunătate.

30. Iară intorcându-ți Tu fața Ta, să vor turbura; lua-vei duhuri lor și să vor sfârși, și în țărâna sa să vor întoarce.

31. Trimite-vei Duhul Tău, și să vor zidi, și vei înnoi fața pământului.

32. Fie mărire Domnului în veaci, veseli-Sava Domnul de lucrurile Sale.

33. Cel ce caută spre pământ, și-l va face pre el de să cutremură; Cel ce Să atinge de munți și fumegă.

34.* Cânta-voiu Domnului în viața mea, *Jos cânta-voiu Dumnezeului mieu până ce voiu 145, 4 fi.

35. Îndulcească-să Lui vorba mea și eu mă voi veseli de Domnul.

36. Lipsească păcătoșii de pre pământ și cei fără de leage, ca să nu fie ei. Binecuvintează, suflete al mieu, pre Domnul!

PSALM 104

Chiamă la lauda lui Dumnezeu, Care cu multe bunătăți au împodobit pre israelanei, i-au ținut, și la Pământul Făgăduinții i-au povățuit.

Pentru mărturisire, ca în chip de viață

*Evrei

1, 7 Tale pară de foc.

6. Cel ce intemeiezi pământul preste întărirea lui; nu să va pleca în veacul veacului.

7. Adâncul, ca o haină e îmbrăcămintea lui, preste munți vor sta ape.

8. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău să vor înfricoșa.

9. Să suie munții și să pogoașă câmpii, în locul în care le-ai intemeiat pre eale.

10. Hotar ai pus, care nu-l vor treace, nici să vor întoarce să acopere pământul.

11. Cel ce trimiți izvoară în văi; prin mijlocul munților vor treace ape.

12. Adăpa-vor toate hiiarăle câmpului, aștepta-vor colunii întru seacea lor.

13. Preste acealea pasările ceriului vor lăcui, din mijlocul pietrilor vor da glas.

1 Para. 16, 8 Isaiia 12, 4	1.  ărturisiți-vă Domnului și che- mați numele Lui, vestiți întru neamuri lucrurile Lui.	morât peștii lor.	*Ieșire 8, 6
	2. Cântați Lui și-L lăudați pre El, spuneți toate minunile Lui!	29.* Scos-au pământul lor broaște în cămă- rile împăraților lor.	*Ieșire 8, 16
	3. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al Lui; veselească-se inima celor ce caută pre Domnul.	30.* Zis-au și au venit muscă câinească și mușita în toate hotărăle lor.	24
	4. Căutați pre Domnul și vă întăriți; căutați fața Lui pururea.	31. Pus-au ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor.	
	5. Aduceți-vă aminte de minunile Lui care au făcut, de minunile Lui și de judecătile gurii Lui.	32. Și au bătut viile lor și smochinii lor, și au sfărâmat tot lemnul hotarului lor.	*Ieșire 10, 12
	6. Sămânța lui Avraam, slugii Lui, fiili lui Iacob, aleșii Lui.	33.* Zis-au și au venit lăcustă și omidă, cărora nu era număr.	
	7. Acesta easte Domnul Dumnezeul nostru. În tot pământul, judecătile Lui.	34. Și au mâncat toată iarba în pământul lor, și au mâncat tot rodul pământului lor.	*Ieșire 12, 29
	8. Adusu-ș-au aminte în veac de aşază- mântul legii Lui, de cuvântul care au poruncit întru o mie de neamuri.	35.* Și au bătut pre tot născutul întâiu în pământul lor, pârga a toată osteneala lor.	*Ieșire 12, 35
Face. 22, 6	9. Care au aşazat lui Avraam și jurământul Său lui Isaac.	36.* Și i-au scos pre ei cu argint și cu aur, și nu era întru semințiile lor bolnav.	
	10. Și l-au pus pre el lui Iacob spre poruncă, și lui Israil spre legătură veacinică.	37. Veselitu-s-au Egiptul întru ieșirea lor; căci căzuse frica lor preste dânsii.	
	11. Zicând: „Tie voi da pământul lui Hanaan, funea moștenirii voastre”.	38.* Întins-au nor spre acoperirea lor și foc ca să lumineaze lor noaptea.	*Ieșire 13, 21
	12. Când era ei la număr puțini, împuținați și nemearnici într-însul.	39.* Cerșut-au și au venit potârnici; și cu pâine cerească i-au săturat pre ei.	Psalm 77, 17
	13. Și au trecut din neam în neam, și de la o împărătie la alt norod.	40.* Desfăcut-au piața și au curs ape; curs-au întru ceale fără de apă râuri.	*1 Cor. 10, 1
	14. N-au lăsat om să le facă lor strâmbătate, și au certat pentru dânsii împărăți.	41.* Că ș-au adus aminte de cuvântul cel sfânt al Său, cel cătră Avraam, sluga Sa.	*Ieșire 16, 13
	15.* „Nu vă atingeți de unșii Miei, și întru	42. Și au scos pre norodul Său întru bucurie, și pre cei aleși ai Săi întru veselie.	Nume. 20, 11
	prorocii Miei nu vicleniți!”	43. Și le-au dat lor țărâle păgânilor și oste- nealele noroadelor au moștenit.	*Face. 17, 7
	16. Și au chemat foamete pre pământ; toată întărirea pâinii o au sfărâmat.	44. Ca să păzească dreptățile Lui și leagea Lui să caute. Slavă.	
2 Împă. 1, 14	17. Trimis-au înaintea lor om, rob s-au vândut Iosif.		
1 Para. 16, 22	18.* Smerit-au în obezi picioarele lui, și prin fier au trecut sufletul lui, până ce au venit cuvântul Lui.		
Face. 37, 36	19. Cuvântul Domnului l-au ajuns pre el, trimis-au împăratul și l-au slobozit pre el boiaiului norodului, și l-au lăsat pre el.		
*Face. 39, 20	20. Pusu-l-au pre el domn casii lui, și boiaiul a toată avuția lui.		
*Face. 41, 14	21. Ca să înveațe pre boiaiului lui ca însuși pre sine, și pre cei bătrâni ai lui să-i înțelepțască.		
	22.* Și au intrat Israil în Egipt, și Iacob au nemernicit în pământul lui Ham.		
Fap. 7, 17	23. Și au înmulțit pre norodul Său foarte, și l-au întărit pre el mai mult decât pre vrăjmașii lui.		
1, 7	24. Întors-au inima lui ca să urască pre norodul Lui, ca să violenească întru slugile Lui.		
Ieșire 3, 10	25. Trimis-au pre Moisi, sluga Sa, și pre Aaron, pre carele l-au ales Lui.		
4, 29	26. Pus-au întru dânsii cuvintele seamnelor Sale și ale minunilor Sale în pământul lui Ham.		
Ieșire 10, 21	27. Trimis-au întunearec și i-au întunecat; căci au amărât cuvintele Lui.		
Ieșire 7, 20	28. Întors-au apele lor în sânge și au o- o.		
		ărturisiți-vă Domnului, că e bun, că în veac e mila Lui!	*Iudit. 13, 21 [19]
		Cine va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele	*Sira. 43, 35
		Lui?	
		3. Fericiti cei ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vreamea.	
		4. Adu-Ți aminte de noi, Doamne, întru bună vrearea norodului Tău, cercetează-ne pre noi întru mânăuirea Ta.	
		5. Ca să vedem bunătatea aleșilor Tăi, să ne veselim întru veseliia neamului Tău, să ne laudăm cu moștenirea Ta.	
		6.* Greșit-am cu părintii noștri, neleguit-am, făcut-am strâmbătate.	*Iudit. 7, 19 [25]
		7. Părintii noștri în Egipt n-au înțeles minunile Tale, nu și-au adus aminte de mulțimea milii Tale.	
		8. Și Te-au amărât suindu-să la Marea Roșie.	
		9. Și i-au măntuit pre dânsii pentru numele Său, ca să cunoască putearea Lui.	
		10.* Și au certat Marea Roșie și au să- cat; și i-au povățuit pre dânsii întru a-	*Ieșire 14, 21

PSALTIREA

- dânc ca în pustie.
11. **Şi i-au măntuit din mâna celui ce-i urâea, și i-au izbăvit pre ei din mâna vrăjmașilor.**
- *Ieșire 14, 28** 12. * Acoperit-**au apa pre cei ce năcăjiia pre ei; nici unul dintr-înșii n-au rămas.**
13. **Şi au crezut cuvântului Lui, și au cântat laudii Lui.**
14. **Sârguit-**au, uitat-**au lucrurile Lui, n-au suferit sfatul Lui.******
15. **Şi au poftit poftă în pustie, și au ispitit pre Dumnezeu în loc fără de apă.**
- *Ieșire 17, 6** 16. * **Şi le-**au dat lor cearerea lor, trimis-**au sațiu în sufletele lor.******
- Numeri 11, 31** 17. **Şi au măniat pre Moisi în tabără, și pre Aaron, sfântul Domnului.**
- *Num. 16, 32** 18. * **S-**au deschis pământul și au înghițit pre Datan, și au acoperit intru adunare pre Airon.****
19. **Şi s-**au aprins foc intru adunarea lor, văpăie au ars pre păcătoși.****
- *Ieșire 32, 4** 20. * **Şi au făcut vițel în Horiv, și s-**au încinat celui cioplit.****
21. **Şi au schimbat mărire Lui intru asemănare de vițel ce mănâncă iarbă.**
22. **Şi au uitat pre Dumnezeu, Cel ce i-au măntuit pre dânsii; pre Cel ce au făut mari în Eghipet,**
23. **Minunate în pământul lui Ham, înfricoșate în Marea Roșie.**
- *Ieșire 32, 10** 24. * **Şi au zis să-i piiarză pre dânsii, de nu ar fi stătut Moisi, cel ales al Lui, intru zdrobire înaintea Lui,**
25. **Ca să întoarcă mânia Lui, ca să nu-i piiarză pre ei.**
26. **Şi au defăimat pământul cel dorit, n-au crezut cuvântul Lui; și au cârtit în sălașele sale, n-au ascultat glasul Domnului.**
- *Num. 11, 31** 27. * **Şi au rădicat mâna Sa asupra lor, ca să-i surpe pre ei în pustie,**
28. **Şi ca să surpe sămânța lor intru neamuri și să-i râsipească prin țări.**
29. **Şi au jertvit lui Velefegor, și au mâncat jertvele morților.**
30. **Şi L-**au întărâtat pre El intru izvodirile sale, și s-**au înmulțit intru dânsii cădearea.******
- *Num. 25, 7** 31. * **Şi au stătut Finees, și L-**au imblânzit, și au încetat bătaia.****
32. **Şi i s-**au socotit lui intru dreptate, în neam și în neam, până în veac.****
- *Num. 20, 10** 33. * **Şi L-**au măniat pre El la Apa Prigonirii și s-**au dosădit Moisi pentru dânsii, că au amărât Duhul Lui.******
34. **Şi au osăbit intru buzele sale, n-**au pierdut neamurile care au zis Domnul lor,****
35. **Şi s-**au amestecat întră păgâni, și au deprins lucrurile lor, și au slujit celor ciopliți ai lor, și li s-**au făcut lor spre sminteaală.******
36. **Şi au jertvit pre fiii săi și pre featele sale dracilor.**
37. **Şi au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor săi și al featelor, pre carii**
- au jertvit celor ciopliți ai lui Hanaan.
38. **Şi s-**au omorât pământul lor intru sănguri, și s-**au spurcat în faptele lor, și au curvit intru izvodirile lor.******
39. **Şi S-**au măniat cu iuțime Domnul asupra norodului Său, și au urât moștenirea Sa.****
40. **Şi i-**au dat pre dânsii în mânile vrăjmașilor, și i-**au stăpânit cei ce urâea pre ei.******
41. **Şi i-**au necăjit pre ei vrăjmașii lor, și s-**au împilat supt mânile lor, de multe ori i-**au izbăvit pre dânsii.********
42. **Iară ei L-**au amărât pre El intru sfatul lor, și s-**au împilat intru fărădelegile lor.******
43. **Şi au văzut Domnul când să necăjiia ei, când au auzit El rugăciunea lor.**
44. * **Şi S-**au adus aminte de aşazământul de leage al Său, și S-**au căit după multimea milii Sale.******
45. **Şi i-**au dat pre ei spre milostivire înaintea tuturor celor ce i-**au robit pre dânsii.******
46. **Mântuiaște-ne pre noi, Doamne Dumnezeul nostru, și ne adună din neamuri.**
47. **Ca să ne mărturism numelui Tău celui sfânt, ca să ne fălim intru lauda Ta.**
48. **Bine e cuvântat Domnul Dumnezelui lui Israil, din veac și până în veac; și va zice tot norodul: „Fie, fie!” Slava.**
- *2 Leage 30, 1**
- PSALM 106**
- Să Se laude Dumnezeu, Care pre cei ce-L chiamă pre Dânsul îi mântuiaște de rătăcirea drumurilor, de robie, de boală, de primejdii pre apă, adeca de toate primejdiiile, și cu bunătăți îi dăruiaște. Aliluia
1.  **ărturisiți-vă Domnului, că e bun, că în veac e mila Lui!**
2.  **Să zică cei mântuiți de la Domnul, pre carii au izbăvit din mâna vrăjmașului, și din țări i-**au adunat pre dânsii.****
3. **De la răsărituri și de la apusuri și de la miiazănoapte și de la mare.**
4. **Rătăcit-**au în pustie fără apă; calea cetății ceii de lăcuit n-**au aflat.******
5. **Flămânzind și însătând, sufletul lor intr-înșii să sfârșii.**
6. **Şi au strigat cătră Domnul, când să năcăjiia ei, și din nevoile lor i-**au izbăvit pre ei.****
7. **Şi i-**au povătuit pre ei la cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de lăcuit.****
8. **Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor.**
9. **Că au săturat suflet deșărt, și suflet flămând au umplut de bunătăți.**
10. **Pre cei ce sădea intru intunearec și în umbra morții, pre cei ferecați cu săracia și cu fier.**
11. **Că au amărât cuvintele lui Dumnezeu, și sfatul Celui Preainalt au întărâtat.**
12. **Şi s-**au împilat intru osteneale inimile lor, slăbit-**au și nu era cine să le ajute.******
13. **Şi au strigat cătră Domnul când să năcăjiia ei, și din nevoile lor i-**au măntuit pre dânsii.****

14. **Și i-au scos pre ei dintru întunearec și din umbra morții, și legăturile lor au rumpt.**
15. **Mărturisească-se Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor.**
16. **Că au sfărâmat porți de aramă și zăvoară de fier au frânt.**
17. **Sprijinitu-i-au pre ei din calea fără-delegii lor, că pentru fărădelegile lor s-au împilat.**
18. **Toată mâncarea au urât sufletul lor; și s-au apropiat până la porțile morții.**
19. **Și au strigat cătră Domnul, când să năcăjiia ei; și din nevoie lor i-au măntuit pre ei.**
20. **Trimis-au cuvântul Său și i-au vindecat pre ei și i-au scos din stricăciunile lor.**
21. **Mărturisească-să Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor.**
22. **Și să jărtvească Lui jârtvă de laudă și să vestească lucrurile Lui întru bucurie.**
23. **Cei ce să pogoaără la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape multe,**
24. **Aceia au văzut lucrurile Domnului și minunile Lui întru adânc.**
25. **Zis-au și au stătut duhul viforului și s-au înălțat valurile ei.**
26. **Să suie până la ceriuri și să pogoaără până la adâncuri; sufletul lor întru răotăți să topia.**
27. **Turburatu-s-au, clătitu-s-au ca cel ce să îmbată, și toată înțelepciunea lor s-au înghițit.**
28. **Și au strigat cătră Domnul când să năcăjiia ei, și din nevoie lor i-au scos pre dânsii.**
29. **Și au poruncit viforului, și au stătut întru liniște și au încetat valurile ei.**
30. **Și s-au veselit, căci s-au alinat; și i-au povățuit pre dânsii la limanul voii Lui.**
31. **Mărturisească-să Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor!**
32. **Să-L înalță pre Dânsul întru adunarea norodului și în scaonul bătrânilor să-L laude pre El.**
33. **Pus-au râurile întru pustie, și curgerile apelor întru seate.**
34. **Pământul cel roditoriu întru sărătură, de răutatea celor ce lăcuesc pre dânsul.**
35. **Pus-au pustiul întru iazer de apă, și pământul cel fără de apă întru curgeri de ape.**
36. **Și a lăcui acolo au făcut pre cei flămânci; și au aşazat cetăți de lăcuit.**
37. **Și au sămânătat țarine, și au răsădit vii, și au făcut rod de sămânță.**
38. **Și i-au blagoslovit pre ei, și s-au înmulțit foarte; și dobitoacele lor nu le-au împuținat.**
39. **Și s-au împuținat și s-au dosădit de năcazul realelor și de dureare.**
40. **Vărsatu-s-au urgisire preste boiarii lor, și i-au făcut pre ei să rătăcească întru neumblată, și nu în cale.**
41. **Și au ajutat săracului din sărăcie, și au pus pre ei ca pre niște oi de moștenire.**

42. * Vedea-vor dreptii și să vor veseli; și toată fărădeleagea își va astupa gura sa.
43. Cine e înțelept și va păzi aceastea și va priceape milele Domnului. Slavă.

*Iov
22, 19

PSALM 107

Besearica să roagă lui Dumnezeu să-i fie într-ajutoriu împotriva moaviteanilor, palestinilor și a idumeilor (adecă, a mahometanilor). Psalmul e prorocesc.

Cântarea psalmului lui David

1.  **ata e inima mea, Dumnezeule, gata e inima mea, cânta-voiu și voiu lăuda întru mărire mea.**
Deșteaptă-te, mărire mea, deșteaptă-te, psaltire și alăută; deștepta-mă-voiu dimineață.
2. **3. Mărturisi-mă-voiu Tie întru noroade, Doamne, cânta-voiu Tie întru neamuri.**
4. Că mare e deasupra ceriurilor mila Ta, și până la nori adevărul Tău.
5. **Înalță-te preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pământul mărire Ta, pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi.**
6. Măntuiaște cu dreapta Ta și mă auzi! Dumnezeu au grăit întru sfântul Său:
7. „**Înălță-Mă-voiu și voiu împărți Sichima, și Valea Lăcașurilor voiu măsura.**
8. **Al Mieu easte Galaad, și al Mieu easte Manasi, și Efrem, sprijinirea capului Mieu.**
9. **Iuda, împăratul Mieu, Moav, căldarea nădejdii Meale.**
10. **Spre Idumeea voiu pune încălțămîntea Mea, Mie cei de al neam s-au supus”.**
11. **Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povățui până la Idumeea?**
12. **Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pre noi? Și au nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre?**
13. **Dă-ne noao ajutoriu din necaz, și deșartă e măntuirea omului.**
14. **Întru Dumnezeu vom face puteare, și El va urgisi pre vrăjmașii noștri.**

PSALM 108

Hristos Iudii, vânzătoriului, și celor lații voitorii de rău vreadnice pedeapse le pofteaște, iară Șie măntuindă.

Întru sfârșit, psalmul lui David

1.  **umnezeule, lauda mea să nu o tacă, că gura păcătosului și gura vicleanului asupra mea s-au deschis.**
Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană și cu cuvinte de urâciune m-au încungurat, și s-au luptat cu mine în zădar.
2. **3. În loc ca să mă iubească, mă clevetiia, iară eu mă rugam.**
4. **Și au pus împotriva mea reale, în loc de bune, și urâciune, în locul iubirii meale.**
5. **Pune preste dânsul pre cel păcătos și diavolul să stea de-a dreapta lui.**
6. **Când să va judeca el, să iasă osândit. Și rugăciunea lui să se facă întru păcat.**
7. **Fie zilele lui puține, și episcopia lui să o ia altul.**
8. **Să-i fie feciorii lui săraci și muiarea**

PSALTIREA

lui văduvă.

9. Mișcându-să să se mute fiili lui și să ceară; să se scoată din curțile casii lor.

10. Să scurme datornicul toate câte sănt ale lui și să jafuiască streinii ostenealele lui.

11. Să nu-i fie lui sprijinitoriu, nici să fie milostivitoriu spre săracii lui.

12. Să fie feciorii lui întru pierzare; întru un neam să se stângă numele lui.

13. Pomenească-să fărădeleagea părinților lui înaintea Domnului, și păcatul maiciei lui să nu să steargă.

14. Să fie înaintea Domnului pururea și să piară din pământ pomenirea lor, pentru că nu s-au adus aminte a face milă.

15. Si au gonit pre omul cel sărac și mișal și umilit la inimă, ca să-l omoară.

16. Si au iubit blăstămul și va veni lui; și n-au voit blagoslovenia, și să va depărta de la dânsul.

17. Si s-au îmbrăcat cu blăstămul ca cu o haină, și au intrat ca apa în mațele lui și ca unul de lemn în oasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină cu carea să îmbracă și ca un brâu cu carele pururea să încinge.

19. Aceasta este lucrul celor ce mă clevetesc pre mine la Domnul și a celor ce grăiesc reale asupra sufletului meu.

20. Si Tu, Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele Tău, că bună este mila Ta.

21. Izbăveaște-mă, că sărac și mișal sănt eu, și inima mea s-au turburat înlăuntrul meu.

22. Că umbra când să abate ea m-am luat în laturi, scuturatu-m-am ca lăcustele.

23. Genunchele meale au slăbit de post, și carnea mea s-au schimbat pentru unul de lemn.

24. Si eu m-am făcut ocară lor, văzutu-m-au, clătitu-mă cu capetele sale.

25. Ajută-mi mie, Doamne Dumnezeul meu, și mă mantuiaște după mila Ta.

26. Si să cunoască că mâna Ta este aceasta; și Tu, Doamne, o ai făcut pre dânsa.

27. Blăstăma-vor ei și Tu vei blagoslovi; cei ce să scoală asupra mea să se rușineaze, iar sluga Ta să va veseli.

28. Îmbrace-să cei ce mă clevetesc pre mine în ocară și să se învălească ca cu un văjmânt cu rușinea sa.

29. Mărturisi-mă-voiu Domnului foarte cu gura mea; și în mijlocul multora voiă lăuda pre El.

30. Că au stătut de-a dreapta săracului, ca să mantuiască de cei ce gonesc sufletul meu. Slava.

PSALM 109

Cum că Hristos va ședea de-a dreapta Tatălui, începând împărăția de la Iudeea; și în veac va preoți după rânduiala lui Melhisedec, și învingând, toată lumea va stăpâni.

*Mat.
22, 44

1 Cor.
15, 25

*Evrei
1, 13

10, 13

Cat. 16. Psalmul lui David

1.  is-ău Domnul Domnului meu:*

„Săzi de-a dreapta Mea,

2.*  Până ce voi pune pre vrăjmașii Tăi asternut picioarelor Tale”.

3. Toiagul puterii va trimite Tie Domnul

din Sion: „Si vei birui în mijlocul vrăjmașilor Tăi!”

4. Cu Tine easte începătura în zioa puterii Tale, întru strălucirile sfinților Tăi; din pântece mai nainte de luceafăr Te-am născut.

5. Juratu-S-ău Domnul și nu-I va părea rău:*

*Evrei
5, 6
7, 17

„Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec”.

6. Domnul easte de-a dreapta Ta; sfărâmat-ău

în zioa mâniei Sale împărați.

7. Judeca-va întru neamuri, plini-va căderile,

zdrobi-va capete pre pământ ale multora.

8. Din părău în cale va bea, pentru aceasta va

înălța capul.

PSALM 110

Laudă pre Domnul, care atâtea faceri de bine au dăruit besearicii. Aliluia.

1.  arturisi-mă-voiu Tie, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepti și în adunare.

2. Mari sănt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile Lui.

3. Mărturisire și mare cuviință easte lucrul Lui; și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.

4. Pomenire au făcut minunilor Sale, milostivul și înduratul, Domnul; hrana au dat celor ce să tem de Dânsul.

5. Aduce-Ş-va aminte în veac de aşăzământul de leage al Său; tării lucrurilor Sale o au vestit norodului Său.

6. Ca să le dea lor moștenirea neamurilor; lucrurile măinilor Lui, adevărul și judecata.

7. Credincioase sănt toate poruncile Lui, întărite în veacul veacului, făcute întru adevăr și dreptate.

8. Izbăvire au trimis norodului Său; poruncit-ău în veac aşăzământul de leage al Său.

9. Sfânt și înfricoșat e numele Lui;* începătura înțelepciunii e frica Domnului.

*Pild.
1, 7

10. Si înțeleagere bună easte tuturor celor ce o fac pre dânsa; lauda Lui rămâne în veacul veacului.

[10]
Sirah
1, 17

PSALM 111

Credincioșii și făcătorii de bine sănt fericiți, iar păcătoșii vor peri.

Psalmul lui David, înțeleagerea lui Agheu și a Zahariei

1.  ericit bărbatul carele să teame de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.

2. Puternică pre pământ va fi să-mânța lui, neamul dreptilor să va blagoslovi.

3. Mărire și bogătie în casa lui, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Răsărit-ău întru intunearec lumină dreptilor, Cel milostiv și îndurat și drept.

5. Bun e bărbatul carele să îndură și împrumutează; tocmi-ș-va cuvintele sale la judecată, că în veac nu să va clăti.

6. Întru pomenire veacnică va fi dreptul, de auzul rău nu să va teame.

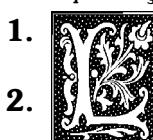
7. Gata e inima lui a nădăjdui întru Domnul; întăritu-s-ău inima lui, nu să va teame până ce va privi asupra vrăjmașilor săi.

8. Răsipit-au, dat-au săracilor; dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

9. Cornul lui să va înălța întru mărire, păcătosul va vedea și să va mânia; cu dinții săi va scârșni și să va topi; pofta păcătosului va peri. Slava.

ALILUIIA, pentru norodul cel nou, 112

Să Se laude Domnul, Care dintru ceale înalte spre ceale smerite priveaște.



ăudați, tineri, pre Domnul, lăudați numele Domnului!



Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac!

*Mala. 1, 11 **3.* De la răsăriturile soarelui, până la apusuri, lăudat e numele Domnului!**

4. Înalt e preste toate neamurile Domnul, preste ceriuri e mărarea Lui!

5. Cine e ca Domnul Dumnezeul nostru, Cel ce lăcuiaște întru ceale înalte și spre ceale smerite priveaște, în ceriu și pre pământ?

6. Cel ce scoală de la pământ pre sărac și din gunoiu rădică pre cel mișăl.

7. Ca să-l așeaze pre El cu boiarii, cu boiarii norodului Său, Cel ce face a lăcui cea stearpă în casă, maica ce să veselească de feciori.

ALILUIIA 113

Iarăși pomeneaște minunile lui Dumnezeu, scoaterea lui Israel din Egipt. Apoi îl roagă pre Dânsul ca pre Sine să Se măreasă, pentru că dumnezeii altor neamuri sănt chipuri deșearse, iară El easte în tot fealiul ajutoriu credincioșilor. La jidovi să împărteaște în doao. (Ieșire 13, 3)



ntru ieșirea lui Israel din Egipt, a casii lui Iacob din norod varvar.



Făcutu-s-au Iudeea sfîntirea lui, Israel, stăpânirea lui.

3. Marea au văzut și au fugit; Iordanul s-au întors înapoi.

4. Munții au săltat ca berbecii, și dealurile ca mieii oilor.

5. Ce-ți easte ție, mare, că ai fugit? Și tu, Iordan, că te-ai întors înapoi?

6. Munți, că ați săltat ca berbecii, și dealuri ca mieii oilor?

7. De fața Domnului s-au clătit pământul, de fața Dumnezeului lui Iacob.

8. Acelui ce au întors piatra în iazere de apă, și cea vârtoasă în izvoară de ape.

9. Nu noao, Doamne, nu noao, ci numelui Tău dă mărire.

10. Pentru mila Ta și adevărul Tău, ca nu cândva să zică neamurile: „Unde easte Dumnezeul lor?”

11. Iară Dumnezeul nostru în ceriu și pre pământ; toate câte au vrut au făcut.

12. Idolii păgânilor, argint și aur, lucruri de mâini omenești.

*Jos 134, 31 **13.* Gură au, și nu vor grăi; ochi au, și nu vor vedea; urechi au, și nu vor auzi; nări au, și Înțele. nu vor mirosi.**

15, 16 **14. Mâini au, și nu vor pipăi; picioare**

au, și nu vor umbla; nu vor glăsui cu gâtlejul lor.

15. Aseamenea lor să fie cei ce fac pre ei, și toți cei ce nădăduiesc spre dânsii.

16. Casa lui Israil au nădăduit spre Domnul; ajutoriul și scutitorul lor este.

17. Casa lui Aaron au nădăduit spre Domnul; ajutoriul și scutitorul lor este.

18. Cei ce să tem de Domnul au nădăduit spre Domnul; ajutoriul și scutitorul lor este.

19. Domnul pomenindu-ne pre noi, ne-au blagoslovit.

20. Blagoslovit-au casa lui Israil, blagoslovit-au casa lui Aaron.

21. Blagoslovit-au pre cei ce să tem de Domnul, pre cei mici cu cei mari.

22. Adaogă Domnul spre voi, spre voi și spre fiili voștri!

23. Blagosloviți sănăteți voi Domnului, Celui ce au făcut ceriul și pământul.

24. Cieriul ceriului, Domnului; iară pământul l-au dat fiilor oamenilor.

25.* Nu cei morți Te vor lăuda, Doamne, și toți cei ce să pogoară în iad.

26. Ci noi, cei vii, bine vom cuvânta pre Domnul, de acum și până în veac.

*Varu.

2, 17

ALILUIIA 114

Să roagă și mulțumeaște pentru că din mare primejdie s-au mândruit. Să cuvine lui Hristos.



ubit-am, că va auzi Domnul glasul rugii meale.



Că au plecat ureachii Sa mie, și în zilele meale îl voi chema.

3. Cuprinsu-m-au durerile morții, primejdiiile iadului m-au aflat.

4. Năcaz și dureare am aflat, și numele Domnului am chemat.

5. O, Doamne, izbăveaște sufletul meu; milostiv e Domnul și drept, și Dumnezeul nostru miluaște.

6. Cel ce păzeaște pre prunci, Domnul, smeritul-m-am și m-au mândruit.

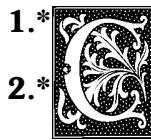
7. Întoarce-te, sufletul meu, la odihna ta; că Domnul bine au făcut ție.

8. Că au scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrămi și picioarele meale din aluncare.

9. Bine voiu plăcea înaintea Domnului în laturea celor vii. Slava.

ALILUIIA 115

Mearge mulțamind lui Dumnezeu, Care l-au mândruit. Pentru că acest psalm la jidovi e partea celui din sus.



rezut-am, pentru aceaea am grăbit. Iar eu m-am smerit foarte.

Și eu am zis întru uimirea mea:

„Tot omul e mincinos”.

*2 Cor. 4, 13

*Roma. 3, 4

3. Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate care mi-au dat mie?

4. Păharul măntuirii voiu lăua, și numele Domnului voiu chama.

5. Rugăciunile meale Domnului voiu da, în-

PSALTIREA

intea a tot norodului Lui, scumpă e înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.

6. O, Doamne, eu, sluga Ta; eu, sluga Ta și fiul slujnicii Tale.

7. Rumpt-ai legăturile meale; Tie voi jertvi jertvă de laudă și întru numele Domnului voiu chema.

8. Rugăciunile meale Domnului voi da, înaintea a tot norodului Lui, în curțile Casii Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

ALILUIIA 116

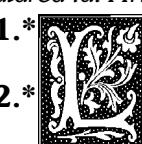
Îndeamnă toate neamurile a lăuda pre Dumnezeu pentru arătarea lui Hristos. Rom. 15.

*Roma.

15, 11

*Ioan

12, 34



1.* **ăudați pre Domnul, toate neamurile, lăudați pre El toate noroadele. Că s-au întărit mila Lui preste noi, și adevărul Domnului rămâne în veac.**

ALILUIIA 117

Mulțameaște besearica, pentru că dintr-atâtea primejdii măntuință și pre Hristos au dobândit.

Mat. 14 și 22



1. sărturisiți-vă Domnului, că e bun; că în veac e mila Lui!

2. Zică, dar, casa lui Israil, că e bun, că în veac e mila Lui!

3. Zică casa lui Aaron, că e bun, că în veac e mila Lui!

4. Zică toți cei ce să tem de Domnul, că e bun, că în veac e mila Lui!

5. Din năcaz am chemat pre Domnul și m-am auzit întru desfătare.

6. Domnul easte mie ajutoriu și nu mă voi teame ce-mi va face mie omul.

7.* Domnul easte mie ajutoriu și eu voi privi asupra vrăjmașilor miei.

8. Bine e a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre om.

9. Bine e a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre boiai.

10. Toate neamurile m-au încunjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pre ei.

11. Încunjurând m-au încunjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pre ei.

12. Încunjuratu-m-au ca albinele fagurul, și s-au aprins ca focul în spini, și întru numele Domnului i-am biruit pre ei.

13. Împins fiind, m-am povârnit să caz, și Domnul m-au sprijinit.

14.* Tăriia mea și lauda mea e Domnul, și s-au făcut mie spre măntuire.

15. Glas de bucurie și de măntuire în corturile dreptilor.

16. Dreapta Domnului au făcut puteare, dreapta Domnului m-au înălțat, dreapta Domnului au făcut puteare.

17. Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

18. Certând m-am certat Domnul, și morții nu m-au dat.

19. Deșchideți mie porțile dreptății, și întrând într-insele mă voi mărturisi Domnului;

aceasta e poarta Domnului, dreptii vor intra într-însa.

20. Mărturisi-mă-voiu Tie, că m-am auzit și Te-ai făcut mie spre măntuire.

21.* Piiatra, carea nu o au socotit ziditorii, aceasta s-au făcut în capul unghiului. *Isaiia 28, 16

22. De la Domnul s-au făcut aceasta, și easte minunată întru ochii noștri. Mateiu 21, 42

23. Aceasta easte zioa carea o au făcut Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa. Luca 20, 17

24. O, Doamne, măntuaște! O, Doamne, sporeaște! Bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!

25. Blagoslovit-am pre voi din Casa Domnului, Dumnezeu e Domnul și S-au arătat noao. 1 Petr. 9, 33

26. Tocmiți sărbătoare întru ceale frumoase, până la cornurile oltariului. 2, 7

27. Dumnezeul meu ești Tu, și mă voi mărturisi Tie; Domnul meu ești Tu, și Te voiu înălța.

28. Mărturisi-mă-voiu Tie, că m-am auzit și Te-ai făcut mie spre măntuire.

29. Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, că în veac e mila Lui! Slava.

ALILUIIA 118

Laudă leagea, cuvântul și poruncile lui Dumnezeu, pofteaște și să roagă ca întru iubirea și păzirea acestora să se tie.

Cat. 17

1. ericiți cei fără prihană în cale, carii umblă în leagea Domnului.

2. Fericiți cei ce cearcă mărturiile Lui, cu toată inima vor căuta pre Dânsul.

3. Că nu cei ce lucrează fărădelege în cale Lui au umblat.

4. Tu ai poruncit poruncile Tale ca să le păzească foarte.

5. O, de s-ar îndrepta căile meale, să păzească îndreptările Tale!

6. Atuncea nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale.

7. Mărturisi-mă-voiu Tie întru îndreptarea inimii, ca să mă învăț judecățile dreptății Tale.

8. Îndreptările Tale voi căuta, nu mă părăsi până în sfârșit.

9. Întru ce-s va îndrepta Tânărul calea sa? Când va căzi cuvintele Tale.

10. Cu toată inima mea Te-am căutat pre Tine, să nu mă leapezi de la poruncile Tale.

11. Întru inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Tie.

12. Bine ești cuvântat, Doamne, învăță-mă îndreptările Tale.

13. Cu buzele meale am vestit toate judecățile gurii Tale.

14. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca întru toată bogăția.

15. Întru poruncile Tale mă voi deprinde și voi cunoaște căile Tale.

16. Întru îndreptările Tale voi căuta, nu voi căuta cuvintele Tale.

17. Răsplăteaște robului Tău, viiază-mă și voi căzi cuvintele Tale.

18. Descopere ochii miei și voi cunoaște

*Evrei

13, 6

*Ieșire

15, 2

minunile din leagea Ta.

19. Nemearnic sănt eu pre pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.
20. Iubit-ai sufletul mieu, ca să dorească de judecătile Tale în toată vreamea.
21. Certat-ai pre cei mândri; blăstămați cei ce să abat de la poruncile Tale.
22. Ia de la mine ocara și defăimarea, că mărturiile Tale am căutat.
23. Pentru că au săzut boiarii și asupra mea clevetia, iară robul tău să învăță îndreptările Tale.
24. Că mărturiile Tale cugetarea mea easte, și sfaturile meale îndreptările Tale.
25. Lipit-s-au de pământ sufletul mieu; viiază-mă după cuvântul Tău.
26. Căile meale le-am mărturisit și m-ai auzit; învăță-mă îndreptările Tale.
27. Calea îndreptărilor Tale fă să o înțeleg, și mă voi deprinde întru minunile Tale.
28. Dormitat-ai sufletul mieu de trândăvie; întărește-mă întru cuvintele Tale.
29. Calea nedreptății depărtează-o de la mine, și cu leagea Ta mă miluiasă.
30. Calea adevărului am ales, și judecătile Tale n-am uitat.
31. Lipit-m-am de mărturiile Tale, Doamne, nu mă rușina.
32. Pre calea poruncilor Tale am alergat; când ai desfătat inima mea.
33. Leage pune mie, Doamne, în calea îndreptărilor Tale, și o voi căuta pre dânsa totdeauna.
34. Înțelepțeaște-mă și voi căuta leagea Ta; și o voi păzi pre ea cu toată inima mea.
35. Povățuaște-mă în cărarea poruncilor Tale, că aceaea am voit.
36. Pleacă inima mea la mărturiile Tale, și nu la lăcomie.
37. Întoarce ochii miei, să nu vază deșertăciune; în calea Ta mă viiază.
38. Pune robului Tău cuvântul Tău întru frica Ta.
39. Ștearge ocara mea carea am prepus, că judecătile Tale sănt bune.
40. Iată, am dorit de poruncile Tale, întru dreptatea Ta mă viiază.
41. Și să vie preste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta după cuvântul Tău.
42. Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărasc, că am nădăjduit întru cuvintele Tale.
43. Și să nu iai din gura mea cuvântul adevărului până în sfîrșit, că întru judecătile Tale am nădăjduit.
44. Și voi păzi leagea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.
45. Și am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.
46. Și am grăit întru mărturiile Tale înaintea împăraților și nu m-am rușinat.
47. Și am cugetat la poruncile Tale, care am iubit foarte.
48. Și am rădicat mâinile meale spre poruncile Tale, care le-am iubit, și m-am

deprins întru îndreptările Tale.

49. Pomeneaște cuvintele Tale robului Tău, de care mi-ai dat nădeajde.
50. Aceasta m-au măngăiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-au viat.
51. Cei mândri au făcut călcare de leage foarte; iară de la leagea Ta nu m-am abătut.
52. Adusu-mi-am aminte de judecătile Tale ceale din veac, Doamne, și m-am măngăiat.
53. Măhnire m-au cuprins despre cei păcătoși, carii părăsesc leagea Ta.
54. Lăudate era de mine îndreptările Tale, în locul nemerniciei meale.
55. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele Tău, Doamne, și am păzit leagea Ta.
56. Aceasta s-au făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.
57. Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc leagea Ta.
58. Rugatu-m-am feații Tale cu toată inima mea; miluaște-mă după cuvântul Tău.
59. Cugetat-am la căile Tale, și am întors picioarele meale la mărturiile Tale.
60. Gătitu-m-am și nu m-am turburat a păzi poruncile Tale.
61. Funile păcătoșilor s-au infășurat împrejurul mieu și leagea Ta n-am uitat.
62. În miezul nopții m-am sculat să mă mărturisesc Tie, spre judecătile dreptății Tale.
63. Părtaş sănt eu tuturor celor ce să tem de Tine și celor ce păzesc poruncile Tale.
64. De mila Ta, Doamne, e plin pământul; îndreptările Tale mă învață.
65. Bunătate ai făcut cu robul tău, Doamne, după cuvântul Tău.
66. Bunătate și învățătură și cunoștință mă învață; că poruncile Tale am crezut.
67. Mai nainte de ce m-am smerit, eu am greșit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.
68. Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta mă învață îndreptările Tale.
69. Înmulțit-s-au asupra mea nedreptatea mândrilor; iară eu cu toată inima voi cerca poruncile Tale.
70. Încheagă-s-au ca laptele inima lor; iară eu la leagea Ta am cugetat.
71. Bine e mie că m-ai smerit, ca să mă învăț îndreptările Tale.
72. Bună e mie leagea gurii Tale, mai vârtos decât mii de aur și de argint. Slavă.

Starea 1

73.  âinile Tale m-au făcut și m-au zidit; înțelepțeaște-mă și mă voi învăță poruncile Tale.
74. Cei ce să tem de Tine mă vor vedea și să vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăjduit.
75. Cunoscut-am, Doamne, că dreapte sănt judecătile Tale și întru adevăr m-ai smerit.
76. Facă-se, dar, mila Ta, ca să mă măngâie, după cuvântul Tău, robului Tău.
77. Să-mi vie mie îndurările Tale și voi

PSALTIREA

- fi viu; că leagea Ta cugetarea mea easte.
78. Să se rușineaze cei mândri, că cu nedreptate au făcut fărădeleage asupra mea; iară eu mă voi învăța întru poruncile Tale.
79. Să mă întoarcă pre mine cei ce să tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale.
80. Fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez.
81. Stânge-să spre mântuirea Ta sufletul meu; întru cuvintele Tale am nădăjduit.
82. Sfârșitul-să ochii mei întru cuvântul Tău, zicând: „Când mă vei mângăia?”
83. Că m-am făcut ca un foale în brumă; îndreptările Tale nu le-am uitat.
84. Câte sânt zilele robului Tău? Când vei face mie judecată de cătră cei ce mă gonesc?
85. Spusu-mi-au mie călcătorii de leage bârfeale; ci nu sânt ca leagea Ta, Doamne.
86. Toate poruncile Tale sânt adevărul; fără dreptate m-au gonit, ajută-mi.
87. Puțin nu m-au sfârșit pre mine pre pământ, iară eu n-am părăsit poruncile Tale.
88. După mila Ta viază-mă, și voi păzi mărturiile gurii Tale.
89. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în ceriu.
90. În neam și în neam, adevărul Tău; întemeiat-ai pământul și rămâne.
91. Cu rânduiala Ta rămâne zioa; că toate sânt slujitoare Tie.
92. Că de n-ar fi fost leagea Ta gândirea mea, atuncea aş fi perit întru smereniia mea.
93. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însăle m-ai înviiat.

Starea 2

94.  I Tău sânt eu, mântuaște-mă, că îndreptările Tale am căutat.
95. Pre mine m-au așteptat păcătoșii să mă piiarză; mărturiile Tale am cunoscut.
96. A tot sfârșitul am văzut sfârșit, desfătată e porunca Ta foarte.
97. Cât am iubit leagea Ta, Doamne, toată zioa gândirea mea easte.
98. Mai mult decât pre vrăjmașii miei m-ai înțelepțit cu porunca Ta, că în veac a mea easte.
99. Mai mult decât toți cei ce mă învăță am înțeles; că mărturiile Tale gândirea mea easte.
100. Mai mult decât cei bâtrâni am priceput; că poruncile Tale am căutat.
101. Despre toată calea rea am oprit picioarele meale; ca să păzasc cuvintele Tale.
102. De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus leage mie.
103. Cât sânt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât miiarea gurii meale.
104. Din poruncile Tale am cunoscut, pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.
105. Făclie picioarelor meale e leagea Ta, și lumină cărărilor meale.
106. Juratu-m-am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății Tale.
107. Smeritu-m-am până în sfârșit, Doamne, viază-mă după cuvântul Tău.
108. Ceale de bunăvoie ale gurii meale bine le

voiaște, Doamne, și judecățile Tale mă învață.

109. Sufletul meu în mâinile Tale e pururea, și leagea Ta n-am uitat.
110. Pus-au păcătoșii cursă mie, și de la poruncile Tale n-am rătăcit.
111. Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii meale sânt.
112. Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările Tale în veac, pentru răsplătire.
113. Pre călcătorii de leage am urât, și leagea Ta am iubit.
114. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu; întru cuvintele Tale am nădăjduit.
115. Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți, și voi cerca poruncile Dumnezeului meu.
116. Apără-mă după cuvântul Tău și mă viază, și nu mă rușina pre mine de la așteptarea mea.
117. Ajută-mi și mă voi mândri și voi cugeta întru îndreptările Tale pururea.
118. Defăimati pre toți cei ce să depărtează de la îndreptările Tale, că nedrept easte gândul lor.
119. Călcători de leage am socotit pre toți păcătoșii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale.
120. Pătrunde cu frica Ta cărnurile meale, că de judecățile Tale m-am temut.
121. Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pre mine celor ce-mi fac strâmbătate.
122. Priimeaște pre robul Tău întru bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.
123. Ochii mei s-au stins spre mântuirea Ta și spre cuvântul dreptății Tale.
124. Fă cu robul Tău după mila Ta, și întru îndreptările Tale mă învață.
125. Robul Tău sânt eu, înțelepțeaște-mă și voi cunoaște mărturiile Tale.
126. Vreamea e a face Domnului; stricat-au leagea Ta.
127. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul și topaziia.
128. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat; toată calea nedreaptă am urât.
129. Minunate-să mărturiile Tale; pentru aceasta le-au cercat pre eale sufletul meu.
130. Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțeaște pre prunci.
131. Gura mea am deșchis și am tras duh; că de poruncile Tale am dorit. Slava.
- Starea 3**
132.  aută spre mine și mă miluaște, după judecata celor ce iubesc numele Tău.
133. Pașii miei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească toată fărădeleagea.
134. Izbăveaște-mă de clevetirea oamenilor; și voi păzi poruncile Tale.
135. Fața Ta arată-o preste robul Tău; și mă învață îndreptările Tale.
136. Izvoră de apă au izvorât ochii miei,

pentru că n-am păzit leagea Ta.

137. Drept ești, Doamne, și dreapte sănt judecătile Tale.

138. Poruncit-ai dreptatea a fi mărturiile Tale și adevărul foarte.

139. Topitu-m-au răvnirea Ta, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii miei.

140. Cu foc lămurit e cuvântul Tău foarte, și robul Tău l-au iubit pre el.

141. Mai tinăr sănt eu și defăimat, îndreptările Tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea Ta e dreptate în veac, și leagea Ta adevărul.

143. Necazuri și nevoi m-au aflat, poruncile Tale sănt gândirea mea.

144. Dreptate sănt mărturiile Tale în veac; înțelepțeaște-mă și voi fi viu.

145. Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne, îndreptările Tale voi căuta!

146. Strigat-am cătră Tine: Mântuiaste-mă și voi păzi mărturiile Tale!

147. Apucat-am înainte fără de vreame și am strigat, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

148. Întimpinat-au ochii miei cătră dimineață; ca să cuget la cuvintele Tale.

149. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viiază.

150. Apropiatu-s-au cei ce mă ghoniia fără de leage; și de la leagea Ta s-au depărtat.

151. Aproape ești Tu, Doamne, și toate căile Tale adevărul.

152. Din început am cunoscut dintru mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pre eale.

153. Vezi smerenia mea și mă scoate; că leagea Ta n-am uitat.

154. Judecă judecata mea și mă izbăveaște; pentru cuvântul Tău mă viiază.

155. Departe e de la păcătoși mântuirea; că îndreptările Tale n-au căutat.

156. Îndurările Tale multe sănt, Doamne; după judecata Ta mă viiază.

157. Mulți sănt cei ce mă gonesc și mă năcăjăsc; de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

158. Văzut-am pre cei neînțelegători și mă topiam; că cuvintele Tale nu le-au păzit.

159. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, întru mila Ta mă viiază.

160. Începătura cuvintelor Tale e adevărul; și în veac, toate judecătile dreptății Tale.

161. Boiarii m-au gonit în zădar și de cuvintele Tale s-au înfricoșat inima mea.

162. Bucura-mă-voiu eu de cuvintele Tale, ca cel ce află dobânzi multe.

163. Nedreptatea am urât și m-am scârbit, iară leagea Ta am iubit.

164. De șapte ori în zi Te-am lăudat pentru judecătile dreptății Tale.

165. Pace e multă celor ce iubesc leagea Ta, și nu easte lor smintea.

166. Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.

167. Păzit-ai sufletul meu mărturiile Tale și le-ai iubit foarte.

168. Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale; că toate căile meale înaintea Ta sănt, Doamne.

169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțeaște.

170. Să între rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăveaște.

171. Răspunde-vor buzele meale laudă, când mă vei învăța îndreptările Tale.

172. Spune-va limba mea cuvintele Tale; că toate poruncile Tale sănt dreptatea.

173. Fie mila Ta să mă mântuiască; că poruncile Tale am voit.

174. Dorit-am de mântuirea Ta, Doamne, și leagea Ta cugetarea mea easte.

175. Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda; și judecătile Tale vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pre robul Tău, că poruncile Tale n-am uitat. Slavă.

CÂNTAREA TREAPTELOR 119

Ceare besearica să se mântuiască de blăstămători și de tedareani, adeca de mahometani, de la Tedar, feciorul lui Israil, întră carii lăcuiaște. Această cântare e prorocească, precum și ceale ce urmează, care să numesc A treaptelor.

Cat. 18

1.  ătră Domnul, când m-am năcăjit, am strigat și m-au auzit.

2. Doamne, izbăveaște sufletul meu de buzele nedreapte și de limba vicleană.

3. Ce să va da Tie și ce să va adaoge Tie spre limba vicleană?

4. Săgețile Celui puternic sănt ascuțite cu cărbuni pus[t]nicești.

5. Vai, mie, că nemernicia mea s-au îndelungat, sălășluitu-m-am cu sălașurile lui Chidar, mult au nemernicit sufletul meu.

6. Cu cei ce urâea pacea eram făcătoriu de pace, când grăiam lor, să lupta cu mine în zădar.

CÂNTAREA TREAPTELOR 120

Besearica în tot locul e fără primejdie, pentru că pre Domnul are păzitoriu.

1.  idicat-am ochii miei la munți, de unde va veni ajutoriul meu.

2.* Ajutoriul meu de la Domnul, Cel ce au făcut ceriul și pământul. *2 Para. 20, 17

3. Să nu dai întru clătire piciorul Tău; nici să dormiteaze Cel ce te păzeaște.

4. Iată, nu va dormita, nici va adormi Cel ce păzeaște pre Israil; Domnul te va păзи.

5. Domnul e acoperemânt ție, preste mâna ta cea dreaptă.

6. Zioa soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi pre tine de tot răul; păzi-va sufletul tău Domnul.

8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

CÂNTAREA TREAPTELOR 121

Pre besearică o laudă pentru unire, evlavie și dreptate, și aceia bine îi pofteaște.

PSALTIREA

1.  eselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: „În Casa Domnului vom merge!”
2. Stând era picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime, Ierusalimul cel ce să zideaște ca o cetate, a căruia împărtășirea lui e dimpreună.
3. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, mărturia lui Israîl.
4. Ca să se mărturisească numelui Domnului.
5. Că acolo au șezut scaunele la judecată; scaunele asupra casii lui David.
6. Întrebați, dară, ceale ce-s spre pacea Ierusalimului; și îndestularea celor ce te iubesc pre tine.
7. Fie pace întru putearea ta și îndestulare întru zidurile turnului tău.
8. Pentru frații miei și pentru vecinii miei am grăit adeca pace de tine.
9. Pentru Casa Domnului Dumnezeului nostru, am căutat ceale bune ţie.

CÂNTAREA TREAPTELOR 122

Să roagă besearica împotriva clevetirilor celor necredincioși.

1.  ătră Tine am rădicat ochii miei,
Cela ce lăcuiești în ceriu.
2. Iată, precum sănt ochii slugilor
în mâinile stăpânitor săi.
3. Precum sănt ochii slujnicii în mâinile stăpâne sale, aşa ochii noștri cătră Domnul Dumnezeul nostru, până ce să va milostivi spre noi.
4. Miluaște-ne pre noi, Doamne, miluaște-ne,
că prea mult ne-am umplut de hulă.
5. Prea mult s-au umplut sufletul nostru; ocară celor ce sănt întru îndestulare și hulă celor mândri.

CÂNTAREA TREAPTELOR 123

Mulțumeaște besearica că de primejdia peririi s-au măntuit.

1.  e n-ar fi că Domnul era întru noi,
zică adeca Israîl.
2. De n-ar fi că Domnul era întru noi, când s-au rădicat oamenii asupra noastră, iată, de vii ne-ar fi înghițit pre noi când s-au iuțit mâniia Lui preste noi.
3. Iată, apa ne-ar fi înecat pre noi.
4. Părău au trecut sufletul nostru, iată, au trecut sufletul nostru apa cea fără stare.
5. Bine e cuvântat Domnul, Carele nu ne-au dat pre noi spre vânarea dinților lor.
6. Sufletul nostru ca o pasare s-au izbăvit din cursa vânătorilor.
7. Cursa s-au sfărâmat și noi ne-am izbăvit.
8. Ajutoriul nostru este întru numele Domnului, Celui ce au făcut ceriul și pământul. Sla[vă].

CÂNTAREA TREAPTELOR 124

Cum că besearica și cetățeanii ei sănt fără de primejdie, iar cei necredincioși vor peri.

1.  ei ce nădăduiesc întru Domnul,
ca muntele Sionului: nu să va clăti
în veac cel ce lăcuiaște în Ierusalim.
2. Munți împrejurul lui, și Domnul împrejurul norodului Său, de acum și până în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toagul păcătoșilor preste soartea dreptilor; ca să nu-și tinză dreptii întru fărădelegi mâinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti la inimă.

5. Iară pre cei ce să abat la îndărătnicii, duce-i-va Domnul cu cei ce lucrează fărădeleage, pace preste Israîl.

CÂNTAREA TREAPTELOR 125

Să roagă besearica să se măntuiască din robie, adeca, prin Hristos. Să cuvine mucenicilor.

1.  ând au întors Domnul robiia Sionului, făcutu-ne-am ca niște măngăiați.
2. Atuncea s-au umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie.
3. Atuncea vor grăi întru neamuri:
4. „Mărit-au Domnul a face cu dânsii!” Mărit-au Domnul a face cu noi; fost-am, veselindu-ne.
5. Întoarce, Doamne, robiia noastră, ca păriile în austru.
6. Cei ce samănă cu lacrămi cu bucurie vor săcera.
7. Mergând, mergea și plânghea, aruncând semințele sale.
8. Și venind, vor veni cu bucurie, luându-și mănumichele sale.

CÂNTAREA TREAPTELOR 126

Nici casnicii, nici cetatea să poate păzi, nici prunci să pot avea fără de îngăduință și darul lui Dumnezeu.

1.  e n-ar zidi Domnul casa, în deșert
s-ar osteni cei ce zidesc.
2. De n-ar păzi Domnul cetatea,
în deșert ar priveghiia cel ce o
păzeaște, în deșert este voao a mâneacă.
3. Sculați-vă, după ce ați șezut, cei ce mâncăți
pâinea durerii.
4. Când va da iubiților Săi somn, iată moștenirea Domnului, fiii, plata rodului pântecelui.
5. Ca niște săgeți în mâna celui tare, aşa fiii
celor scuturați.
6. Fericit e carele își va plini pofta sa dintr-înșii; nu să vor rușina când vor grăi vrăjmașilor
săi în porți.

CÂNTAREA TREAPTELOR 127

Cu frica Domnului, și fericierea aceștii vieți să dobândeaste.

1.  ericiți toți cei ce să tem de Domnul, carii umblă în căile Lui.
2. Ostenealele rodurilor tale vei
mâncă; fericit ești și bine va fi ţie.
3. Muiarea ta, ca o vie rodită în laturile casii tale.
4. Fiii tăi, ca niște tinere odrasle de maslin
împrejurul measii tale.
5. Iată, aşa să va blagoslovi omul cel ce să
teamă de Domnul.
6. Blagoslovi-te-va Domnul din Sion, și vei
vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele
vieții tale.
7. Și vei vedea pre fiii fiilor tăi, pace preste
Israîl.

CÂNTAREA TREAPTELOR 128

Mulțameaște besearica, pentru că cu ajutoriul Domnului totdeauna întărîtă rămâne, poftind ca împotrinvicii săi să se pedepsească.

1.  e multe ori s-au luptat cu mine din tinereatele meale, zică, adecă, Israil.
2. De multe ori s-au luptat cu mine din tinereatele meale și nu m-au biruit.
3. Preste spatele meale au lucrat păcătoșii, îndelungat-au fărădeleagea sa.
4. Domnul cel drept au tăiat grumazii păcătoșilor; să se rușineaze și să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul.
5. Facă-se ca iarba pre casă, carea mai nainte de zmulgere s-au uscat.
6. De carea nu ș-au umplut mâna sa cela ce seaceră, și sănul său cel ce adună mânunchele.
7. Și n-au zis cei ce trecea: „Blagoslovenia Domnului preste voi!
8. Blagoslovit-am pre voi întru numele Domnului”. Slavă.

CÂNTAREA TREAPTELOR 129

Cu mare dureare pofteaște iertarea păcatelor, făgăduind adecă măntuință prin Hristos.

1.  intru adâncuri am strigat cătrătine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu!
2. Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii meale.
3. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?
4. Că la Tine e milostivirea, pentru numele Tău Te-am răbdat, Doamne.
5. Așteptat-au sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăduit-au sufletul meu spre Domnul.
6. Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăduiască Israil spre Domnul.
7. Că la Domnul e mila și multă măntuire la El, și El va izbăvi pre Israile de toate fărădelegile lui.

CÂNTAREA TREAPTELOR 130

Smerenie și blândeatele sale le închină lui Dumnezeu și făgăduiaște jertvă preaiubită.

1.  oamne, nu s-au înălțat inima mea, nici s-au înălțat ochii mei.
2. Nici am umblat întru ceale mari, nici întru ceale mai minunate decât mine.
3. De nu m-am smerit cu gândul, ce am înălțat sufletul meu.
4. Precum e cel întercat spre maica lui, aşa vei răsplăti spre sufletul meu.
5. Nădăduiască Israile spre Domnul, de acum și până în veac.

CÂNTAREA TREAPTELOR 131

Besearica roagă pre Dumnezeu ca, aducându-și aminte de David și de făgăduința lui, să lăcuiască în Sion și să areate pre Hristos, pre care El cu mare legătură a cuvintelor L-au făgăduit.

1.  du-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândeatele lui.
2.  Că s-au jurat Domnului, s-au făgăduit Dumnezeului lui Iacob:
3. * „De voiu întra în lăcașurile casii meale, de mă voiu sui pre patul asternutului mieu,
4. De voiu da somn ochilor miei, și geanelor meale dormitare,
5. Și odihnă tâmpalelor meale, până ce voiu afla locul Domnului, lăcașul Dumnezeului lui Iacob”.
6. Iată, o am auzit pre ea în Efrata, aflat-o-am pre ea în câmpii dumbrăvii.
7. „Întra-vom în lăcașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stătut picioarele Lui”.
8. * Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și sicriiul sfințirii Tale.
9. Preotii Tăi să vor îmbrăca cu dreptate, și cuvioșii Tăi să vor bucura.
10. Pentru David, sluga Ta, să nu întorci fața unsului Tău.
11. Juratu-S-au Domnul lui David cu adeverință, și nu să va lepăda de dânsa: * „Din rodul pântecelui tău voiu pune pre scaonul tău.
12. De vor păzi fiili tăi aşăzământul de leage al Mieu și mărturiile Meale aceastea, carele voiu învăță pre ei.
13. Și fiili lor până în veac vor sădea pre scaonul tău”.
14. Că au ales Domnul Sionul, osibitu-l-au pre el spre lăcaș Luișii.
15. „Aceasta e odihna Mea în veacul veacului, aicea voiu lăcui, că l-am ales pre el.
16. Pre văduva lui blagoslovind voiu blagoslovii; pre săracii lui voiu sătura de pâine.
17. Preotii lui voiu îmbrăca cu măntuire; și cuvioșii lui cu bucurie să vor bucura.
18. * Acolo voiu răsări cornul lui David, gătit-am luminătoriu unsului Mieu.
19. Pre vrăjmașii lui voiu îmbrăca cu rușine; și preste dânsul va înflori sfîrșenia Mea”.

*2 Împă.

7, 2

*2 Para.

6, 41

*2 Împă.

7, 12

Luca

1, 55

Fapte

2, 30

*Mala.

3, 1

Luca

1, 69

CÂNTAREA TREAPTELOR 132

Besearica zice că prea plăcută îngăduință este, pentru că așa mult s-au blagoslovit de la Dumnezeu.

1.  ată, acum, ce e bun sau ce e frumos, fără numai a lăcui frații împreună?
2.  Ca mirul pre cap, cel ce pogoară pre barbă, pre barba lui Aaron,
3. Carele să pogoară pre marginea îmbrăcămintei lui, ca roaoa Ermonului ce se pogoară pre munții Sionului.
4. Că acolo au poruncit Domnul blagoslovenia și viața până în veac.

CÂNTAREA TREAPTELOR 133

Pre cinstitorii lui Dumnezeu îi îndeamnă besearica la laudele lui Dumnezeu.

1.  ată, acum binecuvântați pre Domnul, toate slugile Domnului, Carii stați în casa Domnului, în curțile casii Dumnezeului nostru!
2.  În nopți râdicați mânile voastre la cele sfinte și binecuvântați pre Domnul!

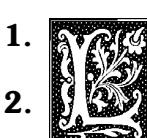
PSALTIREA

4. Blagoslovi-te-va Domnul din Sion, Cel ce au făcut ceriul și pământul. Slava.

ALILUIA 134

Îndeamnă a lăuda pre Dumnezeu, pentru că au dăruit pre Israil cu daruri aşa mari, şi idolii sănt fără de folos.

Cat. 19



1. **ăudați numele Domnului, laudați, slugi, pre Domnul,**
Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Casii Dumnezeului nostru,
3. Lăudați pre Domnul, că easte bun Domnul,
4. Cântați numele Lui, că easte bun
5. Că pre Iacob au ales Lui și Domnul.
6. Pre Israil spre moștenire Lui și.
7. Că eu am cunoscut că easte mare Domnul.
8. Si Domnul nostru preste toți dumnezeii.
9. Toate câte au vrut Domnul au făcut,
10. În ceriu și pre pământ,
11. În mări și în toate adâncurile.
12. * Rădicând nori de la marginea pământului,

*Ierem. 10, 12
13. Fulgerile spre ploaie le-au făcut.
14. Cel ce scoate vânturile din vîstierile Sale,

*Ieșire 12, 29
15. * Carele au bătut ceale întâi născute ale Egiptului,

16. De la om până la dobitoc.
17. Trimis-au seamne și minuni în mijlocul tău, Egipte.
18. Întru Faraon și întru toate slugile lui.
19. * Carele au bătut neamuri multe,
20. Si au ucis împărați tari,
21. Pre Sion, împăratul amoreilor,
22. Si pre Og, împăratul Vasanului,
23. Si toate împărațiile lui Hanaan,
24. Si au dat pământul lor moștenire,
25. Moștenire lui Israil, norodului Său.
26. Doamne, numele Tău easte în veac.
27. Si moștenirea Ta în neam și în neam.
28. Că va judeca Domnul pre norodul Său,
29. Si spre slugile Sale Să va umili.

*Sus 113, 12
30. * Idolii neamurilor argint și aur, lucruri de mâini omenești.
31. Gură au și nu vor grăi,
32. Ochi au și nu vor vedea,
33. Urechi au și nu vor auzi.
34. Că nu easte duh în gura lor.
35. Aseamenea lor să fie cei ce fac aceastea,
36. Si toți cei ce să nădăduiesc într-însii.
37. Casa lui Israil, binecuvântați pre Domnul!
38. Casa lui Aaron, binecuvântați pre Domnul!
39. Casa lui Levi, binecuvântați pre Domnul!
40. Cei ce vă teameti de Domnul, binecuvântați pre Domnul!
41. Bine easte cuvântat Domnul din Sion, Cel ce lăcuiaște în Ierusalim!

ALILUIA 135

Îndeamnă să se mărturisească lui Dumnezeu pentru toate ale lui, mai vârtoș pentru purtarea de grija și facerile de bine cu norodul Său.

1. **ărturisiți-vă Domnului, că easte bun; că în veac e mila Lui.**

2. **Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor; că în veac e mila Lui.**

3. **Mărturisiți-vă Domnului domnilor; că în veac e mila Lui.**

4. **Celui ce face minuni mari unuia; că în veac e mila Lui.**

5. * **Celui ce au făcut ceriurile cu înțeleagere; că în veac e mila Lui.** *Face. 1, 1

6. **Celui ce au întărit pământul preste ape; că în veac e mila Lui.**

7. **Celui ce au făcut luminători mari unuia; că în veac easte mila Lui.**

8. **Soarele, spre stăpânirea zilii; că în veac easte mila Lui.**

9. **Luna și stealele, spre stăpânirea nopții; că în veac easte mila Lui.**

10. * **Celui ce au bătut Egiptul cu cei întâi născuți ai lor; că în veac easte mila Lui.** *Ieșire 12, 29

11. * **Si au scos pre Israil din mijlocul lor; că în veac easte mila Lui.** *Ieșire 13, 17

12. **Cu mâna tare și cu braț înalt; că în veac easte mila Lui.**

13. **Celui ce au împărțit Marea Roșie în despărțituri; că în veac e mila Lui.**

14. **Si au trecut pre Israil prin mijlocul ei; că în veac easte mila Lui.**

15. * **Si au scuturat pre Faraon și putearea lui în Marea Roșie; că în veac easte mila Lui.** *Ieșire 14, 28

16. **Celui ce au trecut norodul Său în pustie; că în veac easte mila Lui.**

17. **Celui ce au bătut împărați mari; că în veac easte mila Lui.**

18. * **Si au omorât împărați tari; că în veac easte mila Lui.** *Num. 21, 24

19. **Pre Sion, împăratul amoreilor; că în veac easte mila Lui.**

20. * **Si pre Og, împăratul Vasanului; că în veac easte mila Lui.** *Num. 21, 33

21. * **Si le-au dat pământul lor moștenire; că în veac easte mila Lui.** *Isus N. 13, 7

22. **Moștenire lui Israil, slugii Sale; că în veac easte mila Lui.**

23. **Că întru smerenia noastră ne-au pomenit pre noi Domnul; că în veac easte mila Lui.**

24. **Si ne-au izbăvit pre noi de vrăjmașii noștri; că în veac easte mila Lui.**

25. **Cel ce dă hrana la tot trupul; că în veac easte mila Lui.**

26. **Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc; că în veac easte mila Lui.**

PSALMUL lui David, prin Ieremiia, 136

Cu lacrămi oftează robii să se slobozască, și poftesc pedeapse idumeilor și vaviloneanilor. Să cuvine beseariciei ce să izgoneaște întră mahometani.

1. **a râul Vavilonului, acolo am șazut și am plâns, când ne-am adus noi aminte de Sion.**

2. **În sălci, în mijlocul lui am spânzurat organele noastre.**

3. **Că acolo ne-au întrebăt pre noi, cei ce**

ne-au robit pre noi, cuvinte de cântări.

4. **Și cei ce ne-au dus pre noi, cântare:** „Cântați noao din cântările Sionului!”

5. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ strein?

6. De te voiu uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea.

7. **Să se lipească limba mea de grumazul mieu, de nu-mi voiu aduce aminte de tine.**

8. De nu voiu pune înainte Ierusalimul, ca întru începutul veseliei meale.

9. Adu-Ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în zioa Ierusalimului,

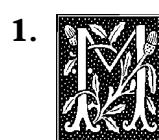
10. Carii zicea: „Stricați-l, stricați-l până la temeliile lui!”

11. Fata Vavilonului, ticăloasă; fericit e cel ce va răsplăti ție răsplătirea ta, carea ai răsplătit noao.

12. Fericit e carele va apuca și va lovi pruncii tăi de piață. Slava.

PSALMUL lui David, a lui Agheu și a Zahariei, 137

Cum că el în veaci va lăuda pre Dumnezeu, și-L va cinsti; poftind ca și ceialalți împărați cu numele acesta aceasta să facă.



1. **Ar**ăturisi-mă-voiu Ție, Doamne, cu toată inima mea; și înaintea îngerilor voiu cânta Ție, că ai auzit toate graiurile gurii meale.

2. Închina-mă-voiu la besearica Ta cea sfântă și mă voiu mărturisi numelui Tău.

3. Întru mila Ta și adevărul Tău; că ai mărit preste tot numele cel sfânt al Tău.

4. Ori în ce zi Te voiu chema, degrabă mă auzi; înmulți-mă-vei în sufletul meu cu putearea Ta.

5. **Mărturisească-se Ție, Doamne, toți împărații pământului; că au auzit toate graiurile gurii Tale.**

6. **Și să cânte întru căile Domnului, că mare e mărièrea Domnului.**

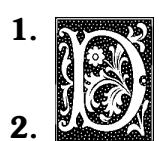
7. **Că înalt e Domnul și la ceale smerite priveaște, și ceale înalte de departe le cunoaște.**

8. De voiu mearge în mijlocul năcazului, mă vei via; preste mânia vrăjmașilor mei întins-ai mâinile Tale și m-au mantuit dreapta Ta.

9. Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne, mila Ta easte în veac, lucrurile mâinilor Tale cu vedearea nu le treace.

Întru sfârșit, PSALMUL lui David, al Zahariei întru răsipire, 138

Cum că Dumnezeu toate le știe, în tot locul de față easte purtarea Lui de grija și putearea, nimic cât de ascuns și de slab nu poate scăpa. Pentru aceea, pre Dânsul Il va lăuda, și pre cei necredincioși cu ură îi va ură.



1. **O**amne, cercatu-mă și mă ai cunoscut, Tu ai cunoscut sădearea mea și scularea mea.

2. Tu ai priceput gândurile meale de departe; cărarea mea și funea mea Tu ai dovedit.

3. **Și toate căile meale mai nainte le-ai văzut, că nu easte vicleșug în limba mea.**

4. Iată, Doamne, Tu ai cunoscut toate ceale de pre urmă și ceale de demult; Tu m-ai zidit și ai pus preste mine mâna Ta.

5. Minunată s-au făcut știința Ta de la mine, întăritu-s-au, nu voiu putea spre dânsa.

6. Unde mă voiu duce de la Duhul Tău, și de la fața Ta unde voiu fugi?

7. * De mă voiu sui în ceriu, Tu acolo ești; de mă voiu pogorî în iad, de față ești. *Amos 9, 2

8. De voiu lăua aripile meale de dimineață și mă voiu sălăslui la marginile mării,

9. Că și acolo mâna Ta mă va povătui și mă va ținea dreapta Ta.

10. **Și am zis: Au, doară, întunecarecul mă va acoperi? Si noaptea e luminare întru desfăciunea mea?**

11. Că întunecarecul nu să va întuneca de la Tine, și noaptea ca zioa să va lumina; precum e întunecarecul ei, aşa și lumina ei.

12. Că Tu ai zidit rărunchii miei, sprijinitu-m-ai din pântecele maicii meale.

13. **Mărturisi-mă-voiu Ție, că cu înfricoșare Te-ai minunat; minunate-s lucrurile Tale, și sufletul meu le cunoaște foarte.**

14. Nu s-au ascuns osul meu de la Tine, carele l-ai făcut întru ascuns, și statul meu, întru ceale mai de jos ale pământului.

15. Cel nelucrat al meu l-au văzut ochii Tăi, și în cartea Ta toți să vor scrie; în zile să vor zidi, și nimenea întru dânsii.

16. Iară mie foarte sănt cinsti priiatinii Tăi, Dumnezeule, foarte s-au întărit stăpâniile lor.

17. Numără-voiu pre dânsii, și mai mult decât năsipur să vor înmulți; sculatu-m-am, și încă sănt cu Tine.

18. De vei să omori pre păcătoși, Dumnezeule; bărbătii săngiurilor, depărtați-vă de la mine.

19. Că pricinuitorii sănăteți întru gânduri, lău-vor întru deșărtăciuni cetățile Tale.

20. Au nu pre cei ce Te urăsc pre Tine, Doamne, am urât, și asupra vrăjmașilor Tăi m-am topit?

21. Cu urâciune desăvârșit i-am urât pre ei, nepriiatini mi s-au făcut mie.

22. Ispiteaște-mă, Dumnezeule, și cunoaște inima mea, cearcă-mă și cunoaște cărările meale.

23. **Și vezi de easte calea fărădelegii întru mine, și mă îndreptează în calea cea veanică.**

Întru sfârșit, PSALMUL lui David 139

Să roagă să se apere de cei răi și de hulitori, și aceia să se pedepsească. Să cuvine lui Hristos.

1. **Q**oate-mă, Doamne, de la omul viclean, de la bărbatul nedrept mă izbăveaște,

2. **C**arii gândia nedreptate în ini-mă, toată zioa rânduia războaie.

3. * Ascuțit-au limba sa ca de șarpe; otravă de aspidă supt buzele lor. *Sus 5, 10

4. Păzeaște-mă, Doamne, de mâna păcătosu-lui, de la oameni nedrepți mă scoate. [9] Roma.

5. Carii au gândit să împiiadece pașii miei, ascuns-au mândrii cursă miei. 3, 13

PSALTIREA

6. *Și cu funi au întins cursă picioarelor meale, pre lângă cărare sminteale mi-au pus mie.*

7. *Zis-am Domnului: „Dumnezeul meu ești Tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciunii meale!”*

8. *Doamne, Doamne, putearea măntuirii meale, umbrit-ai preste capul meu în zioa de războiu.*

9. *Să nu mă dai, Doamne, de la dorirea mea celui păcătos, gândit-ai împotriva mea, să nu mă părăsești, ca nu cândva să se înalte.*

10. *Capul încunjurării lor, osteneala buzelor lor va acoperi pre dânsii.*

11. *Cădea-vor preste dânsii cărbuni cu foc, surpa-vei pre ei în ticăloșie, și nu vor putea răbda.*

12. *Bărbatul limbut nu să va îndrepta pre pământ; pre bărbatul nedrept realele îl vor vâna spre stricăciune.*

13. *Cunoscut-am că va face Domnul judecată săracilor și izbândă lipsiților.*

14. *Însă dreptii să vor mărturisi numelui Tău, și vor lăcui dreptii cu fața Ta. Slava.*

PSALMUL LUI DAVID 140

Să roagă să fie răbdătoriu întru năczuri, și despre împotrivnici fără de primejdie. Să cuvine lui Hristos.



1. *Oamne, strigat-am cătră Tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugii meale când strig cătră Tine.*

2. *Să se îndrepteaze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; rădicarea mâinilor meale, jertvă de seara.*

3. *Pune, Doamne, strajă gurii meale și ușă de îngrădire împrejurul buzelor meale.*

4. *Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să tagăduiesc răspunsurile ceale din păcate,*

5. *Cu oamenii ce lucrează fărădelege; și nu mă voiu însotii cu aleșii lor.*

6. *Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra; și untildelemn al păcătosului să nu ungă capul meu.*

7. *Că încă și rugăciunea mea e întru bunevrile lor; înghițită-său lângă piiatră judecatoriilor lor.*

8. *Auzi-să-vor graiurile meale, că au putut, ca o brazdă de pământ să au rupt pre pământ, râsipită-său oasele lor lângă iad.*

9. *Cătră Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăduit, să nu iai sufletul meu.*

10. *Păzeaște-mă de cursa carea mi-au pus mie, și de smintealele celor ce fac fărădelege.*

11. *Cădea-vor în mreaja sa păcătoșii, deosebi sănt eu până ce voi treace.*

ÎNTELEAGERII LUI DAVID, când au fost el în peșteră rugându-să, 141

1. Împăra. 24

Părăsit fiind de ajutorul omenesc, ceare ajutoriu împotriva asupriorilor. Să cuvine beseariciei.

*Sus
76, 1



1.* *u glasul meu cătră Domnul am strigat; cu glasul meu cătră Domnul m-am rugat.*

2. *Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, năczul meu înaintea Lui voi spune.*

3. *Când lipsia dintru mine duhul meu,*

și Tu ai cunoscut cărările meale.

4. *În calea aceasta, în carea am umblat, ascuns-ai cursă mie.*

5. *Luat-am sama de-a dreapta, și am privit, și nu era cine să mă cunoască.*

6. *Perit-ai fuga de la mine, și nu este cela ce caută sufletul meu.*

7. *Strigat-am cătră Tine, Doamne, zis-am: Tu ești nădeajdea mea, partea mea ești în pământul celor vii.*

8. *Ia aminte spre ruga mea, că m-am smerit foarte.*

9. *Izbăveaște-mă de cei ce mă gonesc; că s-au întărit mai vârtoș decât mine.*

10. *Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău.*

11. *Pre mine mă așteaptă dreptii, până ce vei răsplăti mie.*

PSALMUL LUI DAVID 142

Când goniia pre el Avesalom, fiul său. 2 Împă. 17.

Ceare ca Dumnezeu să nu caute la dreptatea sa, ci la mișălatatea și izgonirea lui, de care să-l ușureaze, pedepsind pre împotrivnici. Să cuvine beseariciei.



1. *Oamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cearerea mea, întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta!*

2. *Și să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu să va îndrepta înaintea Ta tot cel viu.*

3. *Că au gonit vrăjmașul sufletul meu, împilat-au în pământ viața mea.*

4. *Așăzatu-mă întru întunearec ca pre morții veacului, și s-au măhnit întru mine duhul meu.*

5. *Întru mine s-au turburat inima mea, adusu-mi-am aminte de zilele ceale din început; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am gândit.*

6. *Tins-am cătră Tine mâinile meale; sufletul meu ca niște pământ fără de apă, Tie.*

7. *Degrad auzi-mă, Doamne, slăbit-au duhul meu.*

8. *Să nu intorci fața Ta de la mine, și mă voiu asămăna celor ce să pogoașă în groapă.*

9. *Auzită fă mie dimineața mila Ta, că spre Tine am nădăduit.*

10. *Arată-mi mie, Doamne, calea în care voi meurge; că la Tine am rădicat sufletul meu.*

11. *Scoate-mă de la vrăjmașii miei, Doamne, la Tine am scăpat; învață-mă ca să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.*

12. *Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept; pentru numele Tău, Doamne, mă vei viață întru dreptatea Ta.*

13. *Scoate-vei din năcz sufletul meu, și întru mila Ta vei conceni pre vrăjmașii miei.*

14. *Și vei piaide pre toți cei ce năcăjăsc sufletul meu, că eu sănt robul Tău. Slava.*

PSALMUL LUI DAVID, împotriva lui Goliat, 143

Mulțămeaște că are împărăția odihnătă, apoi să roagă să se apere de împotrivnicii cei din afară, carii să înalță.

Cat. 20



1. **ine e cuvântat Domnul Dumnezeul meu, Cel ce învață măiniile meale spre oștire, deagetele meale la războiu.**

2. **Mila mea și scăparea mea, sprijinitorul meu și izbăvitorul meu.**

3. **Scutitorul meu, și întru El am nădăjduit, Cel ce supune norodul meu supt mine.**

4. **Doamne, ce easte omul, că Te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului, că-l socotești pre el?**

*Iov 5. **Omul deșărtăciunii s-au asemănat;***
8, 9 **zilele lui ca umbra trec.**

14, 2 6. **Doamne, pleacă ceriurile și Te pogoară; atinge-Te de munți și să vor fumega.**

7. **Fulgeră fulgere și-i vei râsipi pre dânsii; trimite săgețile Tale și-i vei turbura pre ei.**

8. **Trimite mâna Ta din înălțime; scoate-mă și mă izbăvește din ape multe, din mâna fiilor celor străini,**

9. **A cărora gură au grăit deșărtăciune, și dreapta lor e dreapta strâmbătății.**

10. **Dumnezeule, cântare noao voiu cânta Tie, în psaltire cu zeace strune voiu cânta Tie.**

11. **Celui ce dai mântuire împăraților, Celui ce izbăvești pre David, robul Tău, de sabie cumplită.**

12. **Izbăvește-mă și mă scoate din mâna fiilor celor străini, a cărora gură au grăit deșărtăciune, și dreapta lor e dreapta strâmbătății.**

13. **Ai cărora fiii lor ca niște tinere odrasle înfipte întru tinerețele lor,**

14. **Featele lor înfrumsetate, împodobite ca asămânarea beseariciei,**

15. **Cămările lor pline, vârsându-să din ceasta în ceaea,**

16. **Oile lor mult fătătoare, înmulțindu-se întru ieșirile lor; boii lor grași.**

17. **Nu easte cădeare de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor.**

18. **Fericit-au pre norodul căruia sănt aceasta, fericit e norodul căruia Domnul e Dumnezeul lui.**

LAUDEI LUI DAVID 144

Mărește pre Dumnezeu ca pre un Împărat bun, milostiv, tuturor ocârmuiorii, țitorii și ca pre Cel ce nemărginire faceri de bine dă oamenilor.



1. **nălța-Te-voiu, Dumnezeul meu, Împăratul meu, și bine voiu cuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului.**

2. **În toate zilele bine Te voiu cuvânta și voiu lauda numele Tău în veac și în veacul veacului.**

3. **Mare e Domnul și lăudat foarte; și măririi Lui nu easte sfârșit.**

4. **Neamul și neamul vor lauda lucrurile Tale, și putearea Ta vor vesti.**

5. **Mare cuviința mărirei sfintirii Tale vor grăi, și minunile Tale vor povesti.**

6. **Și putearea celor înfricoșate ale Tale**

vor spune, și mărirea Ta vor povesti.

7. **Pomenirea multimeei bunătății Tale vor vesti, și de dreptatea Ta să vor bucura.**

8. **Îndurat și milostiv e Domnul, îndelung răbdătoriu și mult milostiv.**

9. **Bun e Domnul tuturor, și îndurările Lui preste toate lucrurile Lui.**

10. **Mărturisească-se Tie, Doamne, toate lucrurile Tale; și cuvioșii Tăi bine să Te cuvinteaze.**

11. **Mărirea împărației Tale vor spune și putearea Ta vor grăi,**

12. **Ca să facă cunoscută fiilor omenești puterea Ta și mărirea marii cuviinții împărației Tale.**

13. **Împărația Ta e împărația tuturor veacurilor și stăpânia Ta întru tot neamul și neamul.**

14. **Credincios e Domnul întru toate cuvintele Sale și cuvios întru toate lucrurile Sale.**

15. **Sprijinește Domnul pre toți cei ce cad și îndreptează pre toți cei surpați.**

16. **Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc; și Tu le dai lor hrană în vreame bună.**

17. **Deșchizi Tu mâna Ta și saturi pre tot cel viu de bunavoință.**

18. **Drept e Domnul întru toate căile Sale și cuvios întru toate lucrurile Sale.**

19. **Aproape e Domnul de toți cei ce-L chiamă pre El, de toți cei ce-L chiamă pre El întru adevăr.**

20. **Voia celor ce să tem de El va face, și rugăciunea lor va auzi și-i va mântui pre dânsii.**

21. **Păzește Domnul pre toți cei ce-L iubesc pre El; și pre toți păcătoșii va piaarde.**

22. **Lauda Domnului va grăi gura mea și bine să cuvinteaze tot trupul numele cel sfânt al Lui, în veac și în veacul veacului.**

Slava.

ALILUIIA, al lui Agheu și al Zahariei, 145

Lui Dumnezeu să te încrezi, nu oamenilor, nici crailor.



1. **audă, suflete al meu, pre Domnul!*** Lăuda-voiu pre Domnul în viața mea, cânta-voiu Dumnezelui meu până ce voi fi.

*Sus
144, 2

2. **Nu vă nădăjduiți spre boiari, spre fiii oamenilor, întru carii nu easte mântuire.**

3. **Ieși-va duhul lui și să va întoarce în pământul său.**

4. **În zioa aceaea vor peri toate gândurile lui.**

5. **Fericit e căruia Dumnezeul lui Iacob este ajutorul lui, nădeajdea lui spre Domnul Dumnezelui lui.**

6. * Spre Cel ce au făcut ceriul și pământul, marea și toate ceale ce-s intr-însele.

*Fap.
14, 14
Apoca.
14, 7

7. **Spre Cel ce păzește adevărul în veac, spre Cel ce face judecată celor năpăstuiți, spre Cel ce dă hrană celor flămânci.**

8. **Domnul dezleagă pre cei ferecați în obezi, Domnul înțelepteaște orbii, Domnul râdică pre cei surpați, Domnul iubește pre cei drepti, Domnul păzește pre cei nemearnici.**

9. **Pre săracul și pre văduvă va priimi și calea păcătoșilor va piaarde.**

PSALTIREA

10. Împărați-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam.

ALILUIIA, al lui Agheu și al Zahariei, 146

Să se laude Dumnezeu pentru purtarea Sa de grija și alte fapte spre norodul Său. Prorocesc e pentru adunarea beseariciei.



1. Lăudați pre Domnul, că e bun psalmul Dumnezeului nostru, să se îndulcească lauda.

2. Zidind Ierusalimul Domnul, râsipirile lui Israil va aduna.

3. Cel ce vindecă pre cei zdrobiți la inimă și leagă sdruncinăturile lor.

4. Cel ce numără mulțimea stealelor și lor tuturor numele le chiamă.

5. Mare e Domnul nostru și mare e țărăia Lui, și priceaperii Lui nu easte număr.

6. Cel ce priimeaște pre cei blânzi, Domnul, și smereastră pre cei păcătoși până la pământ.

7. Înceapeți a cânta Domnului întru mărturisire, cântați Dumnezeului nostru întru alăută.

8. Celui ce îmbracă ceriul cu nori, Celui ce găteaște pământului ploaie.

9. Celui ce răsare în munți iarbă și pajiște spre slujba oamenilor.

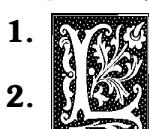
10. Celui ce dă dobitoacele hrana lor și puilor corbilor ce-L chiamă pre El.

11. Nu întru putearea calului va voi, nici în pulpele bărbatului bine îi va plăcea.

12. Bine va voi Domnul întru cei ce să tem de Dânsul și întru cei ce nădăjduiesc spre mila Lui.

ALILUIIA, al lui Agheu și al Zahariei, 147

Mearge îndemnând besearica spre laudele lui Dumnezeu, mai ales pentru că spre dânsa e cu osebită facere de bine. Acest psalm în jidovie să adaogă la cel din sus.



1. audă, Ierusalime, pre Domnul, laudă pre Dumnezeul tău, Sioane!

2. Că au întărit încuietorile porțiilor tale, blagoslovit-au pre fiii tăi întru tine.

3. Cel ce pune hotărăle tale pace și cu grăsimile de grâu te-au săturat.

4. Cel ce trimite cuvântul Său pământului; degrabă aleargă cuvântul Lui.

5. Al Celui ce dă zăpada Sa ca lâna, al Celui ce presără negura ca cenușa.

6. Al Celui ce pune ghiiata Sa ca pâinile, împotriva feații gerului Lui cine va suferi?

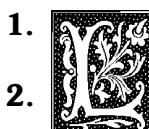
7. Trimite-va cuvântul Său și le va topi pre eale, sufla-va duhul Lui și vor curge ape.

8. Cel ce vesteastră cuvântul Său lui Iacob, îndreptările și judecătile Sale lui Israil.

9. N-au făcut aşa la tot neamul, și judecătile Sale nu le-au arătat lor. Slava.

ALILUIIA, al lui Agheu și al Zahariei, 148

Pre îngerii tot fealiul de oameni, pre toate ceale cerești și pre ceale pământești îndeamnă ca pre Dumnezeu cu laudă să-L măreasca. Psalm e prorocesc.



1. Lăudați pre Domnul din ceriuri, lăudați pre El întru ceale înalte.

2. Lăudați pre El, toți îngerii Lui, lăudați pre El, toate puterile Lui!

3. Lăudați pre El, soarele și luna, lăudați pre El, toate stealele și lumina!

4. Lăudați pre El, ceriurile ceriurilor, și apa cea mai presus de ceriuri să laude numele Domnului!

5. Că El au zis și s-au făcut; El au poruncit și s-au zidit.

6. Pusu-le-au pre eale în veac și în veacul veacului, poruncă au pus și nu va treace.

7. Lăudați pre Domnul de pre pământ, bălaurii și toate adâncurile;

8. Focul, grindina, zăpada, ghiiata, duhul cel de vifor, ceale ce fac cuvântul Lui;

9. Munții și toate dealurile, leamnele ceale roditoare și toți chedrii;

10. Fiiarale și toate dobitoacele, ceale ce să târască și pasările ceale zburătoare;

11. Împărații pământului și toate noroadele, domnii și toți judecătorii pământului;

12. Tinerii și fecioarele, bătrâni cu cei mai tineri să laude numele Domnului, că s-au înălțat numele al Lui unuia.

13. Mărturisirea Lui, pre pământ și în ceriu, și va înălța cornul norodului Său.

14. Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israil, norodului ce să apropie de Dânsul.

ALILUIIA 149

Lui Hristos ca unui împărat li va cânta, Care pre ai Săi îi va mântui, și lui izbânditoare puteare asupra limbilor li va da. Easte prorocesc despre învingerea beseariciei.



1. ântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în besearica cuvioșilor.

2. Veseliească-se Israil de Cel ce l-au făcut pre el; și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor.

3. Să laude numele Lui în horă, în tâmpănă și în psaltire să-I cânte Lui.

4. Că binevoiaște Domnul întru norodul Său, și va înălța pre cei blânzi întru mântuire.

5. Lăuda-se-vor cuvioșii întru mărire și se vor bucura întru așternuturile sale.

6. Înălțările lui Dumnezeu în gâtlejul lor, și sabii de amândoao părțile ascuțite în mâinile lor.

7. Ca să facă izbândă întru neamuri, muștrări întru noroade.

8. Ca să leage pre împărații lor cu obezi, și pre slăviții lor cu cătuși de fier.

9. Ca să facă întru dânsii judecată scrisă; mărirea aceasta easte tuturor cuvioșilor Lui.

ALILUIIA 150

Îndeamnă pre tot duhul cu tot fealiul de unealte de cântare să laude pre Dumnezeu.



1. Lăudați pre Dumnezeu întru sfintii Lui, lăudați pre El întru tăria puterii Lui.

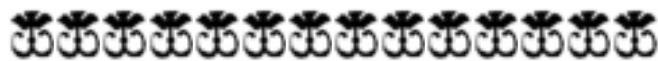
2. Lăudați pre El întru puterile Lui, lăudați pre El după mulțimea măririi Lui.

3. Lăudați pre El în glas de trâmbiță,

lăudați pre El în psaltire și în alăută.

**4. Lăudați pre El în tâmpăna și în horă,
lăudați pre El în strune și în organe.**

**5. Lăudați pre El în chimvale bine răsună-
toare, lăudați pre El în chimvale de strigare;
toată suflarea să laude pre Domnul! Slavă.**

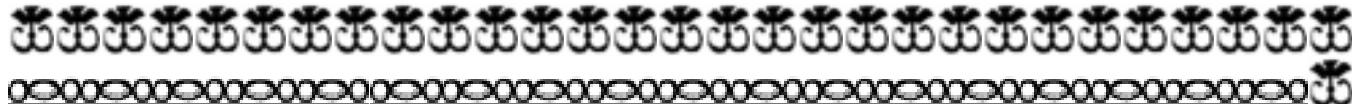


*Acest psalm deosebi este scris de David și afară de numărul celor 150 de psalmi, când sângele s-a bătut cu Goliat. Si în besearică nu să ceteaște, numai deosebi îl cetim, și la sfârșitul lui zicem: Slava.

**1.  ic eram întru frații miei și mai Tânăr în casa tatălui meu,
păscut-am oile tatălui meu.**

**2. Mâinile meale au făcut organul,
și deagetele meale au alcătuit psaltirea. Si cine
va vesti Domnului meu? Însuși Domnul, Însuși
va auzi. Însuși au trimis pre îngerul Său și m-au
luat de la oile tatălui meu și m-au uns cu
untuldelemn al ungerii Sale. Frații miei, buni
și mari, și n-au binevoit întru dânsii Domnul.
Ieșit-am întru întimpinarea celui de alt neam,
și m-au blestemat întru idolii săi. Iar eu,
zmulgând sabia de la dânsul, i-am tăiat capul
lui și am rădicat ocara dintrii lui Israîl.**

*Acest psalm în jidovie nu să află și este apocrif; nici în Bibl.[ia] de la Complut nu să pune, iară în alte foarte vechi cărți să ceteaște și să face pomenirea lui într-o epistolă a oarecarei Marii cătră S. Ignatie Mucenicul; și S. Ioan Crisost., Cuvânt 17 cătră norodul antioheanilor, pomeneaște acest psalm; aşijderea și S. Atanasie, Cuvânt cătră Marțealin, tom 1, față 748, și în Sinopsisul S. [S]cripturi, tom 2, față 87, tip. la Commel.; și Vighilie Tapse, Evtimie și alții; să află și în Alexandrina.



LA CARTEA PILDELOR

Cuvânt înainte



**rei cărți ale lui Solomon cu acest rând să pun, ca cartea cea dintâi să fie
Pildele, după aceasta Eclisiastul, și mai pre urmă, Cântarea Cântărilor.**

Despre scriitorul Cărții Pildele nu putem să avem îndoială, de vreame ce Solomon la începutul cărții să mărturiseaște pre sine scriitoru, unde aşea zice: „Pildele lui Solomon, fiului lui David, împăratul lui Israîl”, care lucru și din începutul capului 25, unde aşea să ceteaște: „Aceasta sănt Pildele lui Solomon, care le-au scris priatinii lui Iezchie, împăratului Iudei”. Si aceaste cuvinte să cetesc nu numai la cei 70 de dascali, ci și în Biblia cea jidovească, din care cuvinte luminat să culeage cum că pildele ceale mai din sus, adecă ceale până la capul 25, sănt mai de demult decât Iezchiia, și de Solomon săvârșite; dară ceale ce urmează până la capul 30 de slujitorii lui Iezchie adunate și scrise.

Drept aceaea, foarte părut lucru este cum că adunarea și punerea la un loc în osăbite vremi s-au făcut. Că înainte de robiia Vavilonului, trei mii de pilde a lui Solomon să ținea în scheofilachiia beseariciei, din care scriitorii cei osârdutori multe dintru acealea spre folosul său au scris. După aprinderea beseariciei, Esdra câteva părțiceale dintr-însele au cules. Cum că lucrul acesta este cum am zis ne arată rândul lucrurilor; de vei scoate numai stihurile ceale de pre urmă ale capului 24, care, fiind mișcate din scaonul său, multe mutări au. Drept aceaea, capetele ceale dintâi, până la stihul 22, a capului 24, aşa să văd a fi cum de Solomon s-au scris; cealealalte sănt culease de Esdra sau de Sinagoga cea mare, sau mai vârtoș și de Esdra și de Sinagoga, din toate pildele lui Solomon, care lucru din însuflarea și din rânduiala Duhului Sfânt s-au făcut.

Capetele ceale dintâi, până la al zeacelea, mai cu samă sănt îndemnătoare, și întru acealea Solomon ne îndeamnă pre noi spre nevoința înțelepciunii ceii cerești,